Η Καθημερινή 5-6-31

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ. 1908

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις: Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ"

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ
15
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1931
Ἀνατ. ἡλ. 5.52΄ Δύσις ἡλ. 6.58΄.
ΚΡΗΣΚΕΝΤΟΣ ΜΑΡΤΥΡΟΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 15.3, ἐλαχ. 9.3. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι μέτριοι: Θάλασσα: Κρητικὸν ἕως τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ. 763.2

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΟ ΙΣΠΑΝΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ

Τὴν στιγμήν, κατὰ τὴν ὁποίαν χαράσσονται αὐταὶ αἱ γραμμαί, ἑπτὰ πόλεις τῆς Ἰσπανίας ἐκήρυξαν ἔκπτωτον τὴν δυναστείαν τοῦ Βασιλέως Ἀλφόνσου τοῦ ΙΓ΄ καὶ ἀνεκήρυξαν τὴν Δημοκρατίαν. Αἱ πόλεις αὐταὶ εἶνε ἡ Βαρκελώνη, ὁ Ἅγιος Σεβαστιανός, ἡ Σαραγόσσα καὶ τὸ Βίγκο τῆς βορείου Ἰσπανίας, ἡ Χουέλβα, ἡ Κορδόβα καὶ ἡ Ἀλμέρια τῆς νοτίου περιοχῆς τῆς χερσονήσου.

Ἡ σύμπτωσις αὐτὴ εἶνε χαρακτηριστική. Ἡ Βαρκελώνη, ὅπου οἱ δημοκρατικοί, οἱ Σοσιαλισταὶ καὶ οἱ ὀπαδοὶ τοῦ χωριστικοῦ κινήματος ἐπεκράτουν ἀπὸ καιροῦ τῶν μοναρχικῶν, ἀπέδειξε τὸ δημοκρατικόν της φρόνημα τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, ἐκλέξασα 37 ἀντιμοναρχικοὺς δημοτικοὺς συμβούλους ἔναντι 13 μόνον μοναρχικῶν. Ἡ Σαραγόσσα, γειτονικὴ τῆς Χουέσκας, ὅπου διεδραματίσθη πρὸ διμήνου ἡ στρατιωτικὴ ἐπανάστασις ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας, ἀποτελεῖ καὶ αὐτὴ ἑστίαν δημοκρατικῆς κινήσεως. Καὶ ὅλαι αἱ ἄλλαι πόλεις, αἱ ὁποῖαι ἁπλῶς προηγήθησαν τῶν ἄλλων εἰς τὴν ἔμπρακτον κατάλυσιν τῶν βασιλικῶν ἀρχῶν, ἦσαν γνωσταὶ ὡς προπύργια τῶν δημοκρατικῶν. Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόναι αὐταί, αἱ ὁποῖαι ἐξεδηλώθησαν ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας. Ὅλαι αἱ πρωτεύουσαι τῶν διοικήσεων, ὅλαι πλὴν τριῶν ἐπὶ 49, ἐξέλεξαν κατὰ πλειοψηφίαν τοὺς δημοκρατικοὺς ὑποψηφίους, ἤτοι, κατ' οὐσίαν, ἐξεφράσθησαν ἐναντίον τοῦ βασιλέως Ἀλφόνσου. Καὶ ἐὰν — ὅπερ ἐντελῶς ἀπίθανον — ὁ βασιλεὺς ἤθελε δοκιμάσει νὰ καταστείλῃ τὸ δημοκρατικὸν κίνημα διὰ πιστῶν στρατευμάτων, τότε θὰ ἦτο οὗτος ὁ ἐπαναστάτης ἐναντίον τῆς ἐλευθέρως ἐκδηλωθείσης θελήσεως τῆς πλειονότητος τοῦ λαοῦ.

Ὁ βασιλεὺς Ἀλφόνσος δὲν φαίνεται ν' αὐταπατᾶται καθόλου περὶ τῆς πραγματικότητος. Ἡ Κυβέρνησίς του — μία Κυβέρνησις καλοπροαιρέτων ἀνθρώπων, ἐντίμως μοναρχικῶν — ὑπελόγισεν ὅτι αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ θ' ἀπέβαινον ὑπὲρ τῶν μοναρχικῶν ὑποψηφίων. Εἶχε πολλὰ δεδομένα διὰ νὰ τὸ πιστεύσῃ. Ἡ πρὸ μηνὸς περίπου ἐπαναστατικὴ ἀπόπειρα, ἡ ὁποία ἐπέφερε τὴν πτῶσιν τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως, εἶχε φανῆ ὅτι κατεστάλη. Ἀφοῦ ὁ βασιλεύς, ὀρθωθεὶς τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἐναντίον τῶν ἀξιώσεων τῶν δημοκρατικῶν, κατώρθωσε νὰ παρακάμψῃ τὸν σκόπελον καὶ νὰ σχηματίσῃ τὴν Κυβέρνησιν Ἀθνάρ, θὰ κατώρθωνε μέχρι τέλους νὰ ὑπερβῇ τὸν κίνδυνον. Αἱ ἐκλογαὶ προεκηρύχθησαν κατὰ κλιμάκια, ἐπὶ τὸ ἀσφαλέστερον: πρῶται αἱ δημοτικαί, ἔπειτα αἱ νομαρχιακαί, τελευταῖαι αἱ βουλευτικαί. Ὁ χρόνος καὶ μερικὰ δραστικὰ μέτρα θὰ ἤμβλυνον τὸν δημοκρατικὸν ζῆλον τῶν κινηματιῶν. Καὶ θ' ἀπεδεικνύετο, ἐν τέλει, ὅτι ἡ Ἰσπανία εἶχεν ἀκόμη μέλλον μοναρχικόν.

Αὐταὶ αἱ σκέψεις ἐπεκράτησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ ναυάρχου Ἀθνὰρ ἅμα τῇ ἀναλήψει τῆς ἐξουσίας. Ἀλλ' εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐπιούσης ἠκούοντο ἤδη οἱ τριγμοὶ τοῦ ἀποσυντεθέντος καθεστῶτος. Μόλις ἤρθη ὁ στρατιωτικὸς νόμος, τὰ πανεπιστήμια ἐξεδήλωσαν τὴν ἐμμονήν των εἰς τὴν δημοκρατικὴν ἰδέαν, οἱ ἐργάται δὲν ἀφῆκαν ἀμφιβολίαν περὶ τῶν διαθέσεών των, οἱ διανοούμενοι διεσάλπισαν τὸ φρόνημά των, οἱ Καταλάνοι παρέσχον εἰς τὸν θρόνον νέας αἰτίας ἀνησυχιῶν. Ἐὰν ἀνεβάλλοντο αἱ ἐκλογαί, ἡ κατάστασις θὰ ἐπεδεινοῦτο ἁπλῶς. Θὰ ἀπετέλει, ἄλλως τε, ἡ ἀναβολὴ αὐτὴ ὁμολογίαν ὅτι ἡ μοναρχία δὲν τολμᾷ ν' ἀντιμετωπίσῃ εἰς τὰς κάλπας τὸν λαὸν καὶ τοῦτο θὰ εἶχεν ἐπιζήμια πρακτικὰ ἀποτελέσματα διὰ τὸ καθεστώς.

Αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ ἤρχισαν, τὸ παρελθὸν Σάββατον, διὰ μιᾶς περιέργου πράξεως: ἀνεκηρύχθησαν ὡς ἐπιτυχόντες 1200 ὑποψήφιοι εἰς διάφορα χωρία, ὅπου οἱ ὑποψήφιοι αὐτοὶ δὲν εἶχον ἀντίπαλον. Καὶ ἐκ τῶν 1200 τούτων, οἱ χίλιοι ἦσαν μοναρχικοὶ καὶ οἱ 200 μόνον δημοκρατικοί. Ἐννοεῖται, ὅτι οὔτε αἱ μοναρχικαὶ ἐφημερίδες παρέστησαν τὸ γεγονὸς ὡς νίκην μοναρχικήν, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι εἰς τὰ χωρία αὐτὰ δὲν ὑπῆρξεν ἀγὼν οὔτε κἂν ἐνδιαφέρον πολιτικὸν κατὰ τὴν ἐκλογήν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι ἡ τύχη τοῦ πολιτεύματος θὰ ἐκρίνετο εἰς τὰ πολυάριθμα ἐν Ἰσπανίᾳ μεγάλα καὶ πολυάνθρωπα ἀστικὰ κέντρα. Ἡ ἐπιοῦσα Κυριακὴ ἔκρινε τὴν τύχην τοῦ πολιτεύματος. Ἐξελέγησαν εἰς 45 περιφερείας τῆς χώρας 972 δημοκρατικοὶ καὶ 595 μοναρχικοί.

Ὁ βασιλεὺς Ἀλφόνσος πρὸ τοῦ ἀποτελέσματος τούτου εὑρέθη εἰς δίλημμα. Ἴσως ὡς ἄνθρωπος καὶ ὡς οἰκογενειάρχης νὰ ἐπεθύμει νὰ ἐγκαταλείψῃ ἀμέσως μετὰ τῶν οἰκείων του μίαν χώραν, ἡ ὁποία τὸν ἀποκηρύττει. Ἀλλ' ὡς βασιλεὺς ἀπεφάσισε νὰ δοκιμάσῃ νὰ προσφέρῃ μόνον τὸ πρόσωπόν του ὡς ἱλαστήριον θῦμα εἰς τὴν λαϊκὴν ἐξανάστασιν, δοκιμάζων νὰ διασώσῃ τὸν θρόνον καὶ τὴν δυναστείαν. Ὁ βασιλεὺς Ἀλφόνσος, πολιτικώτατος καὶ εὐφυέστατος ὅσον καὶ πεπειραμένος μονάρχης, γνωρίζει καλῶς, ὅτι ἀποτίει τώρα αὐτὸς τὴν πρὸς τὴν λαϊκὴν δικαιοσύνην ὀφειλὴν τῆς Δικτατορίας τοῦ Πρίμο ντὲ Ριβέρα, τὸν ὁποῖον ἠνέχθη ἀδιαμαρτυρήτως ὅταν κατήργησε τὰς Κορτές, τὸν ὁποῖον ἐστήριξεν ἐπὶ ἔτη διὰ τοῦ βασιλικοῦ του κύρους, μὲ τὸν ὁποῖον συνεδέθη στενώτατα δι' εὐθυνῶν καὶ τὸν ὁποῖον ἀπελάκτισε μόλις ᾐσθάνθη ὅτι ἡ κατὰ τῆς δικτατορίας ἐξανάστασις τοῦ ἰσπανικοῦ λαοῦ ὠγκοῦτο ἐπικινδύνως, ἀπειλοῦσα νὰ παρασύρῃ καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν θρόνον του.

Ἀλλ' ἡ θυσία τοῦ δικτάτορος δὲν ἐκάλυψε τὸν βασιλέα. Ἡ μακρὰ προσπάθειά του ὅπως ἐπαναφέρῃ τμηματικῶς καὶ μετ' ἐπιφυλάξεων τὴν πλήρη ἰσχὺν τῶν συνταγματικῶν καὶ τῶν κοινοβουλευτικῶν προνομιῶν καὶ ἐλευθεριῶν ἐπεδείνωσε τὴν θέσιν του. Καὶ σήμερον, ἀφοῦ ἡ πλειονότης τοῦ ἰσπανικοῦ λαοῦ ἐξέφερε τὴν ἐτυμηγορίαν της, οἱ ἡγέται τῶν δημοκρατικῶν ἐννοοῦν νὰ ἐκκαθαρίσουν ταχέως τὴν κατάστασιν. Ὁ βασιλεὺς Ἀλφόνσος, κατόπιν τῆς χθεσινῆς ἐπισήμου δηλώσεώς του, ὅτι θὰ παραμείνῃ μετὰ τῆς οἰκογενείας του εἰς τὴν χώραν διὰ νὰ ὑπερασπίσῃ τὸν θρόνον του καὶ τὴν δυναστείαν του, ἐτέθη, τρόπον τινά, ἐμπόλεμος πρὸς τοὺς Δημοκρατικούς, οἱ ὁποῖοι ἀπήντησαν ἀνακηρύσσοντες τὴν δημοκρατίαν εἰς ἑπτὰ πόλεις τῆς χώρας.

Τοιουτοτρόπως τὸ Ἰσπανικὸν δρᾶμα περιπλέκεται τὴν τελευταίαν στιγμήν. Περὶ τῆς τελικῆς λύσεως δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία. Ὁ βασιλικὸς οἶκος τῆς Ἰσπανίας δὲν πρόκειται νὰ ἔχῃ πλέον διαδοχήν. Ὁ πρίγκηψ τῶν Ἀστουριῶν, ἄπειρος νεανίας, πάσχων ἐξ ἀνιάτου νοσήματος, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἄρῃ τὸ βάρος ἑνὸς σκήπτρου ἀποδοκιμαζομένου ἀπὸ τὸν ἰσπανικὸν λαόν, μεταξὺ τοῦ ὁποίου ἡ ἰδέα τῆς Δημοκρατίας ἐκαλλιεργήθη ἀπὸ τοὺς ἀρίστους τῆς διανοήσεως καὶ τῶν ἐπιστημῶν καὶ ἐρρίζωσεν εἰς σημαντικὸν μέρος τοῦ στρατοῦ.

Ἡ Ἰσπανία στρέφει σήμερον τὰ βλέμματα πρὸς τὸν Ἀλκαλὰ Θαμόρα, ἡγέτην τῶν δημοκρατικῶν, καταρτίσαντα ἤδη προσωρινὴν Κυβέρνησιν πρὶν παραιτηθῇ ἡ Κυβέρνησις τοῦ ναυάρχου Ἀθνάρ. Καὶ ἡ γενικὴ προσοχὴ στρέφεται ἤδη πρὸς τὰ ἱστορικὰ ἀνάκτορα τῆς Μαδρίτης: θὰ εἶνε ἆρά γε ἡ τελευταία πρᾶξις τοῦ δράματος ἀναίμακτος, ἢ εἰς τὴν παλαιὰν σημαίαν τῆς Καστίλλης, τὴν κιτρίνην, τὴν ὁποίαν ἠλάκωσε πρὸ αἰώνων διπλῆ ροὴ αἵματος ἑνὸς πολεμιστοῦ βασιλέως της, θὰ προστεθῇ νέα αἵματος κηλίς;

ΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Η ΚΡΙΣΙΜΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

"ΔΕΝ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΘΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΡΑΜΟΝΑΣ ΕΜΦΥΛΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ,,

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΗΣ ΠΡΩΣΣΙΑΣ ΚΑΡΛ ΣΕΒΕΡΙΝΚ

Ὁ ριζοσπαστισμὸς εἰς τὴν Γερμανίαν ηὐξήθη κατὰ τοὺς τελευταίους ἓξ μῆνας συνεπείᾳ τῶν ἐκ τῆς ἀνεργίας στερήσεων, ἐξ ὧν ὑποφέρει ὁ λαός.

Ἡ ταραχοποιὸς δρᾶσις τῶν ριζοσπαστικῶν κομμάτων ἐπροκάλεσε σημαντικὴν ἔντασιν καὶ συχνὰς συγκρούσεις. Ἀλλ' ἡ Γερμανία δὲν εὑρίσκεται εἰς τὰς παραμονὰς ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἱ Κυβερνήσεις τῆς Γερμανίας καὶ τῶν γερμανικῶν χωρῶν εἶνε ὄχι μόνον ἀποφασισμέναι, ἀλλὰ καὶ παρεσκευασμέναι νὰ καταπνίξουν ἐν τῇ γενέσει της οἱανδήποτε ἀπόπειραν ἀποσκοποῦσαν εἰς βιαίαν ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ ἔργον τῆς ἀστυνομίας, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἀνατεθῇ ἡ ἀποστολὴ αὐτή, δὲν θὰ εἶνε βεβαίως εὔκολον. Θὰ καταστῇ δὲ δυσκολώτερον λόγῳ τῆς ὑποχρεώσεώς της ὅπως ἐπιτηρῇ τὰς πολυαρίθμους μαχητικὰς ὀργανώσεις, αἱ ὁποῖαι ἔχουν συγκροτηθῇ δῆθεν πρὸς ἄμυναν, ἀλλ' αἵτινες εἶνε σήμερον παράγοντες διαταραχῆς καὶ ἀνησυχίας. Ἡ ἀστυνομία, ὅμως, δύναται νὰ βασισθῇ ἐπὶ τῆς ὑγιοῦς μερίδος τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ, ἡ ὁποία ἀντιτάσσεται εἰς τὰς καταστροφὰς καὶ ἐπιθυμεῖ τὴν εἰρηνικὴν πρόοδον.

Η ΑΝΟΙΞΙΣ ΗΛΘΕΝ, ΑΛΛΑ...

Ἡ ἄνοιξις ἦλθεν· ἐν τούτοις ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων δὲν κατῆλθεν εἰσέτι αἰσθητῶς κάτω τῶν 5.000.000. Ἀκόμη καὶ κατὰ τὰ ὁμαλὰ οἰκονομικὰ ἔτη ἡ χειμερινὴ στασιμότης ἐπιφέρει μίαν ὁμαλέαν ἀνατόνωσιν κατὰ τὴν ἄνοιξιν. Ἀλλὰ εἰς τὴν Γερμανίαν ἀπέχομεν εἰσέτι πολὺ ἀπὸ τὴν κανονικὴν αὐτὴν χειμερινὴν διόρθωσιν τῆς καταστάσεως.

Ἡ παγκόσμιος οἰκονομικὴ κρίσις ἠλάττωσε τόσον τὰ δημόσια ἔσοδα εἰς τὴν Γερμανίαν, ὥστε ἀκόμη καὶ τὸ ἀναγκαῖον ἔργον τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν δὲν δύναται νὰ διεξαχθῇ. Τὰ ποσά, τὰ ὁποῖα ἀπὸ ἐτῶν ἐδίδοντο εἰς οἰκοδομικὰς ἑταιρείας καὶ εἰς ἰδιώτας ὑπὸ μορφὴν ἐπιχορηγήσεων ἢ δανείων, ὡς τονωτικὸν διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως στέγης, ἠλαττώθησαν μεγάλως.

Λόγῳ τῶν αὐστηρῶν αὐτῶν περικοπῶν, ἡ ἀγορὰ τῆς Ἐργασίας δὲν θὰ τύχῃ ἀξιολόγου ἀνακουφίσεως ὑπὸ τῆς οἰκοδομικῆς δραστηριότητος. Μία πολὺ μεγάλη μερὶς τῶν Γερμανῶν ἐργατῶν οἰκοδομῶν εἶνε σήμερον ἄνεργοι.

Ἔλλειψις τονώσεως ὑπάρχει καὶ εἰς ἄλλους μεγάλους κλάδους τῆς βιομηχανίας, ὅπως αἱ βιομηχανίαι τοῦ γαιάνθρακος καὶ τῶν μετάλλων, τὰ μηχανουργεῖα καὶ τὰ κλωστοϋφαντουργεῖα. Ὅπου κατὰ τύχην ὑπάρχει μεγάλος ἀριθμὸς παραγγελιῶν διὰ μίαν ἐπιχείρησιν, αἱ ἄλλαι παραπονοῦνται ὅτι ἡ κρίσις ἐπιτείνεται.

Ἡ ὕφεσις αὐτή, ἡ ὁποία κατεβίβασε τὴν ἀγοραστικὴν δύναμιν τῶν μαζῶν, ἠλάττωσεν ἀκόμη περισσότερον τὴν οἰκιακὴν ζήτησιν τῶν προϊόντων. Ἀντὶ τῶν κανονικῶν ἡμερομισθίων, ἑκατομμύρια ἐργατῶν σήμερον λαμβάνουν ἠλαττωμένα ἡμερομίσθια ἢ ἀνάξια λόγου ἐπιδόματα. Τοῦτο θίγει τὴν μεσαίαν τάξιν—τὸν βιο-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΑΝΕΚΗΡΥΧΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑΝ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΛΦΟΝΣΟΣ ΠΑΡΗΤΗΘΗ ΚΑΙ ΑΝΕΧΩΡΗΣΕΝ ΕΙΣ ΑΓΝΩΣΤΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

ΕΣΧΗΜΑΤΙΣΘΗ Η ΠΡΩΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ βασιλεὺς Ἀλφόνσος τῆς Ἰσπανίας, παρὰ τὴν γνωσθεῖσαν ἀρχικὴν ἀπόφασίν του ὅπως ἀντιμετωπίσῃ τὴν δημιουργηθεῖσαν μετὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς κατάστασιν, εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην, κατόπιν τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ λαοῦ, νὰ παραιτηθῇ τοῦ θρόνου του. Ἡ περαιτέρω παραμονή του ἐν Ἰσπανίᾳ, κατὰ τὰ ἐκ Μαδρίτης τηλεγραφήματα τῶν Γάλλων ἀνταποκριτῶν, θὰ ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ μεγάλας ταραχὰς καὶ νὰ ὁδηγήσῃ τὴν χώραν εἰς τὴν ἀναρχίαν.

Μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ βασιλέως οἱ δημοκρατικοὶ ἀνέλαβον τὴν Κυβέρνησιν, σχηματίσαντες ὑπουργεῖον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Θαμόρρα.

Ὁ βασιλεὺς Ἀλφόνσος ἀναχωρεῖ εἰς τὸ ἐξωτερικον ἀπόψε.

Κατὰ τὰ τηλεγραφήματα τῶν Γάλλων ἀνταποκριτῶν, ἐνθουσιασμὸς ἐπικρατεῖ εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἰσπανίαν.

Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Κατὰ τὰ ἑσπερινὰ ἐκ Μαδρίτης τηλεγραφήματα τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων, κυκλοφορήσαντα εἰς ἐκτάκτους ἐκδόσεις, ἡ παραίτησις τοῦ βασιλέως Ἀλφόνσου ἀνεκοινώθη τὴν 5 μ. μ. ἐπισήμως παρὰ τοῦ τέως ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κόμητος Ρομανόνες εἰς τὸν ἡγέτην τῶν δημοκρατικῶν κ. Θαμόρρα, ἀναλαβόντα τὴν ἐξουσίαν ἐξ ὀνόματος τοῦ λαοῦ. Συγχρόνως ὁ κόμης Ρομανόνες παρέδωσεν εἰς τὸν κ. Θαμόρρα ὅλας τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας.

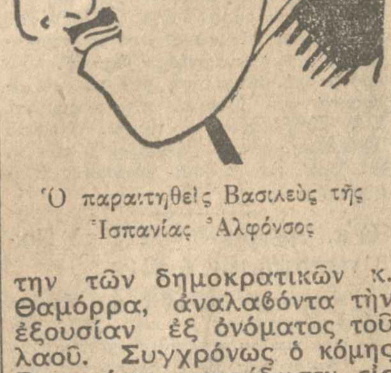

Ὁ παραιτηθεὶς Βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας Ἀλφόνσος

Ἀμέσως κατόπιν ὁ κ. Θαμόρρα, ἀναλαβὼν τὴν νέαν Κυβέρνησιν, προέβη εἰς ἐπίσημον ἀναγγελίαν τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Δημοκρατίας, ἀνακοινώσας καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ὑπουργῶν τῆς πρώτης δημοκρατικῆς Κυβερνήσεως: Πρωθυπουργὸς Θαμόρρα, Ἐξωτερικῶν Λεροῦ, Στρατιωτικῶν Ἀγιάλα, Ναυτικῶν Κουΐρο, Ἐσωτερικῶν Μάουρα, Οἰκονομικῶν Γκάρθια Πριέτο, Δικαιοσύνης Ντὲ-λὸς-ρίος, Συγκοινωνίας Μπάρριος, Ἐργασίας Καμπαλέρο, Δημοσίων Ἔργων Ἀλμπόρνο.

Ο ΑΛΦΟΝΣΟΣ ΑΝΕΧΩΡΗΣΕ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐπεῖγον τηλεγράφημα, ληφθὲν ἀργὰ τὴν νύκτα ἐκ Μαδρίτης, βεβαιώνει ὅτι ὁ βασιλεὺς Ἀλφόνσος μετὰ τῆς οἰκογενείας του ἀνεχώρησε μὲ κατεύθυνσιν πρὸς τὴν Καρθαγένην.

Τὰ προηγούμενα τηλεγραφήματα, μὴ ἐπιβεβαιωθέντα, ἀνέφερον ὅτι ὁ Ἀλφόνσος θ' ἀνεχώρει τὴν πρωΐαν διὰ τὰ πορτογαλλικὰ σύνορα. Ἡ πραγματικὴ διεύθυνσις τοῦ ταξειδίου δὲν ἐγνώσθη.

(Συμπληρωματικὰ τηλεγραφήματα, μὲ ὅλας τὰς λεπτομερείας, εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα).

Ἡ γένεσις ἑνὸς καθεστῶτος

Ντ' Ἀννούντσιο, ὁ ποιητὴς πρόδρομος τοῦ Φασισμοῦ

Τοῦ κόμητος Καρόλου Σφόρτσα

2ον

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ ΦΙΟΥΜΕ

Μετὰ τὸν πόλεμον, ὀλίγους μῆνας βραδύτερον, ἐπῆλθεν ἡ ἐκστρατεία τοῦ Φιοῦμε. Τὴν ἰδέαν τῆς ἐκστρατείας συνέλαβον καὶ παρεσκεύασαν ἄλλοι. Ὁ Ντ' Ἀννούντσιο δὲν συμμετέσχε παρὰ τὴν τελευταίαν στιγμήν. Ἀλλὰ τὸ Φιοῦμε ἔγινε γρήγορα ἰδικόν του πρᾶγμα— κάτι τὸ πολὺ διάφορον ἀπὸ ὅ,τι εἶχαν φαντασθῆ οἱ Ἰταλοί, συμπεριλαμβανομένων καὶ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἐξωθήσει τὸν Ντ' Ἀννούντσιο νὰ βαδίσῃ μαζί των.

Διὰ πολλοὺς Ἰταλούς, ἐξηρεθισμένους ὑπὸ τῶν δυσχερειῶν τὰς ὁποίας ἀπέδιδον εἰς τὴν τύφλωσιν τῶν συμμάχων, τὸ Φιοῦμε εἶχε καταστῆ τρόπον τινὰ τὸ σύμβολον τῆς νίκης. Ἔτσι γρήγορα ἔφθασαν εἰς τὰ ἄκρα: ἡ ἀπώλεια τοῦ Φιοῦμε ἐσήμαινεν ἀπώλειαν τῆς νίκης.

Πῶς αὐτὸ συνέβη;

Ὁ Σοννίνο, ὁ ὁποῖος προικισμένος μὲ τόσα ὡραῖα προσόντα, δὲν εἶχεν οὔτε ἴχνος τοῦ προφητικοῦ ὁραματισμοῦ τοῦ Ματσίνι, εἶχε διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Λονδίνου ἀφήσει τὸ Φιοῦμε εἰς μίαν Κροατίαν, διὰ τὴν ὁποίαν οὐδέποτε εἶχεν ὑποψιασθῆ ὅτι θὰ ἐγίνετο ἀναπόσπαστον μέρος ἑνὸς Κράτους συγκεντρώνοντος ὅλους τοὺς Νοτιοσλαύους, οἵτινες πρότερον ἦσαν ὑπήκοοι τῆς Αὐστροουγγαρίας. Ἄλλως τε, καὶ δι' αὐτὴν τὴν Αὐστρίαν εἶχε φαντασθῆ ὅτι θὰ ἐνικᾶτο, ἀλλὰ μέχρις ἑνὸς ὡρισμένου σημείου. Ἔχω λόγους νὰ πιστεύω ὅτι δὲν ἀπέκλειε τὸ ἐνδεχόμενον ὅτι ἡ Κροατία, τὴν ὁποίαν προεῖδεν εἰς τὴν συνθήκην τοῦ Λονδίνου, θὰ ἠδύνατο νὰ διατηρήσῃ δεσμούς,, τοὐλάχιστον δυναστικούς, μὲ μίαν μοναρχίαν τῶν Ἀψβούργων, ἡ ὁποία θὰ ἔβγαινε ζωντανὴ ἀπὸ τὴν πάλην. Ἀλλὰ ἡ πόλις τοῦ Φιοῦμε, τὴν ὁποίαν ὁ Σοννίνο ἄφηνεν εἰς τοὺς Κροάτας, ἦτο ἀδιαφιλονεικήτως Ἰταλική. Τὸ ζήτημα τοῦ Φιοῦμε δὲν ἐτέθη ἑπομένως διὰ τοὺς Ἰταλοὺς ὑφ' οὓς ὅρους τὸ ζήτημα τῆς Δαλματίας: ἐνῷ διὰ τὴν Δαλματίαν εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἐσημειώθη ρεῦμα γνώμης ἀποκρουούσης τὴν προσάρτησίν της— ὅλος ὁ κόσμος εὑρέθη σύμφωνος διὰ τὸ ἰταλικὸν Φιοῦμε, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ Μπισσολάτι, ὁ ὁποῖος ἐν τούτοις, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τοῦ πολέμου, εἶχε γίνει ὁ θιασώτης μιᾶς πολιτικῆς φιλίας καὶ συνεννοήσεως μὲ τὰς σλαυϊκὰς ἐθνότητας.

Διὰ τὸν Ντ' Ἀννούντσιο ὅμως τὸ Φιοῦμε δὲν ὑπῆρξε παρὰ ἕνα μέσον ἕνα ὄργανον' ἀκριβῶς ὅπως, καθ' ὅλον του τὸν βίον, εἶχεν υἱοθετήσει τὰς πιὸ ἀντιφατικὰς ἰδέας, τῶν συγχρόνων συγγραφέων, μὴ ἀναζητῶν εἰς αὐτὰς παρὰ ὑλικὸν διὰ τοὺς στίχους του. Ἔτσι μᾶλλον τὸ Φιοῦμε κατέστη τὸ θέατρόν του.

Οὐδὲν τὸ ὑπερμέτρως ἐκπληκτικὸν ὅτι αἱ νέαι γενεαί, τῶν ὁποίων ὁ πόλεμος— ὅπως παντοῦ τῆς Εὐρώπης— εἶχεν ἐπιβραδύνει τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν, ἐθαμβώθησαν ἀπὸ τὰ τεχνητὰ χρώματα τῆς σκηνοθεσίας, ἡ ὁποία κατέστη δι' αὐτὰς μία ἐπικὴ πραγματικότης.

Τὰ στοιχεῖα ποὺ συναπήρτισαν τὸν μικρὸν ντανουντσιακὸν κόσμον τοῦ Φιοῦμε πᾶν ἄλλο ἦσαν ἢ ὁμοιογενῆ.

Ἦσαν ἐν πρώτοις οἱ λάτρεις τῆς παρακμῆς, οἱ ὁποῖοι, ἤδη πρὸ τοῦ πολέμου, εἶχον ἀναγνωρίσει ἑαυτοὺς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ντ' Ἀννούντσιο: ἄνθρωποι ἀκόρεστοι εἰς ἀπολαύσεις, περιπετείας καὶ κατακτήσεις. Πλάι σ' αὐτούς, χονδροειδέστεροι, ἀλλὰ περισσότερον ρεαλισταί, ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἶχον κερδίσει τὰ γαλόνια των κατὰ τὸν πόλεμον, οἱ ὁποῖοι εἶχον ριψοκινδυνεύσει τὴν ζωήν των καὶ εὕρισκον σκληρὰν τὴν ἐπάνοδον εἰς τὰς ταπεινάς, κακοπληρωμένας ἐργασίας των. (Θὰ ἠδυνάμεθα νὰ σημειώσωμεν ὅτι πολλαὶ ἐπαναστάσεις εἰς τὴν ἀρχαίαν Ρώμην ὑπῆρξαν τὸ νοσηρὸν ἔργον λεγεωναρίων ἐπανελθόντων ἀπὸ κάποιον μακρυνὸν πόλεμον). Τελευταῖον στοιχεῖον καὶ ὄχι ἐκ τῶν μικροτέρων ἦτο ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς νεανιῶν τῶν μεσαίων τάξεων, οἱ ὁποῖοι, ἐπὶ τέσσαρα μακρὰ ἔτη, εἶχον ἀκούσει νὰ γίνεται λόγος περὶ τοῦ πολέμου καὶ οἱ ὁποῖοι, εἰς ἡλικίαν δεκαεπτὰ—δεκαοκτὼ ἐτῶν, εὗρον ἕνα πόλεμον, μικρὸν ἀλλὰ γραφικόν, ἔξω ἀπὸ τὴν θύραν των.

Ὅπως παντοῦ καὶ πάντοτε, νέοι μὲ ἁγνὸν ἰδεαλισμὸν εὑρέθησαν ἀναμεμιγμένοι εἰς τὴν περιπέτειαν. Ἀλλὰ ὅλοι αὐτοὶ ἀργὰ ἢ γρήγορα κατελήφθησαν ὑπὸ ἀηδίας' καὶ ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον, περίλυποι ὅπως θλίβεται κανεὶς ὕστερ' ἀπὸ μίαν ἠθικὴν ἀπογοήτευσιν, ἐγκατέλειψαν τὸ Φιοῦμε. Εἶδα τὸ ἡμερολόγιον ἑνὸς ἐξ αὐτῶν, —ἑνὸς ἀνδρός, σήμερον ὁ ὁποῖος θὰ ἠδύνατο, εἰς μίαν ἐλευθέραν Ἰταλίαν, νὰ παράσχῃ πνευματικὰς καὶ πολιτικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν χώραν του. Εἶνε τραγικὸν νὰ βλέπῃ κανεὶς πῶς, κατ' ἀρχάς, θέλει νὰ πιστεύσῃ παρὰ τὰς ἀμφιβολίας αἱ ὁποῖαι τὸν βασανίζουν' πῶς, σιγὰ-σιγά, ἀνοίγουν τὰ μάτια του' καὶ πῶς φεύγει ἐπὶ τέλους ἀπὸ τὸ Φιοῦμε ὕστερα ἀπὸ μίαν συνομιλίαν μὲ τὸν Ντ' Ἀννούντσιο, ὁ ὁποῖος, διὰ μίαν τελευταίαν φοράν, ἐπιχειρεῖ ματαίως νὰ τὸν μεταπείσῃ ἀσκῶν τὴν τέχνην τῆς σαγήνης της.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν γηγενῆ πληθυσμὸν τοῦ Φιοῦμε, ἦτο καὶ εἶνε βαθέως ἰταλικός, κατὰ τὸν παλαιὸν τρόπον τῶν ἰταλικῶν δήμων ὅπου μίση καὶ ἀγάπαι εἶνε τόσον ζωνταναί. Ὑπεδέχθη κατ' ἀρχὰς μὲ ἐνθουσιασμὸν τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος εἶχεν ὁρκισθῆ ὅτι θὰ τὸ ἐπροστάτευε κατὰ παντὸς κινδύνου σλαυϊκῆς ἡγεμονίας. Ὅταν ἀντελήφθησαν εἰς τὸ Φιοῦμε ὅτι τὰ ἰταλικὰ καὶ δημοτικὰ συμφέροντα ἠδύναντο νὰ κατοχυρωθοῦν διὰ μιᾶς λύσεως— τῆς ἰδικῆς μου— ἡ ὁποία ἠγγυᾶτο τὸν ἰταλικὸν χαρακτῆρα τῆς πόλεως καθιστῶσα αὐτὴν πόλιν ἀνεξάρτητον, προσηρτημένην εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἀλλὰ βασίζουσα τὸ οἰκονομικόν της μέλλον εἰς μίαν ἐκμετάλλευσιν τοῦ λιμένος ἀνατεθειμένην εἰς ἐπιτροπήν, ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ σχεδίου μου ὑπῆρξε γενικῶς ἐπιθυμητὴ' ἀλλὰ ὅλος ὁ κόσμος, ἐδεσμεύετο ὑπὸ τῆς ἐξουσίας, ἡ ὁποία πανταχόθεν εἶχεν ἀνατεθῆ εἰς τὸν Ντ' Ἀννούντσιο. Καὶ συνέβη τότε, ὅ,τι συνέβη βραδύτερον εἰς μεγαλυτέραν κλίμακα εἰς τὴν Ἰταλίαν, μὲ τὸν Φασισμόν: Ὡμιλοῦσαν δύο γλώσσας, τὴν μίαν μυστικήν, ἀποκαλύπτουσαν ὅτι ὅλος ὁ κόσμος εἶχεν ἐπὶ τέλους ἐννοήσει ποῖοι ἦσαν οἱ ἀληθεῖς ὑπερασπισταὶ τοῦ Φιοῦμε' τὴν ἄλλην, θεατρικήν, πομφολυγώδη καὶ πομπώδη, ἡ ὁποία ἐξηκολούθει νὰ πανηγυρίζῃ εἰς ὕφος κενολόγον καὶ φουσκωμένον ὅ,τι ὁ κόσμος κατηγόρει κρυφίως εἰς τὰς ἐμπιστευτικὰς συνομιλίας. Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ὅτι τὸ Φιοῦμε, τοῦ ὁποίου ἡ εὐημερία— ὅπως ἄλλως τε καὶ ἡ εὐημερία τῆς Τεργέστης— δὲν ἠδύνατο νὰ διατηρηθῇ παρὰ διὰ μιᾶς ἐγκαρδίου συνεννοήσεως μὲ τὴν σλαυϊκὴν ἐνδοχώραν, κατέστη τὸ θλιβερὸν ἐρείπιον ποὺ εἶνε σήμερον μὲ τὸν ἄδειον λιμένα του καὶ τὶς χορταριασμένες προκυμαῖές του' ἀλλά, προσέτι, ὅτι ἡ ἠθικὴ ἀξία τῶν κατοίκων του κατεβιβάσθη, ὑποχρεωμένοι καθὼς ἦσαν, ὑπὸ τὸ κράτος συμμοριῶν ξένων πρὸς τὴν νοοτροπίαν των, ὄχι μόνον νὰ κρύπτουν τὰ συναισθήματά των, ἀλλ' ἐπίσης νὰ ἐγκωμιάζουν καὶ νὰ λατρεύουν τὰ εἴδωλα, διὰ τὰ ὁποῖα, μετὰ σύντομον περίοδον ἐξάρσεως, εἶχον αἰσθανθῆ τόσον γρήγορα καὶ τόσον βαθεῖαν ἀηδίαν.

Αὐτὴ ὑπῆρξεν ἡ γενικὴ δοκιμὴ τῶν ὅσων διεδραματίσθησαν ἀργότερα εἰς ἕνα θέατρον πολὺ εὐρύτερον: τὴν Ἰταλίαν. Ὅπως ἀκριβῶς ἐπάνω εἰς τὸ παλκοσένικο τοῦ Φιοῦμε, ὅλα τὰ τεχνάσματα τὰ ὁποῖα ἡ ἐκκεντρικὴ φαντασία τοῦ Ντ' Ἀννούντσιο εἶχε χρησιμοποιήσει ἐκεῖ, ἐπανελήφθησαν εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τὸν διάλογον μεταξὺ τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ πλήθους' καὶ ἀπὸ τὰ ἠχηρὰ ἐρωτήματα:

— Εἰς ποῖον ἀνήκει τὸ μέλλον;

— Εἰς ποῖον ἀνήκει ἡ Ἰταλία;

— Εἰς ποῖον ἀνήκει ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα;

Καὶ τὸ πλῆθος, παραληροῦν, ἀπεκρίνετο:

— Εἰς ἡμᾶς!

Καὶ μαζὶ μὲ αὐτά, ὅλαι αἱ μεγαλόστομοι φράσεις ἡ φανταστικὴ χρησιμοποίησις τῶν ὁποίων κάμνει τοὺς ξένους νὰ λέγουν ὅτι οἱ Ἰταλοὶ ἔχασαν τὸ αἴσθημα τοῦ γελοίου' διότι οἱ ξένοι δὲν ἠμποροῦν νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι ὁ ἰταλικὸς λαὸς σιωπᾷ καὶ ὅτι αἱ κραυγαὶ δὲν ἐκβάλλονται παρὰ διὰ νὰ καλύψουν τὴν σιγήν του.

Ἕνας Ἰταλὸς κριτικός, ὁ Ἐνρίκο Τοβάζ, ἐδημοσίευσε πρὸ τινων ἐτῶν ἕνα βιβλίον ἀποδεικνῦον ὅτι ὁ Ντ' Ἀννούντσιο εἶχεν ἀντιγράψει σελίδας ὁλοκλήρους ἀπὸ ξένους συγγραφεῖς. Ἡ ποιητικὴ φαντασία τοῦ Ντ' Ἀννούντσιο— τοὐλάχιστον ἡ φαντασία τῶν αἰσθήσεων—εἶνε τόσον πλουσία ὥστε ἡ κατηγορία ἀναμφιβόλως δὲν τὸν ἔθιξε διόλου.

Αὐτὸς ὑπῆρξε θῦμα τῆς μεγαλυτέρας λογοκλοπῆς ποὺ εἶδε ποτε ὁ κόσμος. Διότι ἡ φασιστικὴ κατάκτησις τῆς Ἰταλίας ὑπῆρξεν ἡ πληρεστέρα καὶ ἡ ὀλιγώτερον πρωτότυπος ἀντιγραφὴ ποὺ ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῇ τοῦ πολυθορύβου ποιήματος ποὺ ὑπῆρξε διὰ τὸν Ντ' Ἀννούντσιο ἡ περιπέτεια τοῦ Φιοῦμε.

Δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, χωρὶς ὑπερβολήν, ὅτι δὲν εἶνε ἡ Ἰταλία ποὺ προσήρτησε τὸ Φιοῦμε, ἀλλ' ὅτι τὸ Φιοῦμε τοῦ Ντ' Ἀννούντσιο προσήρτησε τὴν Ἰταλίαν— τὴν φασιστικὴν Ἰταλίαν, ἐννοεῖται.

SFORZA

ΑΥΡΙΟΝ: Μουσσολίνι ἢ αἱ Μεταμορφώσεις τοῦ Φασισμοῦ.

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς 19 Ἀπριλίου

Ἡ «Πρωΐα» ἐγκαινιάζει σειρὰν ἐπιφυλλίδων φιλολογικῶν, φιλοσοφικῶν, καλλιτεχνικῶν, κοινωνιολογικῶν καὶ ἱστορικῶν μὲ ἐκλεκτὸν ἐπιτελεῖον συνεργατῶν.

Θὰ γράφουν: ἑκάστην Κυριακὴν ὁ κ. Ἄριστος Καμπάνης, ἑκάστην Δευτέραν ὁ κ. Ν. Καρβούνης, ἑκάστην Τετάρτην ὁ κ. Φῶτος Πολίτης, ἑκάστην Πέμπτην ὁ κ. Διον. Κόκκινος, ἕκαστον Σάββατον ὁ κ. Κ. Παπαλεξάνδρου.

Πρωτότυπον ἢ ἀντίγραφον;

Δὲν εἶνε γνήσιος ὁ Ἑρμῆς τοῦ Πραξιτέλους;

Σφοδρὰ μάχη ἤρχισε γύρω ἀπὸ τὸ περίφημον ἄγαλμα τῆς Ὀλυμπίας.

Τί λέγουν οἱ πολέμιοι τῆς αὐθεντικότητός του

Δὲν ὑπάρχει Ἕλλην, οὔτε ἴσως καὶ ξένος, ἔχων στοιχειώδεις γνώσεις περὶ τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ γνωρίζῃ ὅτι ὁ περίφημος «Ἑρμῆς τοῦ Πραξιτέλους» εἶνε ἓν ἀπὸ τὰ θαυμασιώτερα ἀριστοτεχνήματα τῆς ἀρχαίας γλυπτικῆς, τὸ κλασσικώτερον ἴσως ὑπόδειγμά της. Διὰ τοῦτο ἦτο φυσικὸν νὰ ἐκπλήξῃ τοὺς πάντας —τόσον τοὺς πολλοὺς ὅσον καὶ τοὺς εἰδικοὺς μελετητὰς τῆς ἑλληνικῆς τέχνης— ἡ εἴδησις ὅτι σοβαραὶ ἀμφιβολίαι διετυπώθησαν τελευταίως περὶ τῆς γνησιότητός του. Πράγματι διεξάγεται ἀπό τινος μία βιαιοτάτη ἐκστρατεία ἀποσκοποῦσα εἰς τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ φημισμένου γλυπτικοῦ ἔργου ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ θρόνου, εἰς τὸν ὁποῖον ἔχει τοποθετηθῆ ὑπὸ τῆς ἱστορίας τῆς τέχνης καὶ τοῦ παγκοσμίου θαυμασμοῦ.

Ἡ πρώτη ἐπίθεσις ἐξαπελύθη, ὡς ἀνηγγέλθη ἤδη, ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ δρος Κὰρλ Μπλοῦμελ, διακεκριμένου ἐπιμελητοῦ τοῦ κυριωτέρου Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου τοῦ Βερολίνου. Ὁ Γερμανὸς ἐπιστήμων δὲν εἶνε μόνον ἐμβριθὴς γνώστης τῆς ἀρχαιότητος. Ἔχει καὶ πρακτικὴν πεῖραν τῶν ζητημάτων τῆς γλυπτικῆς, καθόσον ὁ ἴδιος ἐπεδόθη καὶ ἐπιδίδεται εἰς τὴν τέχνην αὐτήν.

Ὁ δρ Μπλοῦμελ, λοιπόν, ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν ἐπὶ μερικῶν περιέργων γεγονότων ἀναφερομένων εἰς τὸν Ἑρμῆν. Ἐν πρώτοις, τὸ ἄγαλμα ἵσταται ἐπὶ βάθρου τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε ἑλληνικόν, ἀλλὰ ρωμαϊκόν. Τοῦτο ὑπὸ οὐδενὸς ἀμφισβητεῖται. Δεύτερον, παρουσιάζει πολλὰ χαρακτηριστικά, τὰ ὁποῖα δεικνύουν ὅτι τὴν σμίλην ἐχειρίζετο κάποιος Ρωμαῖος ἀντιγραφεὺς μᾶλλον παρὰ Ἕλλην «διδάσκαλος». Ἐπὶ παραδείγματι, αἱ ἡμιτελεῖς ἐπιφάνειαι τῆς ράχεως δικαιολογοῦν τὴν ἐκδοχὴν ὅτι τὸ ἄγαλμα ἐσμιλεύθη κατ' ἀρχὰς εἰς τὸ πρόσθιον μέρος αὐτοῦ καὶ κατόπιν εἰς τὰ νῶτα. Ἐνῷ εἶνε γνωστὸν ὅτι, κατὰ τὰς περιόδους τῆς ἀκμῆς τῆς ἑλληνικῆς τέχνης, τὰ ἀγάλματα ἐδουλεύοντο, εἰς ἕκαστον στάδιον τῆς ἐπεξεργασίας των, ἐξ ὅλων τῶν πλευρῶν ταυτοχρόνως. Οἱ ἀντιγραφεῖς, ὅμως, συχνάκις ἢ σχεδὸν πάντοτε εἰργάζοντο μᾶλλον δουλοπρεπῶς, συμπληρώνοντες τὰς προσθίας ἐπιφανείας πρὶν στρέψουν τὴν προσοχήν των εἰς τὰ νῶτα. Τρίτον, τὸ σῶμα τοῦ Ἑρμοῦ συνδέεται πρὸς τὸν κορμὸν δένδρου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐλαφρῶς κλίνει, μὲ ἓν ἀποκρουστικὸν τὴν θέαν συνδετικὸν στήριγμα. Τέτοιου στηρίγματος δὲν ὑπάρχει παραπλήσιον εἰς προγενέστερα ἢ καὶ εἰς σύγχρονα ἀγάλματα. Ἀφ' ἑτέρου, τὰ ἐννέα δέκατα τῶν ρωμαϊκῶν ἀντιγράφων ἔχουν τέτοια συνδετικὰ στηρίγματα, διότι ὁ Ρωμαῖος ἀντιγραφεὺς ἑνὸς ἑλληνικοῦ ἀγάλματος εἰργάζετο μὲ πολλὰς προφυλάξεις καὶ ἐφοβεῖτο πάντοτε μήπως τὸ ἄγαλμά του θραυσθῇ, ἐὰν δὲν ἄφηνεν ἐπαρκῆ στηρίγματα, τὰ ὁποῖα νὰ συγκρατοῦν τὰ μᾶλλον ἀπέχοντα μέρη. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ Ἑρμοῦ, οἷος εἶνε σήμερον, τὸ στήριγμα αὐτὸ δὲν χρειάζεται. Καὶ ὁ δρ Μπλοῦμελ τονίζει ὅτι ἕνας πραγματικῶς πρώτης τάξεως καλλιτέχνης, ὅπως ὁ Πραξιτέλης, ἀσφαλῶς θὰ τὸ ἀπέκοπτε. Τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ στήριγμα ἀφέθη καὶ εὑρίσκεται εἰς τὴν θέσιν του ὑποδηλοῖ τὴν ὑπερβολικὴν δειλίαν τοῦ ἀντιγραφέως, ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο βέβαιος περὶ τοῦ ἔργου του.

Εἰς τὰ ἐπιχειρήματα αὐτὰ προσετέθησαν ἄλλα ὑπὸ ἄλλων ἀρχαιολόγων ἢ κριτικῶν τῆς τέχνης. Παρατηρεῖται ὅτι ὁ κορμὸς δένδρου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται τὸ σῶμα τοῦ Ἑρμοῦ, εἶνε, ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῆς, ἀκριβῶς ὅμοιος πρὸς τοὺς κορμοὺς δένδρων πολλῶν ρωμαϊκῶν ἀντιγράφων ἑλληνικῶν ἔργων. Ἰδιαιτέρως ὁ κορμὸς δένδρου, ὅστις ὑποστηρίζει τὸ γνωστότατον ἀντίγραφον τοῦ «Δορυφόρου» τοῦ Πολυκλείτου, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τὴν Νεάπολιν, εἶνε ἀκριβῶς ὅμοιος πρὸς τὸν τοῦ Ἑρμοῦ.

Τέλος ἐκφράζεται ἡ γνώμη ὅτι θὰ ἦτο γεγονὸς λίαν ἀσύνηθες, σχεδὸν ἀπίστευτον, ἡ διάσωσις πρωτοτύπου ἔργου τοῦ Πραξιτέλους εἰς τὴν Ὀλυμπίαν μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Παυσανίου (τὸν δεύτερον αἰῶνα μ. Χ.). Διότι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὰ ἔργα τοῦ Πραξιτέλους ἐξετιμῶντο καὶ ἠγοράζοντο ἀκριβώτερα ὑπὸ τῶν Ρωμαίων φιλοτέχνων ἀπὸ τὰ ἔργα οἱουδήποτε ἄλλου Ἕλληνος γλύπτου. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ἀγαλμάτων του εἶχον μεταφερθῆ πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ὁ Πλίνιος ἀναφέρει οὐχὶ ὀλιγώτερα τῶν δεκαοκτὼ εἰς τὴν πόλιν τῆς Ρώμης. Εἰς πολλὰς γνωστὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς οἱ Ρωμαῖοι εἶχον ἀφαιρέσει ἑλληνικὰ ἀγάλματα ἀπὸ ἑλληνικοὺς ἱεροὺς τόπους, ἔδωκαν ἀντίγραφα τὰ ὁποῖα ἐστήθησαν εἰς τὴν θέσιν τῶν πρωτοτύπων, τὰ ὁποῖα μετεφέροντο μακράν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἔχομεν τὴν ἐπαρκῆ ἀπόδειξιν τῶν πλοιοφορτίων ἑλληνικῶν ἀριστουργημάτων (τελευταίως δὲν εὑρέθη ὁ θαυμάσιος Ζεὺς παρὰ τὸ Ἀρτεμήσιον;), τὰ ὁποῖα δείχνουν πῶς ἀφῃροῦντο καὶ μετεφέροντο εἰς Ἰταλίαν οἱ καλλιτεχνικοὶ θησαυροὶ τῆς Ἑλλάδος. Οἱ διευθύνοντες τοὺς ναοὺς καὶ τὰ ἱερὰ δὲν ἤθελαν, βεβαίως, νὰ ἀφήσουν κενὰ τὰ βάθρα ὡς μαρτυρίαν τῆς πτωχείας των ἢ τῆς ἀτελοῦς φυλάξεώς των. Καὶ οἱ Ρωμαῖοι φαίνεται ὅτι εἰς πολλὰς περιπτώσεις τοὺς ἐξημένισαν δωρήσαντες καλὰ ἀντίγραφα. Τοιοῦτον ἀντίγραφον φρονεῖ ὁ δρ Μπλοῦμελ ὅτι εἶνε ὁ Ἑρμῆς τῆς Ὀλυμπίας. Κατεσκευάσθη διὰ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ πρωτότυπον, τὸ ὁποῖον ἀπήχθη. Ὁ Παυσανίας πιθανὸν νὰ εἶδε τὸ πρωτότυπον κατὰ τὸν δεύτερον αἰῶνα εἰς τὴν Ὀλυμπίαν, ὅπως δηλοῦν τὰ γραφόμενά του. Τὸ πιθανώτερον ὅμως εἶνε ὅτι τὸ ἔργον ποὺ εἶδε ἦτο ἀντίγραφον. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ πρωτότυπον ἐχάθη. Ἀλλὰ τὸ ἀντίγραφον εἶνε καλόν, εἶνε ἴσως τὸ ὡ-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ Αὐστρογερμανικοῦ πρωτοκόλλου τοῦ καθορίζοντος τὰς κυρίας γραμμὰς μιᾶς μελλούσης νὰ συναφθῇ τελωνειακῆς συμφωνίας μεταξὺ τῆς Γερμανικῆς Ὁμοσπονδίας καὶ τῆς Αὐστρίας, πρόκειται νὰ συζητηθῇ εἰς Γενεύην προτοῦ συζητηθῇ εἰς Τσέκερς, ἐφ' ὅσον ἀνεβλήθη ἡ συνάντησις τῶν κ. κ. Κούρτιους καὶ Μπρύνιγκ μετὰ τῶν κ. κ. Μακδόναλδ καὶ Χέντερσον. Φυσικά, αἱ συζητήσεις τῆς Γενεύης θὰ εἶνε ἐργώδεις, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Γαλλία συνδέει τὴν ὑπόθεσιν μιᾶς τελωνειακῆς ἑνώσεως Αὐστρογερμανικῆς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τῆς εἰρήνης. Ἀλλ' ἐννοεῖται εἶνε εἰς ἡμᾶς δύσκολον νὰ δικαιολογήσωμεν τὴν γαλλικὴν πολιτικήν, ἡ ὁποία, ἐνῷ κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως ὅλων τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης εἰς μίαν Ὁμοσπονδίαν — τὴν Πανευρώπην — ἀρνεῖται νὰ δεχθῇ τὴν οἰκονομικὴν συνεργασίαν δύο λαῶν ὁμιλούντων τὴν αὐτὴν γλῶσσαν καὶ θεωρούντων ἑαυτοὺς ὁμαίμονας.

Θὰ ἦτο βεβαίως τολμηρὸν ἀλλὰ καὶ...ἀφελὲς διὰ τὸν Ἑλληνικὸν Τύπον νὰ προβῇ εἰς ὑποδείξεις ἀφορώσας τὴν πανευρωπαϊκὴν πολιτικήν. Ἀλλὰ θὰ ἦτο ἐπίσης κατώτερον λαοῦ συγκροτηθέντος εἰς κράτος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνικοτήτων νὰ βλέπῃ ἀσυγκίνητος τὴν παραβίασιν αὐτῆς τῆς ἀρχῆς εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Γερμανίας καθ' ἣν ἡ οἰκονομικὴ συνεργασία τῶν δύο τούτων κρατῶν συνάπτεται πρὸς κινδύνους τῆς εἰρήνης φανταστικούς.

Ἀλλ' ἡ εἰρήνη θὰ κινδυνεύσῃ μᾶλλον ἐκ τῆς ἀναβολῆς τῆς λύσεως τοῦ Αὐστριακοῦ προβλήματος: Αὐτὴ ἡ ἀναβολὴ εἶνε πιθανὸν νὰ δημιουργήσῃ κέντρον ἀναρχίας ἀργὰ ἢ γρήγορα εἰς αὐτὴν τὴν καρδίαν τῆς γηραιᾶς ἠπείρου.

* * *

Η ΝΑΥΤΙΛΙΑ ΜΑΣ *Ἡ ἑλληνικὴ σημαία, κατὰ τὴν ἐτησίαν ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Στενῶν, ἦλθε τρίτη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς τὸν διάπλουν τῶν Στενῶν. Κατ' οὐσίαν ἦλθε δευτέρα μετὰ τὴν ἀγγλικήν, διότι ἡ ἰταλικὴ ὀφείλει τὴν πρώτην της θέσιν εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὑφίσταται τακτικὴ ἀτμοπλοϊκὴ γραμμὴ ἰταλικὴ πρὸς τὴν Κων)πολιν καὶ τοὺς λιμένας τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Εὐξείνου. Ἡ ἑλληνικὴ ναυτιλία κρατεῖ πάντοτε τὴν θέσιν της εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν καὶ τὸν Δούναβιν, παλαίουσα ἐναντίον ἀφαντάστων δυσχερειῶν καὶ ἀντιξόων περιστάσεων. Εἰς τὸν Δούναβιν τὰ ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια ὑπερτεροῦν πάντοτε ὅλων τῶν ἄλλων κατ' ἀριθμόν, εἰς δὲ τοὺς ρωσσικοὺς λιμένας τοῦ Εὐξείνου τὰ ἑλληνικὰ σκάφη συναγωνίζονται ὅλας τὰς ἄλλας σημαίας κατὰ τρόπον, ὁ ὁποῖος πρό τινος προεκάλεσε μερικὰ ἄδικα ἀγγλικὰ σχόλια. Πάντως ἡ πιστοποίησις τῆς ζωτικότητος ταύτης ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Στενῶν ἀποτελεῖ ἕνα ἀκόμη τίτλον τιμῆς διὰ τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν μας.*

* * *

ΠΡΟ ΠΑΣΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ Ἐπὶ τῆς συζητουμένης τροπῆς ἐνίων δανείων δὲν δύναταί τις βεβαίως νὰ ἐκφέρῃ ὑπεύθυνον γνώμην, ἐφ' ὅσον δὲν εὑρίσκεται ἐν γνώσει τῶν πραγματικῶν σχεδίων τῆς Κυβερνήσεως. Ἐὰν ὅμως, ὡς ἐλπίζομεν καὶ ὡς ὑποτίθεται, δὲν πρόκειται περὶ ἀναγκαστικῆς τροπῆς, εὔλογος προκύπτει ἡ ἀπορία: Ποῦ βασιζομένη ἡ Κυβέρνησις ἐλπίζει εἰς τὴν πραγματοποίησιν νέου μακροπροθέσμου δανείου μὲ πραγματικὸν τόκον ὁ ὁποῖος — διὰ νὰ συμφέρῃ ἡ τροπὴ — δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ κατὰ πολὺ τὰ 7 %, καθ' ἣν στιγμὴν δὲν παρῆλθε μὴν ἀκόμη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ τελευταίου παραγωγικοῦ δανείου, ἀποφέροντος τόκον ὑπὲρ 7 1)2 %, χωρὶς νὰ ἐπιχειρηθῇ κἂν ἡ ἐν Ἑλλάδι ἔκθεσίς του εἰς δημοσίαν ἐγγραφήν;

* * *

ΑΝΕΚΤΕΛΕΣΤΟΙ Τὸ συνέδριον τῶν πόλεων, τὸ ὁποῖον πρόκειται ν' ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του τὴν δεκάτην προσεχοῦς Μαΐου καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἐκτὸς τῶν δημάρχων θὰ μετάσχουν καὶ οἱ πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων, δύναται ν' ἀποβῇ καρποφόρον, ἐὰν καθορισθῇ ἐκ τῶν προτέρων σοβαρὸν πρόγραμμα ἐργασίας, καὶ ἂν οἱ κ. κ. σύνεδροι ἀποβλέψουν εἰς τὴν οὐσίαν καὶ ὄχι εἰς τὰς ρητορικὰς ἐπιδείξεις. Ὑπάρχουν προβλήματα κοινὰ δι' ὅλας τὰς Ἑλληνικὰς πόλεις, αὐτῶν δὲ τῶν προβλημάτων θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιδιωχθῇ ἀπὸ κοινοῦ ἡ λύσις ὑπὸ τῶν μελλόντων νὰ συνέλθουν δημάρχων. Τὰ μέγιστα δ' ἐνδιαφέρει τοὺς Δήμους καὶ κατὰ συνάρτησιν τὰς Κοινότητας, ἡ ἀπόδοσις τῶν προσόδων, αἱ ὁποῖαι ἀφῃρέθησαν ἀπὸ τοὺς Δήμους ἐπὶ τῆς ὑπουργίας τοῦ Ρέπουλη, διὰ νὰ μὴν ἀποδοθοῦν ποτὲ καὶ διὰ ν' ἀντικατασταθοῦν ἀπὸ ἀναιμικὰς ἐτησίας ἐπιχορηγήσεις. Ἐννοεῖται ὅτι αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου δὲν θὰ ἔχουν καμμίαν σημασίαν, ἐὰν πρόκειται νὰ δημοσιευθοῦν, πρὸς παραγωγὴν ἐντυπώσεων, ὅπως αἱ τοῦ Παμπειραϊκοῦ συνεδρίου καὶ νὰ μείνουν ἀνεκτέλεστοι.

* * *

Ο ΟΜΗΡΟΣ ΤΟΥΡΚΟΣ Ὥστε, κατά τινα Τουρκικὴν ἐφημερίδα, ἀπηχοῦσαν τὰς γνώμας λογίων, ὁ Ὅμηρος ἦτο Τοῦρκος, ὅπως, ἀσφαλῶς, Τοῦρκοι θὰ ἦσαν καὶ οἱ Τρῶες καὶ ἡ Βρισηῒς καὶ ἡ Χρυσηΐς. Κατὰ συνέπειαν ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος ἦτο ὁ πρῶτος ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἱστορίαν Ἑλληνοτουρκικὸς πόλεμος, φαίνεται δὲ ὅτι ἡ Ὁμηρικὴ διαλε-

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς δύο ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Δημ. Χαλικιᾶ καὶ Ἐμμ. Περπινιᾶ, ὡς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς «Πρωΐας» εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται, ἄνευ ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω ὑπογραφῶν δὲν ἀναγνωρίζονται.

κτος, ἡ ὁποία ἕως τώρα ἐθεωρεῖτο ὡς Ἰωνική, εἶνε ἡ ἀρχαία Τουρκική. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι καὶ ὁ Λασκαράτος εἰς μίαν παρῳδίαν τοῦ τῆς ἔριδος τοῦ Ἀχιλλέως πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα, δὲν ἀφίνει καμμίαν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ἐθνικότητος τῶν Τρώων.

«Μὴν ἦρθα ἐγώ, βρὲ, μέσ' στὴν
Τρωάδα
Ἀπὸ ἔχθρητα δική μου γιὰ
τσοῦ Τούρκους;»

ἐρωτᾷ ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν Ἀγαμέμνονα, ὀνειδίζων αὐτόν. Τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι καὶ ὁ Κεφαλλὴν σατυρικὸς εἶχε θετικὰς πληροφορίας ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ Ὅμηρος ἦτο πραγματικῶς ὁ Τοῦρκος Οὐμὴρ, ὅπως ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἦτο Βουλγαρομακεδών. Οἱ Ἕλληνες ἐνεφανίσθησαν εἰς αὐτὰ τὰ μέρη τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς ὅλως προσφάτως, ὡς γνωστόν, ἀπὸ τὰς στέππας τῆς Κεντρῴας Ἀσίας.

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ Ἀπὸ χθὲς ἤρχισε δημοσιευομένη εἰς τὴν «Πρωΐαν» (ἐν τῇ 3ῃ σελίδι) σειρὰ ἀνταποκρίσεων τοῦ παλαιοῦ δημοσιογράφου καὶ δημοτικοῦ συμβούλου Ἀθηναίων κ. Γεωργ. Παρασκευοπούλου, ὅστις ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Δήμου Ἀθηναίων παρακολουθεῖ τὴν ἐκδρομὴν προσκυνητῶν εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους. Ἡ «Πρωΐα», εὐχαριστοῦσα τὸν εὐγενικόν της συνεργάτην διὰ τὴν ὑποχρεωτικήν προθυμίαν του, εἶνε βεβαία ὅτι, δημοσιεύουσα τὰς γλαφυρὰς περιγραφὰς τῶν Ἁγίων Τόπων, προσφέρει εἰς τὸ ἀναγνωστικόν της Κοινὸν ἀνάγνωσμα λίαν ἐνδιαφέρον, τερπνόν, ἐποικοδομητικὸν καὶ διδακτικώτατον.

ΝΕΚΡΑΝΑΣΤΑΣΙΣ *Ἀπὸ καταπληκτικὴν περιγραφὴν τῆς σημερινῆς ζωῆς καὶ κινήσεως εἰς τὸ φημισμένον Παρισινὸν καφενεῖον τοῦ Μονπαρνὰς, «Κουπόλ», δημοσιευομένην εἰς ἀπογευματινὴν συνάδελφον:*

— Ποιὸς εἶνε ὁ συμπαθητικὸς αὐτὸς μεσόκοπος μὲ τὸ λευκὸ λουλοῦδι στὴν μπουτονιέρα του;

— Ὁ Ρομπὲρ ντὲ Φλέρ. (Ὄνομα καὶ πρᾶγμα). Εἶνε ντιστεγκὲ σὰν μαρκήσιος. (Μήπως δὲν εἶνε ἕνας γνήσιος Μαρκήσιος;) Μὰ δὲν τὸ λέει ποτὲ οὔτε θέλει νὰ τὸ θυμᾶται. Τὸν φθάνει νὰ ξεύρουν καὶ νὰ πιστεύῃ ὁ ἴδιος ὅτι εἶνε ἕνας ἄνθρωπος μὲ πολὺ πνεῦμα. Αὐτὸ εἶνε τὸ ἀσφαλέστερο, τὸ θελκτικώτερο προσὸν γιὰ νὰ σαγηνεύῃ τὶς κυρίες. Πολὺ φυσικὰ δὲ, ἡ τελευταία αὐτὴ προσπάθεια εἶνε τὸ κυριώτερο μέλημα τοῦ πνευματώδους θεατρικοῦ συγγραφέως. Παραπλεύρως του κάθεται ὁ Ζ. Κεσὲλ, ὁ Ἑβραῖος συγγραφεὺς τῶν «Νυκτῶν τῶν Πριγκήπων».

Καὶ ὁ μὲν Κεσσὲλ ζῇ, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἐπιμένει νὰ μάθῃ ὅτι κάμνει παρέα μὲ τὸ φάντασμα τοῦ ντὲ Φλὲρ, ἀποθανόντος πρὸ ἐτῶν.

ΠΡΙΓΚΗΠΙΚΟΝ ΔΩΡΟΝ Ἡ πριγκήπισσα Ἰσαβέλλα τῆς Ὀρλεάνης, ἡ ὁποία ἐνυμφεύθη πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ Παλέρμον τῆς Ἰταλίας τὸν «διάδοχον τοῦ Γαλλικοῦ θρόνου» ἔφερε βαρύτιμον πέπλον ἐκ σπανίου κεντήματος τῶν Βρυξελλῶν. Καὶ ὁ πέπλος περιπλακεὶς εἰς κάκτον τοῦ πάρκου τοῦ ἀνακτόρου ὅπου ἐγευμάτιζον χίλιοι προσκεκλημένοι, ἐσχίσθη. Ἡ πριγκήπισσα τότε ἀνέσυρε τὸν βαρύτιμον πέπλον καὶ τὸν ἐμοίρασε εἰς τοὺς χιλίους προσκεκλημένους της. Πρωτότυπον πράγματι δῶρον πριγκηπίσσης.

ΔΙΣ Ἢ ΤΡΙΣ Τὰ γεγονότα τῆς Ἰσπανίας, τὰ γεγονότα τῆς Πορτογαλλίας τὰ πρόσφατα γεγονότα τῶν νοτιαμερικανικῶν δημοκρατιῶν ἔρχονται νὰ ἐνισχύσουν τὴν γνώμην ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι θεωροῦν ἐξωφλημένην τὴν Λατινικὴν φυλὴν καὶ τὸν Λατινικὸν πολιτισμόν. Ἂς σημειωθῇ ὅτι αὐτοὶ οἱ πολιτειακοὶ «Λατινισμοὶ» εἰσήχθησαν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ 1909, ἐκορυφώθησαν εἰς τὰ συμβάντα τοῦ 1922 καὶ τοῦ 1926 καὶ δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ ἔχουν συνέχειαν κάποτε...

Δὶς ἢ τρὶς, χάρις εἰς τοὺς φίλους τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τὸν ἴδιον, ἔγινε καὶ ἡ Ἑλλὰς Πορτογαλλία, Ἰσπανία καὶ Μεξικόν. Αὐτὸ δὲ συντελεῖ ὥστε νὰ μὴ ἐκπληττώμεθα ἀπὸ τὰ συμβαίνοντα ἤδη εἰς τὰς δύο χώρας τῆς Ἰβηρικῆς Χερσονήσου.

ΤΑ ΜΕΤΑΘΑΝΑΤΙΑ Διατρέχομεν περίοδον ἐρωτικῶν αὐτοκτονιῶν, συνοδευομένων μὲ φωτογραφίας καὶ περιγραφὰς τῶν «αὐτοπτῶν μαρτύρων», μὲ ἐπιστολογραφίαν καὶ ρωμαντισμούς. Εἶνε βέβαιον ὅτι ἐὰν ἔλειπαν οἱ πομπώδεις ἐπίλογοι τῶν ἠλιθίων χειρονομιῶν, ἴσως πολλοὶ νοσοῦντες ἐγκέφαλοι ἐρωτευμένων μειρακίων, νὰ ἐθεραπεύοντο ἀπὸ τὴν μανίαν τῆς ἔστω καὶ μεταθανατίου ἐπιδείξεως.

ΠΡΟΣΟΧΗ Ἡ κατάστασις τοῦ μεταξὺ τῶν ὁδῶν Σταδίου καὶ Πανεπιστημίου τμήματος τῆς ὁδοῦ Βουκουρεστίου πρέπει νὰ προκαλέσῃ ἐπὶ τέλους τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων. Διότι, κατόπιν τῆς ἐκσκαφῆς τοῦ πρὸς τὸ Μέγαρον τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τμήματος τῆς ὁδοῦ, ἡ τροχιοδρομικὴ γραμμὴ κινδυνεύει νὰ ὑποχωρήσῃ ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν διερχομένων ὀχημάτων καὶ νὰ θρηνήσωμεν νέα θύματα.

ΑΙ ΕΠΑΡΧΙΑΚΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ *Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἐπὶ τοῦ αἰτήματος διαφόρων Κοινοτήτων τῆς ἐπαρχίας Βονίτσης, περὶ ταχείας ἐνάρξεως τῆς κατασκευῆς τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Μύτικα—Κατούνης, δι' ἧς θὰ ἐξυπηρετηθῇ σπουδαιότατα ἡ συγκοινωνία τῆς περιφερείας, ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς οἰκτρὰν κατάστασιν. Τὴν αὐτὴν σύστασιν κάμνομεν καὶ διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν ὑπαρχουσῶν ἐθνικῶν ὁδῶν τῆς περιφερείας, ὁποία, καθὼς μᾶς πληροφοροῦν, παρημελήθη μέχρι σημείου, ὥστε πολλὰ χωρία παραμένουν ἐν ἀποκλεισμῷ κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον. Οἱ κάτοικοι ἰδίως τοῦ τέως δήμου Σολλίου ὑφίστανται τὰ πάνδεινα, ἐξ ἀφορμῆς τῆς πλήρους ἀπαθλιώσεως τῆς συγκοινωνίας εἰς τὴν περιφέρειάν των, ἀδυνατοῦντες, ἐν καιρῷ χειμῶνος, νὰ ἐπικοινωνήσουν μετὰ τῶν πλησιεστέρων κέντρων, πρὸς μεγίστην ζημίαν τῶν τοπικῶν συμφερόντων. Ἂς ἐξετασθῇ ἐπομένως τὸ ζήτημα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας διὰ νὰ δοθῇ τέρμα εἰς τὴν συγκοινωνιακὴν ἀθλιότητα τῆς πολυανθρώπου καὶ παραγωγικῆς αὐτῆς περιφερείας.*

Ἐφόδια

Ὅταν μετὰ ἀγωνιώδη φυγὴν διὰ μέσου τῶν ἐρήμων ἀκόμη ἀθηναϊκῶν δρόμων, ἡ Λιλὴ κατέφθασε εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν, μὲ τὴν τελευταίαν ἀντήχησιν τῆς καμπάνας τῆς ἀναχωρήσεως, φτιάνοντας τὰ χαλασμένα ἀπὸ τὴν βία τσουλούφια της, εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ βαγονιοῦ, κάποιος ἀδιάκριτος, ἠθέλησε νὰ ἐξακριβώσῃ μερικὰ ἐνδιαφέροντα πράγματα:

— Ἐπῆρες τὸ πακέττο μὲ τὸ ζαμπόν, τὸ τυρὶ καὶ τὰ ἄλλα διάφορα;

— Ὄχι!

— Τὸ ψητό;

— Ὄχι!

— Τὸ κουτὶ μὲ τὰ γλυκά, καὶ τὰ αὐγά;

— Ὄχι!

— Τὸ κουτὶ τοῦ μπρίτζ;

— Ὄχι!... Στὶς ἔξη καὶ εἴκοσι ποῦ ξύπνησα!...

— Ἔ!... Μὰ τότε τὶ ἐπῆρες;

Τὶ ἐπῆρε; Τὶ ἄλλο; Τὸ νεσεσσαὶρ μὲ τὰ καλλυντικά της, καὶ τρεῖς καθρέφτες! Οὔτε ἕνα λιγώτερο!... Τὸν καθρέφτη τῆς τσάντας της, τὸν καθρέφτη τοῦ «νεσεσσαὶρ» καὶ ἕναν ἄλλον ἐφεδρικὸν μετάλλινον.

— Τρεῖς καθρέφτες, Λιλή; Καὶ τί θὰ τοὺς κάμῃς τρεῖς καθρέφτες;

Τί ἀφελὴς ἐρώτησις!... Ἡ Λιλὴ ἀπαξιοῖ νὰ ἀπαντήσῃ. Ἐξελέγχει προσεκτικὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς βίας εἰς τὸν ἕνα ἀπ' αὐτούς, καὶ προσπαθεῖ νὰ τὰ διορθώσῃ. Τί σημασίαν ἔχει ἐὰν κάμῃ Πάσχα μὲ καρύδια, σταφίδες καὶ πορτοκάλια, ἐὰν τὸ ὀρεκτικώτατο μπούτι ἀντικαταστήσῃ ἀπόζουσα γεγηρακυῖα γίδα, καὶ αὐτὴ εἰς ἐλαχίστην ποσότητα;

Οὐ φροντὶς Λιλή!... Τὸ κόκκινό μας νὰ εἶνε καλὰ, κι' ὅλα τὰ ἄλλα τί μᾶς νοιάζουν;

Καὶ ὅμως τὸ κόκκινο δὲν εἶνε ἀρκετὰ χορταστικὸ, καὶ μάταια ἀναπολεῖς μέσα στὸ ὑγρὸ, ψυχρὸ κελλὶ τοῦ ξενῶνος, τὸ κουτὶ μὲ τὰ γλυκὰ τοὐλάχιστον, ὡς ὑπερτάτην μεταμέλειαν διὰ τὴν μακρυνὴν καλὴν Ἀθήνα!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Μόζαρτ

Ὁ ἐν Σαλτσβούργῳ ἑδρεύων «Διεθνὴς Μοζάρτειος Σύνδεσμος» ἐκήρυξε τὸ 1931 ὡς ἔτος διεθνῶς ἑορτασίμου καὶ ἀναμνηστικὸν τοῦ Μόζαρτ. Εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, καὶ ἰδίως εἰς τὴν Βιέννην καὶ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα τοῦ μεγάλου μουσουργοῦ θὰ δοθοῦν συναυλίαι καὶ παραστάσεις τῶν μελοδραμάτων του.

Τὰ «Μουσικὰ Χρονικὰ» συμμετέχοντα εἰς τὰς ἑορτὰς αὐτὰς ὀργανώνουν διάλεξιν-συναυλίαν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν (ὁδὸς Πειραιῶς) τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 19 τρ. καὶ ὥραν 7 μ.μ. Θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Ι. Οἰκονομίδης καὶ θὰ τραγουδήσῃ διαφόρους συνθέσεις τοῦ Μόζαρτ ἡ κ. Σοφία Κενταύρου-Οἰκονομίδου.

Ἐκδρομαί

Ὁ Σύνδεσμος Φυσιολατρείας «Ἥλιος, ἀὴρ, ὕδωρ» θὰ ἐκδράμῃ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν εἰς Μπογιάτι καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν λίμνην τοῦ Μαραθῶνος πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἔργων ὑδρεύσεως.

ΛΕΙΨΙΑ-ΑΘΗΝΑΙ

Ἐπισκεφθῆτε τὰς αἰθούσας τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων 23. Τὰ ἀριστουργήματα τῆς ἐκθέσεως Λειψίας (Μαρτίου) παρελήφθησαν καὶ προξενοῦν κατάπληξιν τὰ νέα Μοντέλλα καὶ αἱ ἀληθῶς πρωτοφανεῖς τιμαί.

Κρύσταλλα—Πορσελάναι—Μαχαιροπήρουνα—Κομψοτεχνήματα.

Τὰ πιὸ συγχρονισμένα καὶ πρωτότυπα ΔΩΡΑ διὰ γάμους.

Φ. ΔΙΟΝΑΤΟΣ
& Λ. ΟΡΦΑΝΟΥΔΑΚΗΣ
23 Φιλελλήνων. Τηλ. 74-98.

ΟΣΟΙ
ΔΕΝ ΠΡΟΛΑΒΑΤΕ
ἀκόμη νὰ δῆτε τὸ
ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΜΕΓΑΛΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ
ΡΕΜΑΡΚ
ΟΥΔΕΝ
ΝΕΩΤΕΡΟΝ
ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ
ΣΠΕΥΣΑΤΕ!
Λόγῳ ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων τὸ ἔργον θὰ προβάλλεται μέχρι τῆς Κυριακῆς
ΑΤΤΙΚΟΝ
ΕΝΑΡΞΙΣ ΑΠΟ 1 Μ.Μ.
1—4 ΤΙΜΑΙ ΗΛΑΤΤΩΜΕΝΑΙ
ΔΕΟ

Ἡ Ἑλληνικὴ Τέχνη

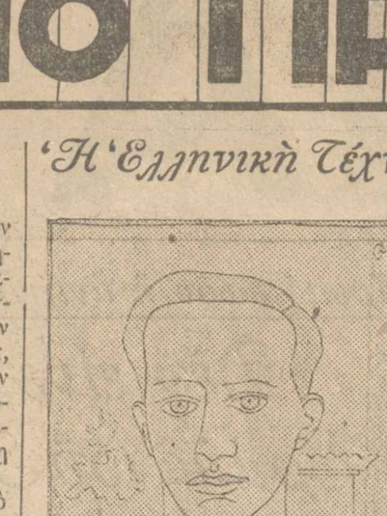

Αὐτοπροσωπογραφία τοῦ ζωγράφου κ. Δ. Διαμαντοπούλου ἀπὸ τὴν ἔκθεσίν του εἰς τὸ «Ἄσυλον Τέχνης».

Συναυλίαι

Ἀπόψε 10 μ. μ. δίδεται εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» ἡ πρώτη συναυλία τῆς περιφήμου ρωσσικῆς χορῳδίας τῶν Κοζάκων τοῦ Δὸν «Πλατῶφ», τῆς τόσον γνωστῆς εἰς τὸ ἀθηναϊκὸν κοινόν. Τὸ πρόγραμμα λίαν ἐνδιαφέρον περιλαμβάνει ρωσσικὰ λαϊκὰ τραγούδια.

— Ἡ γνωστὴ καλλιτέχνις τοῦ πιάνου δ. Τζίνα Μπαχάουερ (χρυσοῦν μετάλλιον Ὠδείου Ἀθηνῶν), θὰ δώσῃ προσεχῶς δύο ρεσιτὰλ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν. Τὸ πρῶτον ἀγγέλλεται διὰ τὴν 26ην τρέχοντος καὶ περιλαμβάνει τὴν Σονάτα εἰς σὶ ἒλ τοῦ Λίστ, τὶς «Κίντερστσένεν» τοῦ Σούμαν, τὴν «Εἰκόνα ἀπὸ μίαν ἔκθεσιν» τοῦ Μουσόργκσκυ καὶ τὸ «Ἰσλάμεϋ» τοῦ Μπαλακίρεβ. Τὸ δεύτερον ρεσιτὰλ τῆς ἐκλεκτῆς καλλιτέχνιδος θὰ δοθῇ τὴν 30ὴν τρέχοντος περιλαμβάνει δὲ Πρελούδιο, Ἄρια καὶ Φινάλε τοῦ Φρὰνκ, τὰ 12 πρελούδια τοῦ Ντεμπυσὺ καὶ τὰς Παραλλαγὰς σὲ Πολωνέζικο θέμα τοῦ Συμανόβσκυ.

Ἐκθέσεις.

Πολλοὶ τῶν ἐπισήμων καὶ πλῆθος κόσμου παρευρέθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς μαθητικῆς ἐκθέσεως εἰς τὸ μέγαρον Μετοχικοῦ Ταμείου. Οἱ παρευρεθέντες ἐξεφράσθησαν μὲ πολὺν ἐνθουσιασμὸν διὰ τὰ ἐκτιθέμενα ἔργα τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν.

— Ἀπὸ χθὲς ἤνοιξεν ἡ ἔκθεσις ζωγραφικῆς τοῦ κ. Γ. Στέρη εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῶν «Βερσαλλιῶν».

— Ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Δ. Διαμαντοπούλου εἰς τὸ «Ἄσυλον Τέχνης» (Νικοδήμου 21) κλείει τὴν προσεχῆ Κυριακήν.

— Ἀπὸ τῆς αὔριον ἀνοίγει εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων ἡ ἔκθεσις ζωγραφικῆς τῆς κ. Λέλας Σταθοπούλου, διπλωματούχου Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν. Ἡ ἔκθεσις θὰ διαρκέσῃ μέχρι τῆς 30ῆς τρέχοντος.

Θέατρα.

ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ (Ἀδελφῶν Ἀμάρ). 3 μ. μ. καὶ 9 μ. μ.
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Θ. Ἀργυροπούλου). «Ἔρως ἐπὶ πιστώσει» κωμῳδία.
ΜΟΝΤΙΑΛ. (Ἐπιχειρήσεις Α. Μακέδου).— «Ἱστορία τῆς Ἀθήνας» τοῦ κ. Μωραϊτίνη.
ΟΛΥΜΠΙΑ. 10 μ. μ. Συναυλία τῆς χορῳδίας τῶν Κοζάκων τοῦ Δόν.
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Ἐλευθέρα Μουσικὴ Σκηνή). «Παντρεύω τὰ κορίτσια μου».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλέων».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Οὐδὲν νεώτερον ἀπὸ τὸ Μέτωπον» τοῦ Ρεμάρκ.
ΙΝΤΕΑΛ. «Οἱ κατακτηταὶ» μὲ τὸν Μόντε Μπούλ.
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἕνα βράδυ στὸ Μέτωπο» γαλλικὴ πολεμικὴ ταινία.
ΟΥΦΑ. «Βιενέζικα καπρίτσια». Γαλλικὴ ὀπερέττα.
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Τὸ σιδηροῦν προσωπεῖον» μὲ τὸν Ντούγκλας Φαίρμπανκς.
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Τρελλὴ περιπέτεια» μὲ τὴν Μαρὶ Μπὲλ καὶ τὸν Ζὰν Μυρά.

Συνοικιακά

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Μάτς δόξης».
Α. Ο. Δ. Ο. «Γῦρος τοῦ κόσμου».
ΑΡΗΣ «Ἡ ὡραία ἀπάχισσα».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Χείλη μελῳδία».
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Θύελλα τῆς Ἀσίας».
ΒΥΡΩΝ. «Τραγῳδία νεότητος».
ΕΛΛΑΣ. «Πύργος τοῦ τρόμου».
ΕΤΟΥΑΛ. «Κβὸ Βάντις».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Ἡ γῆ» τοῦ Ζολᾶ.
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Κυνήγι ἀνθρώπων».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Ἀπολύτρωσις».

Πειραιεύς

ΑΪΛΑΪΦ. «Γυναῖκα πέρασε».
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. (Ἑταιρ. Ἑλλ. Καλλιτεχνῶν).— Ἀπ. «Ρομάντσο». Ἑσπερ. «Νευρόσπαστο».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Ταρακανόβα».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ποῖος ὁ ἔνοχος;»

Τοῦ καιροῦ μας

Παράπονα στὸ Χριστὸ

Χριστέ μου, Ἀφέντη—Βασιλῆ
Τῶν πονεμένων!
Χριστὲ ποὺ σὲ ξεσχίσαν τὰ καρφιὰ
Τῶν ἄνομων καὶ τῶν καταραμένων.

Χριστὲ ποὺ σ' ἐμαστίγωσαν,
Χριστέ μου ποὺ σ' ἐφτύσανε,
Χριστέ μου ποὺ σ' ἐσπίλωσαν
Καὶ σὲ χιλιομπατσίσανε.
Ξανθὲ Θεὲ ποὺ οἱ ἄπιστοι
Μὲ γέλοια σὲ ξαπλώσανε
Γυμνὸν σὲ δυὸ παληόξυλα
Κι' ἄσπλαχνα σὲ σταυρώσανε!
Σὲ δυὸ παληόξυλα λερά
Μὰ ποὺ στὴ Δόξα ἐπλύθηκαν,
Αἰώνων γίναν ἡ χαρὰ
Καὶ τόσο ἐπροσκυνήθηκαν!
Χριστὲ σὰν σὲ σκοτώσανε,
Προφτάσαν οἱ δικοί σου
Σὲ ταπεινὸ μνημοῦρι σ' ἀπιθώσανε.
Θεία ἡ θανή σου.

Μὰ ἦρθε στιγμὴ
Ποὺ μὲ τ' ἀδύνατό σου τὸ κορμὶ
Ξεσήκωσες τὴν «πλάκα τοῦ Μνημείου»
Κι' ἀναστήθηκες!
Πῶς σὲ ζηλεύω!
Πόσο σὲ φθονῶ!

Γιατί κι' ἂν σὲ μαστίγωσαν
Γιατί Χριστὲ ἂν σ' ἐφτύσανε,
Οἱ ἄνομοι ἂν σ' ἐσπίλωσαν
Καὶ μπάτσους σ' ἀρχινίσανε
Κι' ὕστερα ἂν σὲ ξαπλώσανε
Στὰ ξύλα ἀπάνω στὰ λερά,
Χριστὲ κι' ἂν σὲ σταυρώσανε
Ὅλ' αὐτὰ ἔγιναν μιὰ φορά!!

Ἐνῶ στὴν ἐποχή μας δὲ ρωτᾶς κι' (ἐμᾶς
Ποὺ κάθε ἡμέρα μᾶς τὶς βρέχουνε
Ὁ ἄσπλαχνος μπακάλης κι' ὁ ψωμᾶς
Καὶ μὲ θερμὸ μᾶς καταβρέχουνε
Πρὸ πάντων οἱ φαρμακοτρίφτηδες.
Ἀλλὰ κι' οἱ ράφτες, πανιτζῆδες, ἠπ- (πουροὶ
Δὲν πᾶνε πίσω παπουτσῆδες καὶ (γιατροί.
Σκυφτοὶ ἀνεβαίνομε τὸ Γολγοθᾶ
Χωρὶς κανένας Κυρηναῖος,
Νὰ βρίσκεται νὰ μᾶς σηκώσει τὸ (σταυρὸ
Καθὼς ἔγινε στὸ δικό σου τὸν καιρό.
Χριστούλη μου, φρικτὰ μᾶς μαστιγώ- (νουνε
Σὰν Διάκους μᾶς σουβλίζουν, μᾶς (σταυρώνουνε!
Κι' ὄχι σὰν σένα μόνο μιὰ φορά!
Μὰ κάθε ὥρα καὶ κάθε στιγμὴ
Καὶ μᾶς ξεσκίζουν τὸ κορμί.
Σὺ 'χες καὶ τοῦ Πατέρα σου τὴ σκέπη
Ἐνῶ ἐμεῖς σὰν μᾶς ἀδειάζουνε τὴ (τσέπη
Πὸ ποιόνε καρτεροῦμε προστασία;
Κι' ὕστερα ἡ ἀφεντιά σου μοῦ ἀνα- (στήθηκες
Κι' ἐμπῆκες στὴν Ἀθανασία!,
Ἐνῶ ἐμεῖς κάθε στιγμὴ πεθαίνομε
Χωρὶς οὔτε στιγμοῦλα ν' ἀνασαίνομε
Ἀπὸ τοὺ Δημοσίου τοὺς εἰσπραχτό- (ρους.
Μονάχα θάνατος καὶ κόλαση τοῦ (Σατανᾶ
Χωρὶς ἀνάσταση νὰ φέγγει πουθενά
Γιὰ μᾶς τοὺς δόλιους ποὺ σ' ὑμνο- (λογοῦμε.
Γι' αὐτὸ Χριστὲ σὲ σὲ παραπονιοῦμαι
Ποὺ δὲν ξανάρχεσαι στὴν παλαβὴ (τὴ γῆ
Γιὰ νὰ μᾶς βγάλεις ἀφ' τὴ συλλογή,
Ἀπὸ τὸ πένθος, ἀφ' τὴν πίκρια κι' (ἀφ' τὸν πόνο
Ποὺ μᾶς βυθίζουν κάθε μέρα χωρὶς (λύπη
Φαρμακοτρίφτες, μπακαλούδια κι' ὁ (ψωμᾶς!
Μιὰ Ἀνάσταση Χριστὲ νὰ δώσεις (καὶ σ' ἐμᾶς!

ΠΟΤΗΣ ΨΑΛΤΗΡΑΣ

Συσσίτια Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος

Τὸ Μέγα Σάββατον διενεμήθησαν δωρεὰν ὑπὸ τοῦ Τμήματος Συσσιτίου Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος 2.500 μερίδες φαγητοῦ.

Τὸ αὐτὸ τμῆμα, ὅπερ τελεῖ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς κ. Θεμενάκη, ἠδυνήθη νὰ συγκεντρώσῃ τρόφιμα διὰ διανομὴν δωρεὰν ἑτέρων χιλίων πεντακοσίων μερίδων φαγητοῦ μὲ ἓν κόκκινο αὐγὸ καὶ ἑκατὸν δράμια ἄρτου.

Ἡ διανομή, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ παιανίζῃ ἡ μουσικὴ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Χατζηκώστα, θ' ἀρχίσῃ τὴν μεσημβρίαν σήμερον.

ΑΜΟΙΒΗ ΔΡΑΧ. ΧΙΛΙΩΝ

Εἰς ἐκεῖνον ποὺ θὰ μὲ πληροφορήσῃ ἀποτελεσματικὰ γιὰ τὴ χαμένη ἀπὸ τριῶν μηνῶν σκύλλα μου «ΗΡΑ» ράτσας λυκόσκυλλο, ἀνάστημα μέτριο, τρίχωμα σταχτόμαυρο σὰν λύκου.

Ἔχουσα αὐτιὰ κυνηγετικοῦ γνωρίζεται πολὺ εὔκολα γιατὶ εἶνε σπάνια λυκόσκυλλα ποὺ νἄχουν τ' αὐτιὰ πρὸς τὰ κάτω. Ἀκούει εἰς τὸ ὄνομα «Ἥρα».

Γράψατε: Σ. Μαρούδαν ὁδὸς Ἐμπεδοκλέους ἀριθ. 10. Ἀθήνας.

LA LEGATION d'Espagne céderait, trés bonnes conditions, appartement au Kiphissia 59.

ΘΡΙΑΜΒΟΣ
ΤΟΥ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΥ ΑΜΑΡ
ΤΕΤΑΡΤΗΝ-ΠΕΜΠΤΗΝ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ-ΣΑΒΒΑΤΟΝ-ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑΙ: ΩΡΑ 3 Μ. Μ. ΑΚΡΙΒΩΣ
ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ: ΩΡΑ 9 Μ. Μ. ΑΚΡΙΒΩΣ
Διαρκὴς ἔκθεσις τοῦ θηριοτροφείου ἀπὸ τὰς 10 π. μ.
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 786

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ
ΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Α. Γ. ΛΙΚΟΥ
Μεταφέρεται ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας 20ῆς ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1931
εἰς τὸ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΟΥ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ
(ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βουκουρεστίου Βον ὄροφον)
ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: 1ον) Διὰ τοῦ Κέντρου τοῦ Μεγάρου Μετοχ. Ταμείου
2ον) Διὰ τοῦ Ἀριθ. 686 Ἀθηνῶν

ΛΟΥΤΡΑΚΙ
Τὰ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ «ΒΥΡΩΝ», Μάνθου Καλύβα, καὶ «ΕΘΝΙΚΟΝ», Λεωνίδα Γκεώνη, ἀπὸ 10ης Ἀπριλίου ἕως τέλος Μαΐου ἐκανόνισαν τὰς κάτωθι τιμάς: 25—30 δραχ. δωμάτιον μὲ δύο κλίνας καὶ 19—20 δρχ. δωμάτιον μὲ μίαν κλίνην.
ΔΙΤΣ

Οἱ Κοζάκοι τοῦ Δὸν

CHOEUR DES COSAQUES DU DON "PLATOFF" DIRIGENT N. KOSTRIUKOFF

Ἡ χορῳδία τῶν Κοζάκων τοῦ Δόν, ἡ ὁποία δίδει ἀπόψε τὴν πρώτην συναυλίαν της.

Ἡ καλλιτεχνικὴ ἑσπερὶς ὑπὲρ τῆς «Ἐθν. Στέγης»

Ἡ ὑπὸ τῆς κ. Μιχαλακοπούλου διοργανουμένη ἑσπερὶς ὑπὲρ τῆς «Ἐθνικῆς Στέγης» θὰ δοθῇ τὴν 3ην Μαΐου εἰς τὰ «Ὀλύμπια» μὲ τὴν συμμετοχὴν τῶν γνωστοτέρων μας ἐρασιτεχνῶν. Τὸ πρόγραμμα ἔχει καταρτισθῆ μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν καὶ πρωτοτυπίαν. Περιλαμβάνει μεταξὺ ἄλλων μουσικὴν ἐκτέλεσιν εἰς δύο πιάνα τῶν κ. κ. Κατσαροῦ καὶ Παπαδοπούλου. Βὰλς ὑπὸ τῆς δ. Καραϊσκάκη καὶ τοῦ κ. Ἀρβανιτίδη μὲ συνοδείαν ὀρχήστρας καὶ ἀπαγγελίαν τῆς κ. Ναντὶν Τσαλδάρη. Ἕνα «σκὲτς» τοῦ κ. Συλβίου, εἰς τὸ ὁποῖον πρωταγωνιστεῖ ὁ κ. Ἀντώνιος Φωκᾶς. Τὸ πρόγραμμα θὰ κλείσῃ μὲ τὸ μονόπρακτον τοῦ Μεριμὲ «Λὲ καρὸς ντὶ Σαὶν Σακρεμὰν» μὲ τὴν κ. Ναντὶν Τσαλδάρη, τὸν κ. Ὀκάφρεϋ, τὸν κ. Α. Φωκᾶ καὶ ἄλλους γνωστοὺς ἐρασιτέχνας.

Ὁ κ. Ἀνδρεάδης εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Λυῶνος

Ἀνεχώρησε προχθὲς διὰ Λυῶνα μέσῳ Μασσαλίας ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἀκαδημαϊκὸς κ. Α. Ἀνδρεάδης κατόπιν προσκλήσεως τοῦ ἐκεῖ Πανεπιστημίου ὅπως δώσῃ σειρὰν δέκα μαθημάτων. Κατόπιν θὰ μεταβῇ εἰς Παρισίους ὅπου θὰ κάμῃ μίαν διάλεξιν εἰς τὴν Ἑταιρείαν τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, τῆς ὁποίας τυγχάνει ἀντεπιστέλον μέλος, καὶ μίαν ἀνακοίνωσιν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

Ἡ ἑορτὴ τῆς «Παιδικῆς Ἀδελφωσύνης»

Διὰ τὴν ὑπαίθριον ἑορτὴν τῆς «Παιδικῆς Ἀδελφοσύνης» τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων, ἀπέστειλαν χθὲς ἀνὰ δραχμὰς 100 ἡ κ. Ἑλ. Καλλιφρονᾶ καὶ ὁ κ. Γ. Μυρεσιώτης. Εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Λυκείου (Ἀκαδημίας καὶ Περιάνδρου) γίνονται καθ' ἑκάστην δεκταὶ προσφοραὶ τῶν φιλανθρώπων. Ἡ ἑορτὴ θὰ δοθῇ τὴν προσεχῆ Κυριακήν.

Βιβλιογραφία

Ματθαιοπούλου: Λιπαραὶ Ἑνώσεις. Γόλσμιθ: Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος. Δαμβέργη: Φαρμακογραφία. Παπαευστρατίου: Δημόσ. Λογιστικόν. Ἰωαννίδου: Πεῖρα. Χαιρέτη: Σταφιδάμπελος. Ματθοπούλου: Προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου. Κουμανούδη: Συναγωγὴ λέξεων. Κούβου: Γλωσσικαὶ Παρατηρήσεις. Μαυροκορδάτου: Θρησκευτικαὶ Μελέται. Γενικὸν βιβλιοπωλεῖον Ε. Τριανταφύλλου 57 Ἀκαδημίας.

Παρὰ τὰς ἀνειλημμένας ὑποχρεώσεις ὅπως ἀπὸ σήμερον προβάλῃ τὴν
"ΤΡΕΛΛΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ„
Η «ΣΙΝΕ-ΟΡΙΑΝ»
κατόπιν τῆς χθεσινῆς πραγματικῆς
ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΩΣ
ΕΠΙΜΟΝΟΥ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΛΑΪΚΗΣ ΒΟΗΣ
εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν γενικὴν ἐπιθυμίαν καὶ νὰ παρατείνῃ
ΔΙ' ΟΛΙΓΑΣ ΜΟΝΟΝ ΗΜΕΡΑΣ
τὸ ἀριστούργημα
ΑΝ ΜΕ ΘΕΛΗΣ
ΕΛΑ ΣΥ
Μὲ τοὺς θριαμβευτὰς
ΜΑΙΡΗ ΓΚΛΟΡΗ
ΖΑΝ ΜΥΡΑ
καὶ τὸν κληρονόμο τῆς Τραπέζης
ΖΟΥΛ
Ὅλη ἡ Ἀθήνα τραγουδεῖ τὸ
JE VOIS LA VIE EN ROSES
Εἶνε ταινία γεμάτη
ΖΩΗ — ΓΛΕΝΤΙ — ΓΕΛΙΑ
ΣΠΛΕΝΤΙΤ

Εἰς τὴν Ἄγκυραν συζητεῖται ἐὰν ὁ Ὅμηρος ἦτο Τοῦρκος

Ὁ «Μαγχεστριανὸς Φύλαξ» δημοσιεύει τὸ κάτωθι περίεργον τηλεγράφημα τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριτοῦ του:

«Σοβαρῶς συζητεῖται ἐν Ἀγκύρᾳ ἂν ὁ Ὅμηρος ἦτο Τοῦρκος ἢ ὄχι. Ἡ ἰδέα αὐτὴ υἱοθετήθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅστις ἔδωκε εἰς τὸν νεογέννητον υἱόν του τὸ ὄνομα «Οὐμούρ». Ἡ κυριωτέρα κυβερνητικὴ ἐφημερὶς ἔδωκεν ἀμέσως τὴν ἐξήγησιν τοῦ πράγματος. Ἐτονίσθη ὅτι τὸ ὄνομα Οὐμοὺρ εἶνε κοινότατον ἐν Ἀνατολῇ, ἀπαντῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων τῆς ἱστορίας. «Δὲν εἶνε λοιπὸν φανερὸν —γράφει— ὅτι οἱ Ἕλληνες πολεμήσαντες ἐν Ἀνατολῇ ἐπὶ δέκα ἔτη κατὰ τῆς Τροίας περισυνέλεξαν ἐκεῖ τὸ ὄνομα τοῦτο καὶ τὸ μετέφεραν εἰς Ἑλλάδα; Ἴσως νὰ συνέλαβον κάποιον Τρῶα πολεμιστὴν ὀνομαζόμενον Οὐμούρ, ὅστις ἐπανελθὼν μετ' αὐτῶν εἰς Ἑλλάδα νὰ ἔλαβε τὴν ἄδειαν νὰ σχηματίσῃ οἰκογένειαν εἰς τὴν ὁποίαν ἐδόθη τὸ ὄνομά του. Ἴσως αἱ τόσον διάσημοι Βρυσηῒς καὶ Χρυσηῒς νὰ ἐγέννησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πολιορκίας τῆς Τρωάδος υἱὸν ὅστις ἔλαβε τὸ ὄνομα Οὐμούρ...»

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, προσθέτει ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Μαγχεστριανοῦ Φύλακος», ὑποστηρίζεται τώρα ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὸ ὄνομα «Ὅμηρος» ἐλήφθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐκ Τουρκίας, ὅτι δὲ θὰ μείνῃ πρόβλημα διὰ τοὺς ἐρευνητὰς τῆς κλασσικῆς φιλολογίας, ἂν ὁ Ὅμηρος ἦτο τουρκικῆς καταγωγῆς ἢ Ἕλλην χρησιμοποιήσας ὄνομα τουρκικόν. Φυσικῶς, οἱ Τοῦρκοι ἀποκλίνουν πρὸς τὴν ἄποψιν καθ' ἣν ὁ Ὅμηρος ἦτο καταγωγῆς τουρκικῆς, διότι εἶνε πεπεισμένοι ὅτι ἡ νεωτέρα ἀρχαιολογία ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἀρχαιότερος πολιτισμὸς τῆς Μεσογείου ἦτο τουρκικός. Ἐλέχθησαν πολλὰ περὶ ὁμοιότητος τῆς γλώσσης— συνεχίζει ὁ ἀνταποκριτὴς— ὑπάρχει δὲ καὶ κάποιος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Κωνσταντινουπόλεως, ὅστις προσεπάθησεν ἐσχάτως νὰ ἀποδείξῃ ὅτι αἱ ρίζαι τῶν ἑλληνικῶν λέξεων εἶνε τουρκικαί. Ὁ ἴδιος ὁ Κεμὰλ πασᾶς φρονεῖ ὅτι τὸ ὄνομα «Βόσπορος», ἂν καὶ τόσον τυπικῶς ἑλληνικὸν καὶ συνδεόμενον πρὸς ἑλληνικὰς παραδόσεις, εἶνε τουρκικῆς προελεύσεως.

Ἡ σημερινὴ φιλολογικὴ προεσπερὶς τοῦ «Παρνασσοῦ»

Ὑπενθυμίζομεν τὴν σήμερον ὥραν 7 μ.μ. διδομένην εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» φιλολογικὴν προεσπερίδα εἰς μνήμην τοῦ ποιητοῦ Ἰωάννου Πολέμη. Μετὰ εἰσήγησιν τοῦ κ. Ἱπποκρ. Καραβία θὰ ὁμιλήσουν περὶ τοῦ ποιητοῦ οἱ κ.κ. Ἀχιλλεὺς Κύρου καὶ Κρίτων Σουρῆς, κατόπιν θὰ παιχθῇ τὸ «Ὄνειρον» τοῦ Πολέμη ὑπὸ τῆς δ. Ἀγγ. Κοτσάλη καὶ τοῦ κ. Ἰω. Κατράκη, τέλος δὲ ἡ δ. Κοτσάλη θὰ ἀπαγγείλῃ ποίημα τοῦ Πολέμη.

Μία δωρεὰ τῶν ἀδελφῶν Ἀμὰρ

Ἡ διεύθυνσις τοῦ θηριοτροφείου ἀδελφῶν Ἀμὰρ ἀνήγγειλεν εἰς τὴν κ. Ἄνναν Παπαδοπούλου ὅτι θὰ δώσῃ προσεχῶς μίαν παράστασιν μὲ τιμὰς ἠλαττωμένας διὰ τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας των. Δέκα χιλιάδες δραχμῶν ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῆς παραστάσεως αὐτῆς θὰ διατεθοῦν ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Ἀμὰρ ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς Μάννας τοῦ Στρατιώτου.

Διαλέξεις

Ὁ ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴς κ. Ν. Πολίτης ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς τελευταίας εἰς Ἀβησσυνίαν ἐπισήμου ἀποστολῆς αὐτοῦ θὰ ὁμιλήσῃ σήμερον ὥραν 5 μ. μ. περὶ τῆς φίλης καὶ ὁμοδόξου ταύτης χώρας εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

Ἡ παιδικὴ παράστασις

Ἡ ἀναβληθεῖσα παράστασις τῆς «Παιδικῆς Ζωῆς» θὰ δοθῇ ἀνυπερθέτως τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν ὥραν 5 μ. μ. εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικόν», ὅπου καὶ πωλοῦνται τὰ εἰσιτήρια. Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει μουσικὴν ὑπὸ παιδικῆς ὀρχήστρας, κωμῳδίας, χορούς καὶ τὴν «Τρισεύγενη» κατὰ διασκευὴν τῆς δ. Μ. Καλλάρη.

Ἐκδόσεις.

Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον τεῦχος (μηνὸς Μαρτίου) τῆς νέας μηνιαίας ἐπιθεωρήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Λέσχης Αὐτοκινήτου καὶ Περιηγήσεως, ἐκδιδομένης ὑπὸ τὸν τίτλον «Ε. Λ. Π. Α.». Τὸ τεῦχος μὲ καλλιτεχνικὴν ἐμφάνισιν, μὲ ὡραῖον ἐξώφυλλον τοῦ Πειλλᾶ, μὲ ἐπιμελημένην ταξινόμησιν ὕλης περιλαμβάνει ἐκλεκτὴν ὕλην, ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστί, ἐνδιαφέρουσαν τοὺς περιηγητὰς καὶ τοὺς ἀγαπῶντας τὴν Ἑλλάδα. Τὸ τεῦχος κοσμοῦν ὡραιόταται εἰκόνες ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν τοπεῖον.

— Ἐξεδόθη τὸ τεῦχος Ἀπριλίου τοῦ λογοτεχνικοῦ καὶ καλλιτεχνικοῦ περιοδικοῦ «Λόγος» μὲ συνεργασίαν τῶν κ. κ. Στ. Δάφνη, Τ. Ἄγρα, Μ. Φιλήντα, Ἀδ. Παπαδήμα, Γερ. Σπαταλᾶ, Ἀντ. Γιαλούρη, Σ. Παπαδάκη καὶ ἄλλων καὶ μίαν συνέντευξιν τοῦ κ. Κ. Καλαντζῆ μὲ τὸν συνεργάτην τοῦ περιοδικοῦ κ. Παπανδρέου διὰ τὰ ἐπίκαιρα καλλιτεχνικὰ ζητήματα.

— Ἐκυκλοφόρησε τὸ 3ον τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Πρωτοπόροι» μὲ ὕλην πλουσίαν καὶ εἰκόνας νέων Ἑλλήνων ζωγράφων τῆς χώρας μας.

Ἀθλητισμὸς

— Ἀπὸ τὸν ἀγῶνα Ὀλυμπιακοῦ-Παναθηναϊκοῦ

Μετὰ τὴν νίκην του ἐπὶ τοῦ Παναθηναϊκοῦ, ὁ Ὀλυμπιακὸς ὑπερτερεῖ ἤδη κατὰ 4 βαθμούς. Εἰς ὅλας τὰς μέχρι τοῦδε συναντήσεις τοῦ πρωταθλήματος, ὀκτὼ τὸν ἀριθμόν, ἀνεδείχθη νικητὴς καὶ ἔχει εἰς τὸ ἐνεργητικόν του 16 βαθμούς. Ὁ Παναθηναϊκὸς ἔδωσε ἕως τώρα 7 ἀγῶνας, ἐκ τῶν ὁποίων ἐκέρδισε τοὺς 4, ἦλθε ἰσόπαλος εἰς 2 καὶ ἔχασε ἕνα. Εἰς τὸν πίνακα τοῦ πρωταθλήματος φέρεται μὲ βαθμοὺς 10, δεδομένου ὅμως ὅτι ἔχει μίαν συνάντησιν ὀλιγωτέραν ἀπὸ τὸν Ὀλυμπιακόν, ὑπολείπεται αὐτοῦ κατ' οὐσίαν μόνον 4 βαθμούς. Ἐγράφη ὅτι ὁ Ὀλυμπιακὸς μετὰ τὴν νίκην του ἐπὶ τοῦ Παναθηναϊκοῦ, δύναται ἀπὸ τοῦδε νὰ θεωρηθῇ πρωταθλητὴς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ποδόσφαιρον. Ἀπολύτως ἀληθὲς δὲν εἶνε αὐτό, ἀλλὰ κατὰ 95 % ὁ Ὀλυμπιακὸς ἔχει ἤδη κερδίσει τὸ πρωτάθλημα καὶ μόνον ὑπὸ ὅλως ἀπροσδοκήτους συνθήκας δύναται νὰ χάσῃ τὸν τίτλον του. Διὰ νὰ κλείσῃ ὅλας τὰς συναντήσεις του ἔχει ἀκόμη νὰ δώσῃ 6 ἀγῶνας— ἀνὰ δύο εἰς Ἀθήνας, Θεσσαλονίκην καὶ Φάληρον— ἐκ τῶν ὁποίων μόνον αἱ δύο εἶνε κρίσιμοι δι' αὐτόν: Ἡ μὲ τὸν Ἄρην εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἡ ἐπαναληπτικὴ μὲ τὸν Παναθηναϊκόν, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ καὶ πάλιν εἰς τὰς Ἀθήνας. Πρέπει λοιπὸν νὰ χάσῃ εἰς τοὺς δύο αὐτοὺς ἀγῶνας διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς ἰσοβαθμίαν μὲ τὸν Παναθηναϊκόν. Ὁ τελευταῖος ἔχει ἀκόμη νὰ δώσῃ 7 συναντήσεις, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 5 θὰ γίνουν ἐνταῦθα καὶ δύο εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Αἱ περισσότεραι ἀπὸ τὰς συναντήσεις αὐτὰς εἶνε πολὺ δύσκολοι διὰ τὸν Παναθηναϊκόν, ὅπως αἱ μὲ τὸν Ἄρην καὶ Ἡρακλέα εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, αἱ δύο μὲ τὴν Ἕνωσιν καὶ ἡ ἐπαναληπτικὴ μὲ τὸν Ὀλυμπιακόν Πρέπει λοιπὸν νὰ νικήσῃ καὶ εἰς τὰς 7 αὐτὰς συναντήσεις του καὶ νὰ ὑποστῇ δύο ἥττας ὁ Ὀλυμπιακός, ὥστε νὰ ἐπέλθῃ τὸ ἰσοζύγιον εἰς τοὺς βαθμούς.

* * *

Ἕνα πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ὑπέπεσε εἰς τὴν κοινὴν ἀντίληψιν, ὑπῆρξε ἡ ἀρίστη διαιτησία τοῦ ἐκ Θεσσαλονίκης διαιτητοῦ ἐκτελέσαντος τὸ βαρὺ καὶ δύσκολον ἔργον τῆς διαιτησίας μὲ παρατηρητικότητα, ψυχραιμίαν καὶ ἀμεροληψίαν πραγματικῶς ἀξιοθαύμαστον. Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Παναθηναϊκὸς Ἀθλητικὸς Ὅμιλος ἀμέσως μετὰ τὸν ἀγῶνα ἔσπευσε νὰ συγχαρῇ αὐτὸν ἐγγράφως διὰ τὴν ἀμεροληψίαν μεθ' ἧς ἐξετέλεσε τὰ καθήκοντά του, μαρτυρεῖ ὅτι κατωρθώσαμεν ἐπὶ τέλους νὰ ἀποκτήσωμεν Ἕλληνας διαιτητάς.

* * *

Ἡ τάξις, ἐντὸς τοῦ γηπέδου, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι διετηρήθη πλήρως μέχρι τέλους τοῦ ἀγῶνος, παρὰ τὴν πρωτοφανῆ κοσμοσυρροήν. Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν νὰ μὴ σημειωθοῦν ἔκτροπα καὶ τὰ συνήθη μικροεπεισόδια. Ὁ κόσμος δὲν ἐδυσκολεύθη καὶ πολὺ διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ γήπεδον καὶ εἰς τὴν μεγάλην ἐξέδραν οἱ ταξιθέται διηυκόλυναν τοὺς θεατὰς εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῶν θέσεών των. Δὲν ἔλειψαν ἐννοεῖται, λόγῳ τῆς μεγάλης ζητήσεως τῶν εἰσιτηρίων, καὶ οἱ ἐπιχειρηματίαι οἱ ὁποῖοι ἐπώλουν εἰσιτήρια πλησίον τοῦ γηπέδου εἰς τιμὰς ηὐξημένας. Ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται διατὶ τὰ εἰσιτήρια τῶν καλῶν θέσεων ἐξηφανίσθησαν πρὶν καλὰ-καλὰ τεθοῦν εἰς κυκλοφορίαν παρὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῶν Σωματείων ὅτι ἐπωλήθησαν ὅλα ἐντὸς ἡμισείας ὥρας!

* * *

Ἡ ἐπαναληπτικὴ συνάντησις Παναθηναϊκοῦ—Ὀλυμπιακοῦ θὰ γίνῃ τὴν 17ην Μαΐου. Ἤδη ἡ βαθμολογία τοῦ πρωταθλήματος ἔχει ὡς ἑξῆς:

	Ἀγῶνες	Βαθμοὶ
1. Ὀλυμπιακὸς	8	16
2. Παναθηναϊκὸς	7	10
3. Ἄρης	5	7
4. Ἡρακλῆς	6	7
5. Ἕνωσις	4	3
6. Π. Α. Ο. Κ.	5	3
7. Ἀπόλλων	8	3
8. Ἐθνικὸς	7	1

Σημειωτέον ὅτι κάθε ὁμὰς συμμετέχουσα τοῦ πρωταθλήματος ἐθνικῆς κατηγορίας ὀφείλει νὰ διεξαγάγῃ 14 συναντήσεις. Τὸ πρωτάθλημα θὰ λήξῃ τὴν 5ην Ἰουλίου.

—Ἡ Ἕνωσις ἐνίκησε τὴν Σιφένσκυ μὲ 4—1

Ἡ Βουλγαρικὴ ὁμὰς ἐγνώρισε ἐπὶ τέλους τὴν ἧτταν κατὰ τὸν χθεσινὸν τελευταῖον της ἀγῶνα πρὸς τὴν Ἕνωσιν Κωνσταντινουπόλεως ποὺ ἔγινε εἰς τὸ γερραὶν τοῦ Παναθηναϊκοῦ. Κατὰ τοὺς παρακολουθήσαντας τὴν συνάντησιν, ἡ Ἕνωσις ἔπαιξε πολὺ ὡραῖα, ἐπιτυχοῦσα τρία τέρματα εἰς τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον καὶ ἕνα εἰς τὸ δεύτερον. Ὁ ἀγὼν διεξήχθη κατὰ τὸ πλεῖστον μὲ τὴν ὑπεροχήν της καὶ οἱ Βούλγαροι ἐπέτυχον τὸ τέρμα των εἰς τὸ 2ον ἡμιχρόνιον ἀπὸ κόρνερ.

— Ὁ ΠΑΟΚ (Βύρωνος)

Ὁ ΠΑΟΚ (Βύρωνος) ἐνίκησε, κατὰ τὴν προχθεσινὴν ποδοσφαιρικὴν συνάντησιν εἰς τὸ γήπεδον Καισαριανῆς τὸν «Ἀπόλλωνα» (Καισαριανῆς) μὲ τέρματα 4—3. Ἡ νικήτρια ὁμὰς ἀπετελεῖτο: Σ. Βαρουχάκης, Ι. Δημητριάδης, Π. Βαλαβανίδης, Α. Κουρτίδης, Γ. Σπανούδης, Σ. Ἀρζόγλου, Π. Φωτίου, Ο. Σαμιώτης, Βογιατζῆς, Γ. Δημητριάδης, Δ. Πατσέας.

Θὰ μείνετε ἔκπληκτος καὶ κατενθουσιασμένη μὲ τὴν
ΡΟΔΑΛΙΝΗ
ΧΙΟΝΑ
Οὐδέποτε ἔχετε δοκιμάσῃ ἄλλο τι τὸ ὁποῖον νὰ λευκαίνῃ καὶ νὰ καθιστᾷ τὸ δέρμα σας τόσον ἁπαλὸν καὶ δροσερόν.
Εἰς κάθε δοχεῖον ὑπάρχει ἡ ἐπιστημονική του συμβουλή.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ἡ Δὶς Εἰρήνη Ι. Κολοβ Γεράσιμος Σπυρ. Λιβαδᾶς σθησαν. Εὐχόμεθα ταχεῖαν Οἰκογένεια Χρ.

— Ὁ κ. Γεωργ. Δ. Π φαρμακοποιός, καὶ ἡ Δὶς ρογένους, ἔδωσαν ἀμοιβαίαν σιν γάμου ἐν Γαργαλιάνοις.

Ἑορταί

Εἰς τὸν ἑορτάζοντα σή Λεων. Φιλιππίδην, διευθ Θρησκευμάτων ὑπουργείου εὔχομαι ἔτη πολλά.

Κ. Τ.

Ἰατροί

Ὁ ἰατρὸς Β. ΚΕΛΕΜΕΝ ται καθ' ἑκάστην ἐκτὸς τ του Ἀκαδημίας 44. Τ δωρεάν, Εὐριπίδου 14.

— Ἡλιο—θαλασσο— ἐν ΓΛΥΦΑΔΙ ἰατροῦ Α. (Ἀθῆναι. Ζαΐμη 20. 4—

Τὸ ἰατρεῖον Σωτηρίου μετεφέρθη Μενάνδρου 58.

— ΗΛΙΑΣ ΕΥΘ. Κ ΤΗΣ Ἰατρὸς—Παθολόγος 3—6 μ. μ. Ὁδὸς Ἰφι Ἀθῆναι (Παγκράτι).

ΜΙΑ ΕΥΓΕΝΗΣ ΔΩΡΕΑ

Εἰς τὸν κεντρικὸν ναὸν τ Μαρίνης τῶν συνοικιῶν Πετραλώνων ἐγένετο μία ρεὰ ὑπὸ τῆς οἰκογενείας λου. Συνέτεινε ἀφ' ἑνὸς τ αστικὸν συμβούλιον τοῦ ναοῦ καὶ οἱ ἄξιοι ἐφημέριοι τοῦ κ. Θ. Ματαράγκας καὶ Ν. Μ ὡς καὶ ὁ καλλίφωνος διάκο Ναοῦ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸν μὲ ἀδελφικὸν ἐ φέρον ἐπὶ μακρὸν παρ λουθήσαντα τὴν νόσον (κυστίτιδα μετὰ προ του) ἀξιότιμον ἰατρὸ Ἀντών. Ράμον, λόγον τῆς Γενικῆς Κλινικ Ἀθηνῶν, ὁδὸς Μιχαὴλ Β 43, καὶ ἐσχάτως δι' ἐπ χοὺς ἐγχειρήσεως (ἀφα σιν προστάτου) θεραπ σαντά με τελείως ἐντὸς ἄκοντα τεσσάρων ἡμε ὡς καὶ τοὺς συναδέλφ του καὶ συνιδιοκτήτας ἰδίας Κλινικῆς κ. κ. Μ Σβωλόπουλον καὶ Ἰωάν Καραμπαλῆν, συνεργασθ τας εἰς τὴν ἐγχείρησιν εὐχαριστῶ δημοσίως θερ τατα.

Ἐπίσης εὐχαριστῶ καὶ λον τὸ κατώτερον προσω κὸν τῆς ὑποδειγματικ ταύτης Κλινικῆς, ὅπερ μὲ περιποιήθη μὲ παραδειγμα τικὴν προθυμίαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7ῃ Ἀπ λίου 1931.

ΠΑΝ. Β. ΣΒΩΛΟΠΟΥΛΟ
Ἐμποροβιομήχανος
Ὁδὸς Ἑρμοῦ 52α

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 10 Μ. Μ.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17 » 11 Μ. Μ.
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 18 » 6 1/2 Μ. Μ.
ΚΥΡΙΑΚΗ 19 » 11 Μ. Μ.
4 ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ
ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΧΟΡΩΔΙΑΣ
ΤΩΝ ΚΟΖΑΚΩΝ ΤΟΥ ΔΟΝ
"PLATOFF„
ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν
N. KOSTRIOUKOFF
Ἡ συναυλία εἶνε ἡ 1300ὴ τῆς χορῳδίας.
Εἰσιτήρια πρὸς δρ. 20, 30, 50, 75 εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια».
ΗΧΩ

ΑΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ
ΠΑΣΤΙΛΙΑΙ
ΣΕΝ ΣΕΝ
ΜΕΖ
Ἀρωματίζουν τὸ στόμα, δροσίζουν τὸν λάρυγγα ἐλαττώνουν καταπληκτικῶς τὸ κάπνισμα, ἐξουδετερώνουν ἀπὸ τὸ στόμα τὴν ὀσμὴν τοῦ τσιγάρου καὶ ἔχετε διαρκῶς εὐχάριστον γεῦσιν.
Πωλοῦνται παντοῦ εἰς κομψὰ μικρὰ κυτία. Κεντρικὴ Ἀποθήκη Ἐλευσῖνος 10. Ἀθῆναι.

ΨΑΘΗ
Ἐπισκεφθῆτε τὰ ἔπιπλα τῆς Βιομηχανίας μας.
Πλούσιαι συλλογαὶ θαυμασίων ἐπίπλων μεγάλης ἀξίας εἰς χαμηλὴν τιμήν.
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ — ΕΚΘΕΣΙΣ
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΥΓΓΡΟΥ
(παρὰ τὸν φόρον διοδίων)
Τηλ. 69.
ΨΑΘΗ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380
ΕΞΑΜΗΝΟΣ „ 200
ΤΡΙΜΗΝΟΣ „ 100
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ. 2
ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15
ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50
ΕΛΒΕΤΙΑΣ F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ. 5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ » 6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ, ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ » 6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ » 100-200

Ἡ Καθημερινὴ 5-6-31

Ἀπὸ τὴν ἐπανάστασιν τῆς Μαδέϊρας

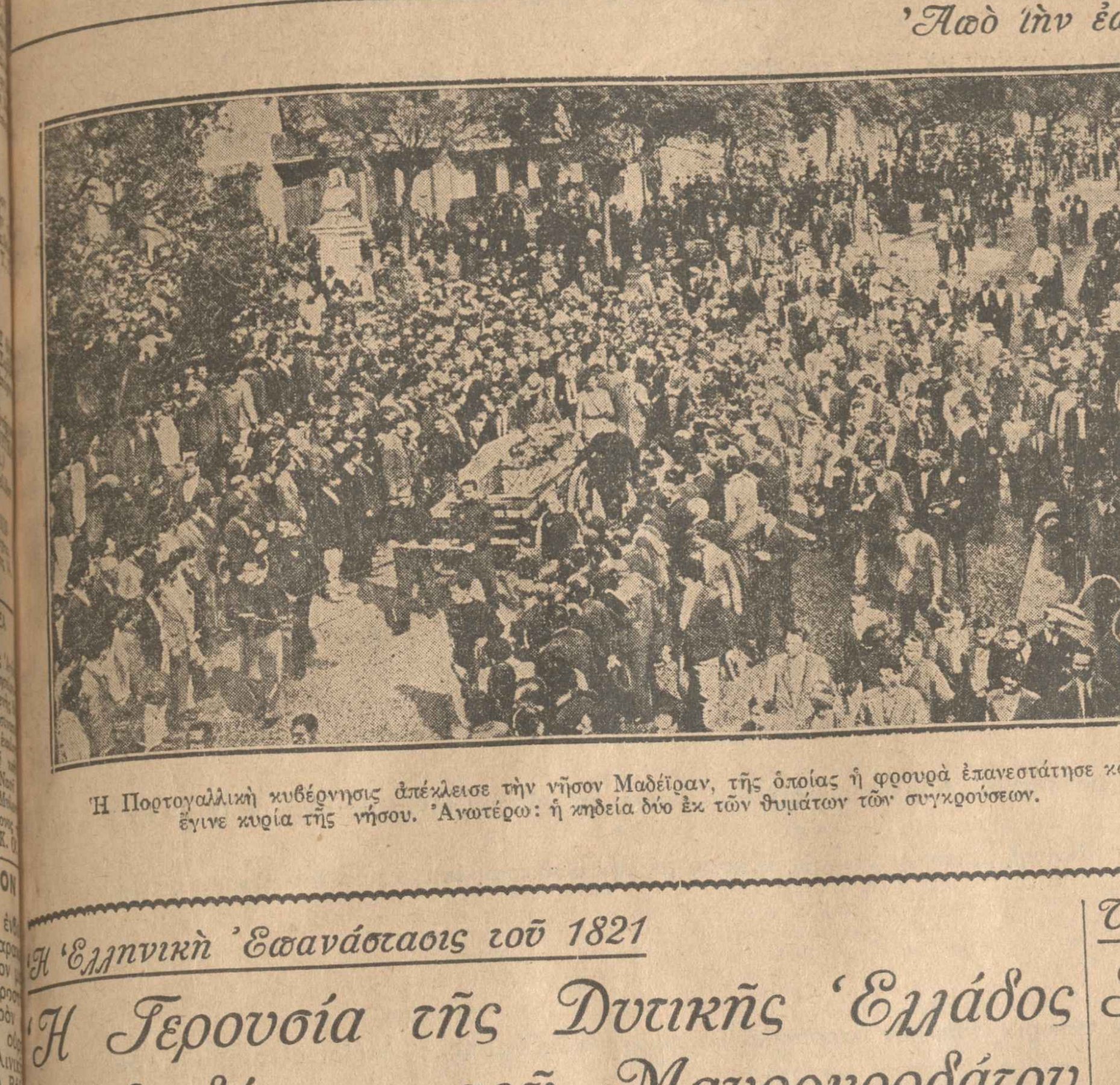

Ἡ Πορτογαλλικὴ κυβέρνησις ἀπέκλεισε τὴν νῆσον Μαδέϊραν, τῆς ὁποίας ἡ φρουρὰ ἐπανεστάτησε καὶ ἔγινε κυρία τῆς νήσου. Ἀνωτέρω: ἡ κηδεία δύο ἐκ τῶν θυμάτων τῶν συγκρούσεων.

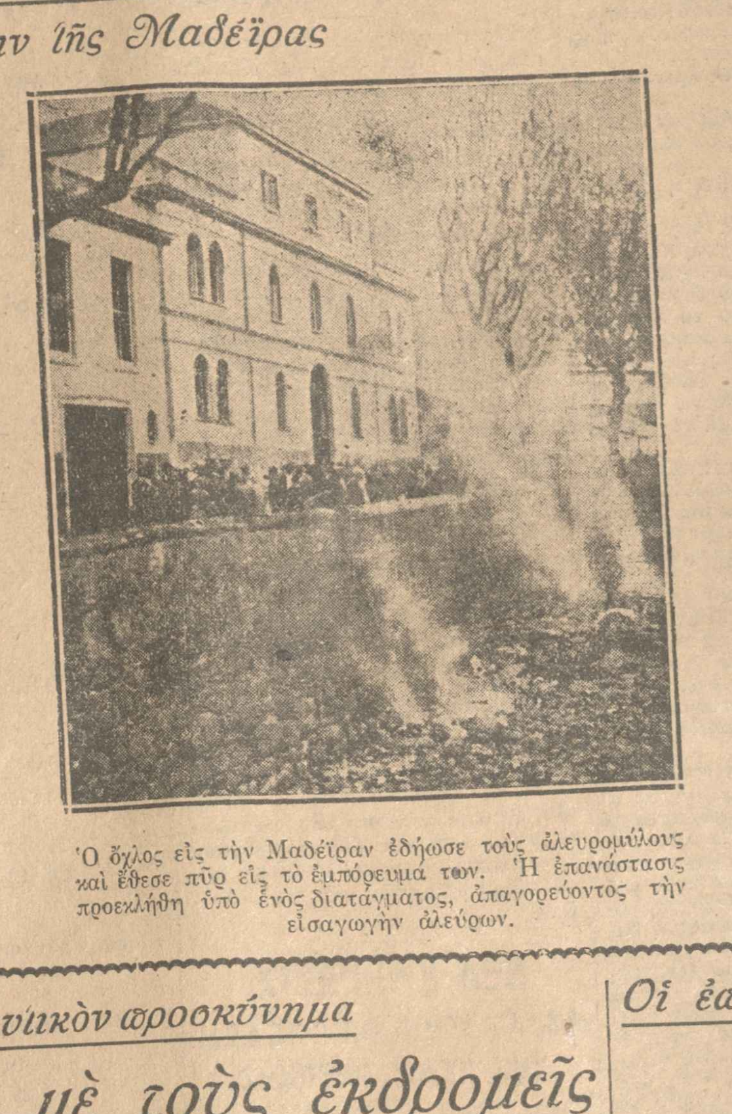

Ὁ ὄχλος εἰς τὴν Μαδέϊραν ἐδῄωσε τοὺς ἀλευρομύλους καὶ ἔθεσε πῦρ εἰς τὸ ἐμπόρευμα των. Ἡ ἐπανάστασις προεκλήθη ὑπὸ ἑνὸς διατάγματος, ἀπαγορεύοντος τὴν εἰσαγωγὴν ἀλεύρων.

Τὸ μεγαλύτερον ὀδοντιατρεῖον

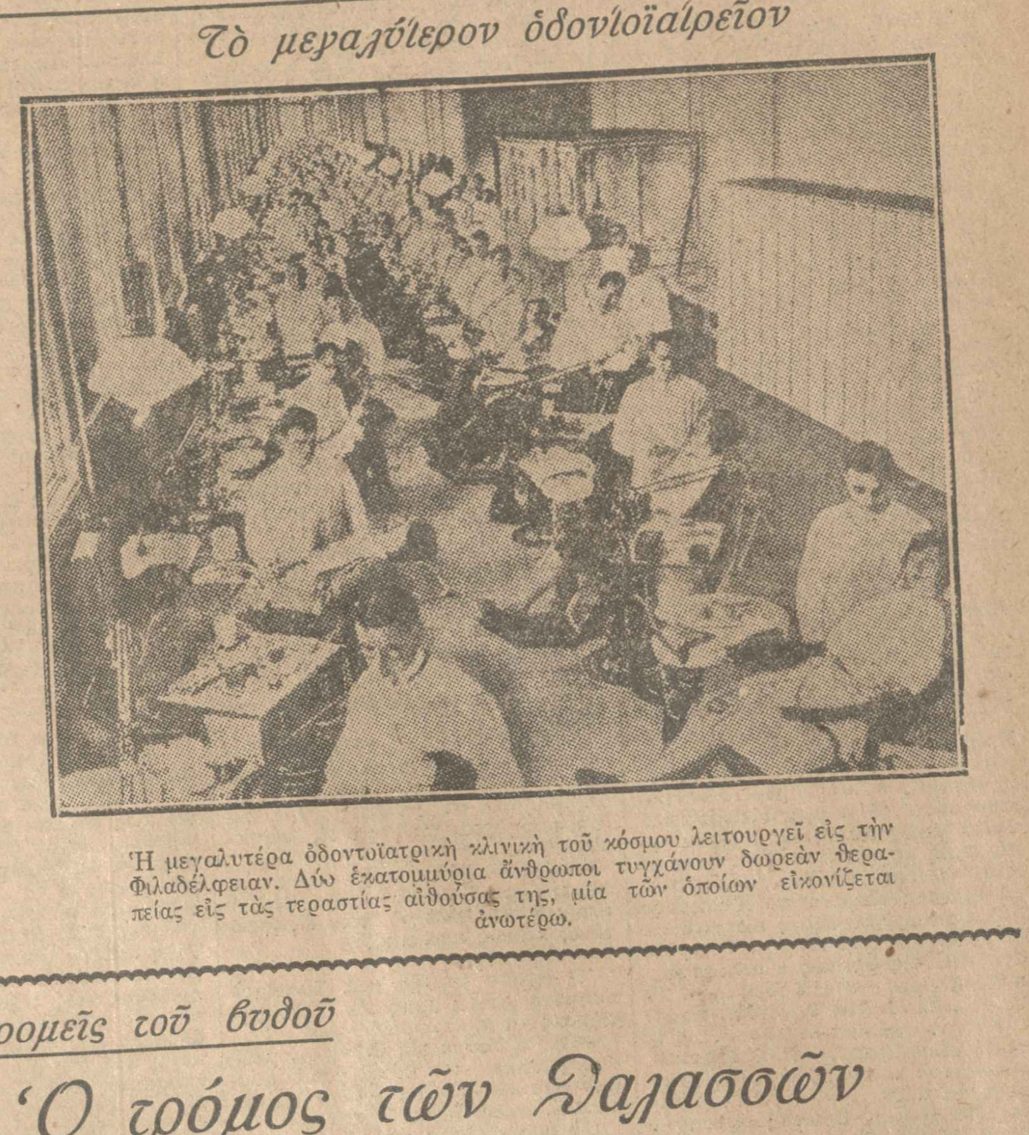

Ἡ μεγαλυτέρα ὀδοντιατρικὴ κλινικὴ τοῦ κόσμου λειτουργεῖ εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν. Δύο ἑκατομμύρια ἄνθρωποι τυγχάνουν δωρεὰν θεραπείας εἰς τὰς τεραστίας αἰθούσας της, μία τῶν ὁποίων εἰκονίζεται ἀνωτέρω.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821

Ἡ Γερουσία τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ δύναμις τοῦ Μαυροκορδάτου

Ἡ συνάντησις καὶ ἡ συμφωνία εἰς τὸ Κομπότι.—Ἡ συνέλευσις συνέρχεται εἰς τὸ Μεσολόγγι.—Οἱ πληρεξούσιοι τῶν ἐπαρχιῶν καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ὁπλαρχηγῶν.—Σχηματίζεται ἡ Γερουσία.—Ὁ ὀργανισμός της.—Ὁ Μαυροκορδάτος συγκεντρώνει τὴν ἐξουσίαν.

Ἱστορικαὶ μονογραφίαι τοῦ κ. Δ. Α. Κοκκίνου

Ἡ ἐπιθυμητὴ συνάντησις ἔγινεν ἐπὶ τέλους εἰς τὸ Κομπότι, ὅπου εὑρίσκετο καὶ ὁ Βαρνακιώτης ὅταν ἔφθασεν ὁ Μαυροκορδάτος. Ἐκεῖ συνεφωνήθη νὰ ἀντιπροσωπευθοῦν εἰς τὴν συνέλευσιν διὰ πληρεξουσίων των — «ἐπιτρόπων»— ὁ Γεώργιος Βαρνακιώτης, ὁ Κώστας [illegible] ὁπλαρχηγὸς τοῦ Ἀποκούρου, καὶ οἱ Σουλιῶται ὁπλαρχηγοί. Διὰ τὴν τοιαύτην συμμετοχὴν καὶ τῶν Σουλιωτῶν ἐδόθη ἡ ἐξήγησις ὅτι ἡ Δυτικὴ Ἑλλὰς περιελάμβανε καὶ τὴν Ἤπειρον, ἀλλὰ πράγματι δὲν ἀντεπροσωπεύθησαν αἱ πέραν τῆς Ἀκαρνανίας ἐπαρχίαι, ἀφοῦ δὲν ἐκλήθησαν ἀντιπρόσωποι οὔτε ἀπὸ τὰ Τζουμέρκα, οὔτε ἀπὸ τὰς περιφερείας τῆς Πίνδου, μολονότι πλεῖστοι ἐκ τῶν προκρίτων ἐκείνων τῶν ἐπαρχιῶν εὑρίσκοντο τότε εἰς τὸ Μεσολόγγι καταφυγόντες ἀπὸ τῶν τουρκικῶν ἐκστρατειῶν εἰς τοὺς ἐπαναστατήσαντας τόπους. Ἐπρόκειτο μόνον περὶ τῶν Σουλιωτῶν καὶ δικαίως, ἀφοῦ αὐτοὶ ἐμάχοντο ἤδη δι' ὅλων των τῶν δυνάμεων πρὸ τῶν πυλῶν τῆς Ἀκαρνανίας. Ἀπὸ τοὺς ἄλλους ὀπλαρχηγοὺς ὡρίσθησαν ὡς πληρεξούσιοι μόνον ὁ Ἀλέξης Βλαχόπουλος καὶ ὁ Δημήτριος Μακρῆς. Ἡ ἀρχικὴ ἰδέα νὰ γίνῃ ἡ συνέλευσις εἰς τὸ Βραχῶρι, τὴν ἐπὶ τουρκοκρατίας πρωτεύουσαν τοῦ νομοῦ, ἐγκατελείφθη, καὶ ἐπροτίμησαν τὸ Μεσολόγγι, τοῦ ὁποίου ἡ θέσις καὶ ὡς στρατιωτικοῦ καὶ ὡς πολιτικοῦ κέντρου ἐκρίθη καταλληλοτέρα, διότι ἀπετέλουσε σταθμὸν τῶν ἐπικοινωνιῶν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος καὶ μὲ τὴν Ἀνατολικὴν καὶ μὲ τὴν Πελοπόννησον.

Συνεκεντρώθησαν λοιπὸν εἰς τὸ Μεσολόγγι κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Νοεμβρίου οἱ ἀκόλουθοι πληρεξούσιοι. Ἀπὸ τὸν Βλοχὸν καὶ τὸ Βραχῶρι ὁ Ἀλέξης Βλαχόπουλος, ὁ Πάνος Γαλάνης καὶ ὁ Χριστάκης Στάϊκος. Ἀπὸ τὸν Ζυγὸν ὁ Δημήτριος Μακρῆς, ὁ Ἀναστάσιος Τσιμπουράκης, ὁ Ἀντωνάκης Ἀναστασίου Γαβαλιώτης καὶ ὁ Γρηγόρ. Ἀνδρ. Κερασοβίτης. Ἀπὸ τὸ Ξηρόμερον ὁ Νικολάκης Θάνου ἐπίτροπος τοῦ Βαρνακιώτη, ὁ Ἐπαμεινώνδας Μαυρομάτης, ὁ Γεώργιος Φαράντος, ὁ Πέτρος Μπαμπίνης, ὁ Πάνος Γουλιμῆς καὶ ὁ Φώτης Καραπάνος. Ὡς ἐπίτροπος τῶν Σουλιωτῶν ὀπλαρχηγῶν ὁ καπετὰν Φῶτος Μπότσαρης. Ἀπὸ τὸν Βάλτον ὁ Ἀναγνώστης Καραγιάννης καὶ ὁ Δημήτριος Γεροθανάσης. Ἀπὸ τὸ Ἀπόκουρον ὁ Γεώργιος Π. Δημητρίου ὡς ἐπίτροπος τοῦ ὀπλαρχηγοῦ Κ. Σαδήμα, ὁ Ἀναγνώστης Μακρυσεγγούνας, ὁ Ἀναγνώστης Παπαγεωργίου, ὁ Γιαννάκης Πλακοτὴς καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Πλακοτής. Ἀπὸ τὸ Ἀνατολικὸ ὁ Σπῦρος Κουρκουμέλης, ὁ Κωνσταντῖνος Τζάλας, ὁ Εὐθύμιος Βασιλάκης καὶ ὁ Μῆτσος Φραγκούλης. Οἱ ὁρισθέντες ὡς πρόκριτοι μετὰ τὴν παῦσιν των μέχρι τῆς ἐκ τῆς Πελοποννήσου ἀφίξεως τοῦ Μαυροκορδάτου τοιούτων, Ἰωάννης Τρικούπης, Δημήτριος Πλατίκας, Βενδραμῆς Οἰκονόμου καὶ Ἰωάννης Βαλτινός.

Ἡ συνέλευσις ἤρχισε τὰς ἐργασίας της τὴν 4ην Νοεμβρίου μὲ τὴν ἀκόλουθον προκήρυξιν.

«Ἐν ὀνόματι τῆς Παναγίας καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος

Ἐν ἔτει χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ εἰκοστῷ πρώτῳ: Τῇ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου. Ἐν Μεσολογγίῳ.

Ἡ παντελὴς ἀπελπισία, ἀποτέλεσμα τοῦ σκληροτάτου ζυγοῦ τῆς ὀθωμανικῆς τυραννίας, ἔβαλεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων τὰ ὅπλα. Ἠσθάνθησαν ὅτι δὲν ἠμποροῦσαν πλέον νὰ ζήσουν εἰς τὴν πατρίδα των, ἀλλ' ἢ αὐτὴν ἔπρεπε ν' ἀφήσουν, ἢ ὑπὸ τὴν μάστιγα τῆς τυραννίας καὶ εἰς τὸν ζόφον τῶν δεσμωτηρίων ν' ἀποθάνουν, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐκπληρώσουν τὰ ὑπὲρ τὴν δύναμίν των ζητήματα τῶν τυράννων των, ἢ μὲ μέρος τοῦ αἵματός των νὰ ἐξαγοράσουν ἐκεῖνο τῶν ἐπιλοίπων ἀδελφῶν των, τῶν γυναικῶν καὶ τέκνων των. Ἀπεφάσισαν τὸ τρίτον καὶ ἔλαβον τὰ ὅπλα.

Τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ τοῦ κινήματος τῆς ἀπελπισίας των ἐστάθησαν εὐτυχῆ παρ' ἐλπίδα, ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἴδιον εἶχε καὶ ἄφευκτον ἑπόμενον τὴν ἀναρχίαν, κακὸν τοσοῦτο φοβερώτερον, ὅσον ὁ πολυχρόνιος βαρβαρικὸς ζυγὸς εἶχε βλάψει τὴν ἠθικὴν κατάστασιν τῶν Ἑλλήνων.

Μόλις ἐπέρασεν ὀλίγος καιρὸς μετὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι μεταβολὴν καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ Δυτικοῦ μέρους ᾐσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην ν' ἀντικατασταθῇ ἀντὶ τῆς μισητῆς ὀθωμανικῆς τυραννίας, διοίκησις φρόνιμος, τακτικὴ καὶ φιλάνθρωπος.

Διὰ τὴν συνδρομὴν ὅμως περιστάσεων ἀναποφεύκτων εἰς πόλεμον πεισματώδη καὶ ἐγχώριον καὶ περισσότερον διότι ὁ ἐχθρὸς ἐνησχόλει ὅλην τὴν φυσικὴν καὶ ἠθικὴν τοῦ Ἔθνους δύναμιν, εἰς τὴν εὕρεσιν τῶν μέσων τῆς ἰδίας του ὑπερασπίσεως καὶ τῆς ἀπαλλαγῆς του, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ κοινὴ αὐτὴ ἐπιθυμία, καὶ ἐβασίλευεν ἕως τώρα ἀναρχία θλιβερὰ ἀναγκαῖον ἑπόμενον τῆς διόλου ἐλλείψεως Νόμων καὶ τακτικῆς Διοικήσεως ἐπὶ τῆς προϋπαρχούσης Ὀθωμανικῆς Δεσποτείας.

Μετὰ μακροὺς τέλος πάντων ἀγῶνας καὶ μετὰ μεγάλας θυσίας, οἱ κάτοικοι τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ὑπερίσχυσαν εὐτυχῶς τῶν ἐχθρῶν των καὶ ἐλευθερώσαντες τὴν πατρίδα των, ἔδειξαν πάλιν σταθερὰν τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ εἰσαχθῇ Διοίκησις φρόνιμος ὑπὸ τὴν ὁποίαν νὰ ἴδωσι τὴν ἀπαλλαγήν των ἀπὸ τὰ πολυχρόνια δεσμά των.

Διὰ τοῦτο ἐκλέξαντες ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἔκριναν ἀξίους τῆς ἐμπιστοσύνης των, ἔδωσαν εἰς αὐτοὺς ἔγγραφον πληρεξουσιότητα τοῦ νὰ συστήσωσι Διοίκησιν ἀνάλογον εἰς τὰς χρείας των καὶ προπαρασκευαστικὴν τῆς ἡσυχίας, καὶ τῆς μελλούσης των εὐτυχίας.

Οἱ ῥηθέντες Ἐπίτροποι συνελθόντες κατὰ τὸ Μεσολόγγιον, διὰ τῆς πληρεξουσιότητος, τὴν ὁποίαν ἔλαβον παρὰ τῶν ἀποστειλάντων αὐτοὺς συνεκρότησαν Συνέλευσιν καὶ ἐξέθεσαν τὴν σειρὰν τῶν ὀνομάτων των, σημειοῦντες τὰς πόλεις καὶ τόπους εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκουν κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον...» Ἐπηκολούθουν τὰ ὀνόματα τῶν ἀντιπροσώπων.

Μετὰ τοῦτο ἐψηφίσθη πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως ὁ Μαυροκορδάτος διὰ τοῦ ἀκολούθου πρακτικοῦ:

«Ἡ Συνέλευσις τῆς Δυτικῆς Χέρσου Ἑλλάδος ὁμογνωμόνως ψηφίζει:

Ὁ ἐκλαμπρότατος Πρίγκηψ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος, τοῦ ὁποίου ὄχι μόνον ἐγνωρίσθησαν ὁ ζῆλος καὶ αἱ πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ὅσην δικαίως χαίρει κοινὴν ὑπόληψιν, παρεκλήθη διὰ γραμμάτων κοινῶν τῶν Προκρίτων καὶ Καπετάνων τῶν Ἐπαρχιῶν μας, νὰ λάβῃ τὴν φροντίδα τοῦ νὰ ρυθμίσῃ τὴν παροῦσαν μας Συνέλευσιν.

Ὠνομάσθη Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου καὶ θέλει προεδρεύει εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας».

Ἔπειτα ἐψηφίσθη ἀρχιγραμματεὺς ὁ Νικόλας Λουριώτης, χωρὶς νὰ εἶνε πληρεξούσιος, καὶ ἡ συνέλευσις ἐπροχώρησεν εἰς τὰς ἐργασίας της καὶ συνέστησε προσωρινὴν διοίκησιν, ὀνομασθεῖσαν Γερουσίαν πρὸς τὸν σκοπὸν «νὰ θεωρῇ τὰς ὑποθέσεις», καὶ ἀπαρτισθεῖσαν ἀπὸ τὸν Μαυροκορδάτον ὡς πρόεδρον καὶ τοὺς Γ. Μαυρομάτην, Ἀναγν. Καραγιάννην, Χρ. Στάϊκον, Ἀντ. Ἀναστασίου, Κ. Λογοθέτην, Ἀν. Μακρυσεγγούναν, Ἰωάννην Τρικούπην καὶ Μῆτσον Φραγκούλην ὡς μέλη. Ὁ ὀργανισμὸς τῆς Γερουσίας στηριζόμενος ἐπὶ ὀλιγαρχικῶν βάσεων, ἀφοῦ ὡρίζετο ὅτι οἱ γερουσιασταὶ θὰ ἐξελέγοντο ἀπὸ τοὺς ἐφόρους τῶν πόλεων καὶ τῶν τμημάτων καὶ τοὺς καπετανίους, οἱ δὲ ἔφοροι θὰ ἐψηφίζοντο ἀπὸ τοὺς προκρίτους τῶν χωριῶν ἦτο ἁπλοῦς καὶ πρακτικός. Προέβλεπε διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀσφάλειαν, διὰ τὴν διαχείρησιν τῶν οἰκονομικῶν, τῶν ἐφόρων τῶν τμημάτων ὑποχρεουμένων νὰ δίδουν λογαριασμὸν τῶν κατὰ τόπους εἰσοδημάτων κάθε μῆνα, διὰ τὴν σύναψιν δανείων, διὰ τὰς συνθήκας μὲ τὸν ἐχθρόν. Μεταξὺ τῶν δικαιωμάτων τούτων τῆς Γερουσίας περιελαμβάνοντο καὶ δικαστικὰ τοιαῦτα προκειμένου περὶ «τῶν ἐγκλημάτων τῶν ἐπιβουλῶν ἐναντίον τῆς πατρίδος». Εἰς περίπτωσιν τοιούτων ὑποθέσεων θὰ ἀπηρτίζετο ἀπὸ πέντε μέλη τῆς Γερουσίας συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προέδρου, δικαστήριον, ὑπὸ τὸ ὄνομα «Μέγα κριτήριον»

Ὡς πρὸς τὰ στρατιωτικὰ ὡρίζετο ὅτι ὁ καπετάνιος ἑκάστου τμήματος θὰ εἶχε ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του τὴν δύναμιν τῶν ὅπλων τῆς περιφερείας καὶ θὰ ἐξηρτᾶτο ἀπὸ τὴν Γερουσίαν εἰς τὰς διαταγὰς τῆς ὁποίας ὤφειλε νὰ ὑπακούῃ. Ὁ Μαυροκορδάτος ἐπρονόησε καὶ διὰ τὴν κατάπνιξιν πάσης δυνάμεως τῶν ἕως τότε προκρίτων καὶ ἀρχόντων ποὺ εἶχαν τὴν διάθεσιν καὶ τὰ μέσα νὰ σχηματίσουν σῶμα ἰδικόν των. Ὡρίζετο δι' ἄρθρου εἰς τὸ μέρος τοῦ ὀργανισμοῦ τὸ ἀφορῶν τὰ στρατιωτικά, ὅτι κάθε καπετάνιος ὁριζόμενος ὡς εἴπομεν ἀπὸ τὸν τόπον του καὶ ἐξαρτώμενος ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν Γερουσίαν θὰ εἶχε «ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του τὸ στράτευμα, μεταξὺ τοῦ ὁποίου καὶ ἐκ τῶν εὐγενῶν καὶ πρωτίστων ἂν εὑρίσκωνται, χρεωστοῦν νὰ ὑποτάσσωνται εἰς αὐτὸν καθ' ὅλην τὴν ἐκστρατείαν». Τοῦτο τὸ κατὰ τύπους σήμερον φαινόμενον ὡς πρόνοια διὰ τὴν τήρησιν τῆς πειθαρχίας, ἐσήμαινε τότε τὴν ἐξαφάνισιν διαφόρων τοπικῶν παραγόντων ὑπὸ τοὺς καπετάνιους τῆς Γερουσίας. Περὶ ἀρχιστρατήγου δὲν ἐγίνετο κἂν λόγος. Τὴν ἀνωτάτην στρατιωτικὴν ἀρχὴν εἶχεν ἡ Γερουσία. Ἐξουδετεροῦτο λοιπὸν καὶ ἡ δύναμις μεγάλων στρατιωτικῶν παραγόντων ὡς καὶ ὁ Βαρνακιώτης.

Μὲ τὸ συγκεντρωτικὸν λοιπὸν αὐτὸ σύστημα ὁ Μαυροκορδάτος ἀπέβη ἀπόλυτος κύριος τῆς καταστάσεως εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα, μὲ δικαιώματα διοικητικά, στρατιωτικὰ καὶ δικαστικά, χωρὶς καμμίαν ἀντίδρασιν πλέον, ἀφοῦ μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Γερουσίας δὲν ὑπῆρχαν οὔτε πρόκριτοι προσωπικοῦ μεγάλου κύρους, ἱκανοὶ νὰ ἔχουν διαφορετικὴν γνώμην ἀπὸ τὸν πρόεδρον καὶ δὲν συγκατελέγοντο κἂν μεταξὺ τούτων οἱ στρατιωτικοὶ ἢ οἱ ἀντιπρόσωποί των, ποὺ ἀπέβησαν διὰ τοῦ ψηφισθέντος ὀργανισμοῦ ἁπλᾶ ὄργανα τῆς διοικήσεως.

Ἡ συνέλευσις ἐκείνη τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος διελύθη ἔπειτα ἀπὸ πέντε ἡμερῶν ζωὴν καὶ ἔμεινεν ἡ Γερουσία, ποὺ θὰ ὑπήγετο μόνον ὑπὸ τὴν Ἐθνικὴν Βουλήν, ὅταν θὰ συνεκροτεῖτο τὸ σῶμα τοῦτο εἰς τὴν Πελοπόννησον. Ὁ Μαυροκορδάτος εἶχε κατορθώσει ἐκεῖνο ποὺ ἐπεδίωκε. Συνεκέντρωσε τὴν δύναμιν ποὺ τοῦ ἐχρειάζετο διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν παρασκευαζομένην γενικὴν ἑλληνικὴν συνέλευσιν, μὲ τὰς ψήφους ὄχι μόνον τῶν πληρεξουσίων τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀνατολικῆς, τῆς ὀργανουμένης ταυτοχρόνως τότε ἀπὸ τὸν Νέγρην καὶ ἐσχημάτισε ἕνα ὀργανισμὸν διοικήσεως ὡς πρότυπον ἱκανοποιητικὸν διὰ τοὺς Πελοποννησίους προκρίτους, μὲ τοὺς ὁποίους εὑρίσκετο εἰς φιλικὴν ἐπαφήν, ἀφοῦ κατὰ τύπους τοὐλάχιστον ὁ ὀργανισμὸς τῆς Γερουσίας τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ἐστηρίζετο ἐπὶ τῶν προκρίτων.

Πολιτικώτερος τοῦ Ὑψηλάντη ἐπιμένων εἰς τὴν προσοικείωσιν ἐκείνων ποὺ τοῦ ἐχρειάζοντο διὰ νὰ στερεωθῇ καὶ ὅταν ἀκόμη τοὺς εὕρισκε διστακτικοὺς καὶ καχυπόπτους καὶ ἐπιφυλασσόμενος νὰ τοὺς ἐκμηδενίσῃ ἀργότερα ὅταν θὰ συνεκέντρωνε τὴν ἐξουσίαν, ὅπως τὸ ἔκαμε μὲ τὸν Βαρνακιώτην, παραγκωνίζων, ὅταν ἠμποροῦσε ἐκείνους ποὺ τοῦ ἔφεραν ἐμπόδια, ὅπως τὸ ἔκαμε μὲ τοὺς πρώτους προκρίτους τοῦ Μεσολογγίου, κατώρθωσε ἐντὸς δύο μηνῶν μόλις τὴν πολιτικὴν παντοδυναμίαν εἰς τὴν Στερεάν, ποὺ τοῦ ἐπέτρεπε νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν γενικωτέραν ἐξουσίαν εἰς τὴν ἐθνοσυνέλευσιν, ὅπου θὰ ἐδίδετο ἡ τελικὴ πρὸς ἐπικράτησιν μάχη μεταξὺ τῶν μεγάλων παραγόντων τοῦ εἰς ἐπανάστασιν εὑρισκομένου καὶ ἐπιθυμοῦντος νὰ ὀργανωθῇ εἰς κράτος ἑλληνικοῦ κόσμου.

Δ. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα.

Τὸ θρησκευτικὸν προσκύνημα

Μαζὶ μὲ τοὺς ἐκδρομεῖς τῶν Ἁγίων Τόπων

Ἀπὸ Ἰόππης εἰς Ἱερουσαλὴμ

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ, 11 Ἀπριλίου. Αὐτοκίνητα εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐκδρομέων ἦσαν παρατεταγμένα πρὸ τῆς ἱστορικῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν Ἰόππῃ, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπέβημεν οἱ ὑπερτετρακόσιοι ἐκδρομεῖς, μηδὲ τῶν τῆς γ' θέσεως ἐξαιρουμένων, διὰ τοὺς ὁποίους κατὰ πρόνοιαν τῶν ὀργανωτῶν τῆς ἐκδρομῆς κ.κ. Μαυρομιχάλη καὶ Μιχ. Παπάζογλου — τοῦ ἐν Ἀθήναις γενικοῦ πρακτορείου ταξειδίων — ἑνὸς εἴδους ἑλληνικοῦ Κοὺκ ἢ Γκιόλμαν— διετέθησαν μεγάλα ὀμνίμπους καὶ ἔτσι ξεκινοῦμεν ὅλοι μαζὶ ἀπὸ τὴν Γιάφφαν ἀποτελέσαντες ἕνα μεγάλο καραβάνι ἀποκλειστικῶς ἀπὸ Ἕλληνας προσκυνητὰς ὁδεύοντας πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ.

Ἀλλὰ τί παραδεισία ἐκδρομὴ ἦτο αὐτή, τί πλοῦτος φύσεως καὶ γλυκύτητος κλίματος, τί μυροβόλος ἀτμοσφαῖρα! Ποῦ εὑρέθησαν τόσα ἀτέλειωτα δάση ἀπὸ λεμονιές, πορτοκαλιές, πασχαλιές, μπανανιὲς καὶ γαζίες, νὰ σκορπίζουν τὰ ἁβρότερα καὶ ἡδυπαθέστερα μύρα καὶ τί ἐπιμελημένη, καὶ σὰν ἀπὸ χέρια ζωγράφων καὶ καλλιτεχνῶν, σχεδιασμένη καὶ καλλιεργημένη ἡ γραφικωτάτη πεδιὰς τῆς Γιάφφας, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ τῆς Τὲλ—Ἀβίβ, τῆς Λύδδας καὶ ἄλλων ὡραίων χωριῶν καὶ συνοικισμῶν ποὺ συναντῶμεν καθ' ὅλην τὴν πανοραματικὴν μονόωρον διαδρομήν, διὰ μέσου δρόμου ἀσφαλτωμένου, ἑλικοειδῶς στρεφομένου καὶ παρουσιάζοντος ποικιλίαν κινήσεως ἰθαγενῶν πεζοπορούντων, ἢ ἐπὶ καμήλων ἢ καὶ τῶν μικροσκοπικῶν εὐκινήτων τετραπόδων ἐπιβαινόντων, ἐνῷ ποίμνια προβάτων, βοῶν καὶ ἀγελάδων διαστίζουν τὴν πέριξ προνομιοῦχον φύσιν, βόσκοντα ἐπὶ τῆς χλοερᾶς καὶ πλουσίας βλαστήσεως, ποὺ ἀναπαύεται τὸ μάτι τοῦ διαβάτου μὲ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν πυκνότητα τῶν κατεσπαρμένων εὐφόρων γαιῶν καὶ νομίζει ὅτι εὑρίσκεται πράγματι ὡς ἐν ὀνειρώδει παραδείσῳ τῆς Ἐδέμ!

Ἡ μοναδικὴ φυσικὴ σκηνογραφία διακόπτεται μόλις φθάνομεν εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Ἁγίας Πόλεως. Ἰδοὺ ἡ ἐκτὸς τοῦ φρουρίου νέα πόλις, μὲ καινουργεῖς μεγάλας οἰκοδομάς, μὲ δρόμους ὅλους στρωμένους μὲ ἄσφαλτον, μὲ τοὺς πόλισμαν εἰς κάθε γωνίαν κανονίζοντας—ὄχι μὲ νευρικὰς καὶ θεατρικάς, ὡς οἱ ἰδικοί μας, χειρονομίας, ἀλλὰ μὲ ἁπλῆν τοῦ χεριοῦ ὕψωσιν—τὴν κίνησιν τῶν πολυαρίθμων αὐτοκινήτων καὶ ἰδοὺ καὶ ἡμεῖς σταματῶμεν εἰς τὸ ἀπέναντι τοῦ φρουρίου ξενοδοχεῖον «Μέγα Νέον Ξενοδοχεῖον», ἰδιοκτησίαν τῆς Ἁγιοταφικῆς Ἀδελφότητος, ὀφειλομένην εἰς τὸ προβλεπτικὸν καὶ δημιουργικὸν δαιμόνιον τοῦ ἀειμνήστου σκευοφύλακος Ἀθανασίου, ὅστις εὐλόγως θεωρεῖται ὡς ὁ μεγαλύτερος εὐεργέτης τοῦ Παναγίου Τάφου, ἐξασφαλίσας μέχρι σήμερον τὴν συντήρησιν αὐτοῦ διὰ τῆς ἀνεγέρσεως μεγάλων ἀστικῶν προσοδοφόρων κτημάτων. Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο κατελύσαμεν οἱ τῆς Α' καὶ Β' θέσεως, οἱ δὲ τῆς Γ' εἰς τὰ ὡραῖα κτίρια τῆς Ἑλληνικῆς σχολῆς.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Μόλις ἐγκατεστάθημεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, πρῶτον καθῆκόν μας ἦτο νὰ μεταβῶμεν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον καὶ χαιρετήσωμεν τὸν Πατριάρχην. Τοῦ γέροντος Πατριάρχου Δαμιανοῦ ἀσθενοῦντος, μᾶς ἐδεξιώθη ὁ πατριαρχικὸς ἐπίτροπος Φιλαδελφείας Σος κ. Εὔδωρος, ἐπιβλητικὴ μὲ μακρὰν λευκὴν γενειάδα μορφή, τύπος Πατριάρχου τῆς Γραφῆς, ἀπὸ
τὸ Ἀξάριον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καταγόμενος. Ὁ πνευματικὸς ἀρχηγὸς τῆς ἐκδρομῆς μητροπολίτης Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβος ἀπηύθυνεν ὡραίαν προσλαλιὰν εἰς τὸν πατριαρχεύοντα, ἐκφράσας τὴν βαθεῖαν συγκίνησιν καὶ τὴν χαρὰν τῶν ἐξ Ἑλλάδος ἀλλὰ καὶ ἐκ Κύπρου προσκυνητῶν, οἱ ὁποῖοι ηὐτύχησαν νὰ ἐπισκεφθοῦν τοὺς Ἁγίους Τόπους, ἐκδηλῶσας ἐν ταὐτῷ καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ἐκδρομέων πρὸς τοὺς ἀπτοήτους φρουροὺς τῶν ἱερῶν προσκυνημάτων καὶ κειμηλίων, τὰ ὁποῖα ἐπὶ αἰῶνας μὲ στερήσεις, μὲ θυσίας καὶ κινδύνους διατηροῦν ἀναλλοίωτα καὶ ἐξησφαλισμένα ἀπὸ τῶν παντοίων ἐχθρῶν οἱ Ἁγιοταφῖται Πατέρες.

Ὁ ὑποφαινόμενος ἐξ ὀνόματος τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Δήμων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Μυτιλήνης ἀπηύθυνε θερμὸν χαιρετισμὸν εἰς τὴν Αὐτοῦ σεβασμιότητα, ἐξῆρε τοὺς ἀγῶνας τῶν ἀποτελούντων τὴν Ἁγιοταφικὴν Ἀδελφότητα ἀληθινῶν μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας, ἐκφράσας τὴν πεποίθησιν ὅτι πάντες οἱ δῆμοι τῆς Ἑλλάδος καὶ αἱ κοινότητες αὐτῆς δὲν θ' ἀρνηθοῦν, πλὴν τῆς ἠθικῆς, καὶ τὴν ὑλικὴν ἐνίσχυσιν πρὸς οἰκονομικὴν ἀνακούφισιν τοῦ Πατριαρχείου νὰ παράσχουν εἰς πρώτην εὐκαιρίαν.

Ἡ Α. Σ. ὁ Ἅγιος πατριαρχεύων μετὰ συγκινήσεως ἀντεχαιρέτησε τοὺς ἐκδρομεῖς ἐπὶ τῇ ἀφίξει των καὶ ηὐχαρίστησεν αὐτοὺς διὰ τὰ ἐκδηλωθέντα αἰσθήματα συμπαθείας καὶ ἀγάπης πρὸς τὴν Ἱερὰν Ἀδελφότητα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΤΑΦΟΝ

Τὴν ἑπομένην μετέβησαν πάντες οἱ ἐκδρομεῖς εἰς προσκύνημα τοῦ Παναγίου Τάφου. Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἑλληνικῆς Ἁγιοταφικῆς σχολῆς ἀρχιμανδρίτης κ. Νάρκισσος —ἕνα εἶδος ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας τοῦ Πατριαρχείου μας—περιήγαγεν ἡμᾶς εἰς τὰ διάφορα προσκυνήματα ἐντὸς τοῦ μεγάλου ναοῦ, εἰς τὸν τόπον τῆς ἀποκαθηλώσεως, εἰς τὸν Γολγοθᾶν, εἰς τὸ Ἱερὸν Κουβούκλιον καὶ τ' ἄλλα προσκυνήματα, ἐπεξηγῶν τὸ ἱστορικὸν αὐτῶν καὶ ἐν τέλει κατελήξαμεν εἰς τὸ Καθολικόν, ἤτοι εἰς τὸν Κεντρικὸν Ναὸν—ἰδιοκτησίαν Ἑλληνικὴν— ἔνθα ἐψάλη δέησις, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος, μεθ' ὃ ὁ ἀρχιμανδρίτης ἱστόρησεν ἐν ὀλίγοις τὰ τοῦ Παναγίου Τάφου, ἐχαιρέτησε τοὺς προσκυνητὰς καὶ ἐπεκαλέσθη τὴν ἐθνικὴν ἀρωγὴν παντὸς τοῦ ἔθνους ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου. Καταλλήλως ἀπήντησεν ὁ Μητροπολίτης Μυτιλήνης, ἐκφράσας τὴν συγκίνησιν τῶν ἐκδρομέων ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει των εἰς τοὺς ἁγίους καὶ θεοβαδίστους τόπους.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΟΡΔΑΝΗΝ

Τὴν ἑπομένην Μεγάλην Τετάρτην οἱ ἐκδρομεῖς πάντες δι' αὐτοκινήτων κατερχόμεθα πρὸς τὸν Ἰορδάνην καὶ κατευθυνόμεθα πρῶτον εἰς τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν. Ὁ γράφων τὰς γραμμὰς ταύτας, ἐπισκεφθεὶς τοὺς Ἁγίους Τόπους πρὸ 35ετίας, ἐνθυμεῖται ὅτι δι' ἁμάξης ὁδεύων πρὸς τὰ ἱστορικὰ ἐκεῖνα μέρη συνήντα καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν χιλιάδας Ρώσσων προσκυνητῶν μεταβαινόντων πεζῇ ἢ ἐπιστρεφόντων ἐκ τῶν ἱστορικῶν τόπων καὶ φορτωμένων μὲ καλαμιὲς καὶ νερὸ τοῦ Ἰορδάνου καὶ βότσαλα τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης. Ἐφέτος οὐδὲ ἕνα Ρῶσσον συνήντησε καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν ταύτην.

Ἡ πρὸς τὸν Ἰορδάνην κάθοδος σήμερον γίνεται ἀνέτως μὲ αὐτοκίνητα, διασχίζοντα ἀσφαλτοστρωμένον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δρόμον.

Ἐσταθμεύσαμεν ἐπ' ὀλίγον εἰς τὴν ἀμμουδιὰν ταύτην, εἰς βάθος 350 μέτρων ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης κειμένην, ἠκούσαμεν τὸν συνοδὸν ἀρχιμανδρίτην ἐπεξηγοῦντα ὅτι ἡ Νεκρὰ Θάλασσα ἀπετελέσθη ἐκ τῆς καταβυθίσεως τῶν Σοδόμων καὶ Γομόρρων—κατὰ μὲν τοὺς εὐλαβεῖς, ταφέντων λόγῳ τῆς ἐκλύσεως καὶ διαφθορᾶς τῶν κατοίκων, κατὰ δὲ τοὺς φυσιολογοῦντας ἐκ καθιζήσεως καὶ σεισμολογικῶν αἰτίων—πίστευε καὶ μὴ ἐρεύνα!— εἴδομεν μικρὰ πλοιάρια καὶ βενζινακάτους χρησιμευούσας ἴσως διὰ μεταφορὰν διαφόρων ἀρχαιολογικῶν εὑρημάτων ἐκ τῆς Ὑπεριορδανίας καὶ μετ' ἀνάπαυσιν ὥρας μετέβημεν εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν τοῦ Ἀββᾶ Γερασίμου, ὅπου ἐπίομεν δροσερώτατον νερὸ πηγαῖον, φημιζόμενον διὰ τὰς ἰαματικάς του ἰδιότητας, καὶ ἐκεῖθεν κατελήξαμεν εἰς τὸν Ἰορδάνην, τὸ ποιητικώτερον μέρος τοῦ προγράμματος τῆς ἐκδρομῆς.

Εἶνε περιττὸν νὰ σᾶς προσθέσω ὅτι ὅλοι σχεδὸν οἱ ἐκδρομεῖς ἔσπευσαν νὰ λουσθοῦν εἰς τὰ νάματα τοῦ ἱστορικοῦ τούτου ποταμοῦ, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ὁ μητροπολίτης Μυτιλήνης μετὰ τοῦ κλήρου καὶ τῶν ἐπισήμων μελῶν τῆς ἐκδρομῆς, ἀντιπροσώπων Κυβερνήσεως καὶ Γερουσίας, στρατοῦ, ναυτικοῦ, δήμων, εἰσήλθομεν ἐντὸς λέμβου, ὁπόθεν μετὰ συναφῆ δέησιν καὶ ἁγιασμὸν τῶν ὑδάτων καθηγιάσθη ὁ Σταυρὸς ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου ριφθεὶς εἰς τὸν ποταμόν, τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ Κλήρου καὶ τῶν προσκυνητῶν ὅλων ψαλλόντων τὸ «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε». Ὡραῖον καὶ συγκινητικὸν ἦτο τὸ θέαμα, φωτογράφοι δὲ καὶ ταινιογράφοι ἀπηθανάτισαν διὰ τῶν φακῶν των τὴν ποιητικωτάτην εἰκόνα.

Ἐννοεῖται ὅτι ὅλοι ἔσπευσαν νὰ προμηθευθοῦν νερὸ τοῦ Ἰορδάνου, γεμίσαντες ὑδρίας, φιάλας, ὡς καὶ δοχεῖα κασσιτέρινα, ἔκοψαν καλαμιὲς ἀπὸ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ καὶ παρὰ τὴν καυστικὴν θερμότητα καὶ τὴν σκληρὰν κυκλοφορίαν μυριάδων κουνουπιῶν καὶ φορτωμένοι μὲ τὰ ἡγιασμένα νερά, φυτὰ καὶ βότανα τοῦ Ἰορδάνου ἀνήλθομεν εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν τοῦ Προδρόμου, ὀλίγον ἄνωθι κειμένην, ἔνθα μᾶς παρετέθη ὑπὸ θολωτὴν ἐπιμήκη αἴθουσαν ἑστιατορίου τῆς Μονῆς, στολισμένην μὲ μικροσκοπικὰς ἑλληνικὰς καὶ ἀγγλικὰς σημαίας καὶ ἄνθη τῆς Ἱεριχοῦς, ὡραιότατον νηστήσιμον ἐβαια πρόγευμα, καὶ ἀπεζημιώθημεν οὕτω κατόπιν τόσων κόπων καὶ ἀφορήτου ζέστης ποὺ εὑρήκαμεν εἰς τὴν ἄθενον αὐτὴν ἐρημικὴν ἐσχατιὰν τῆς Παλαιστίνης. Πρόποσιν θερμήν, πατριωτικήν, συγκινητικὴν ἤγειρεν ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους καὶ τῶν προσκυνητῶν ὁ ἀρχιμανδρίτης Νάρκισσος.

Μὲ ἀνεξαλείπτους ἐντυπώσεις ἐκ τῆς ὡραίας ταύτης ἐκδρομῆς ἀφήσαμεν τὸν Ἰορδάνην καὶ σταθμεύσαντες εἰς τὴν Ἱεριχώ, τὴν ἀληθινὴν ὄασιν ἐν τῇ ἀγόνῳ καὶ ἀκάρπῳ ταύτῃ περιοχῇ, τὴν περιβαλλομένην ἀπὸ κήπους καὶ φυτείας βανανέας καὶ νερὰ ἄφθονα, καὶ ἐπισκεφθέντες τὴν Ι. Μονὴν τοῦ Προφήτου Ἐλισσαίου καὶ ἀντικρύσαντες ἐκεῖθεν τὸ Σαραντάριον ὄρος, ὅπου ἀκάματοι Πατέρες Πελοποννήσιοι ἔχουν μεταβάλει αὐτὸ εἰς ἀληθινὸν παράδεισον, ἐνῷ κάτω εἰς τὸν βαθὺν χείμαρρον ἀσκηταὶ καὶ ἐρημῖται ζοῦν ἐντὸς ὀπῶν τοῦ ὄρους, συντηρούμενοι ἀπὸ τὰ ἐλέη ποὺ τοὺς ρίπτουν εἰς καλάθια αἰωρούμενα ἀπὸ σχοινίου οἱ προσκυνηταί, ἐπανήλθομεν πρὸς τὸ βράδυ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, περιχαρεῖς ὅτι ηὐτυχήσαμεν νὰ εὕρωμεν Ἕλληνας μὲ μυρίας στερήσεις συντηροῦντας θρησκευτικὰς κτήσεις ἑλληνικάς, τὰς ὁποίας αἰῶνες καὶ ἐπιδρομαὶ ἐσεβάσθησαν εἰς ἀπομεμακρυσμένας καὶ ἀπροσίτους καὶ ἀνθυγιεινὰς χώρας.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΝΙΠΤΗΡΟΣ

Ἔλθετε τώρα νὰ παρακολουθήσωμεν μαζὶ τὴν θεαματικωτάτην τελετὴν τοῦ Νιπτῆρος.

Ἀπὸ πρωΐας τῆς Μ. Πέμπτης ἡ Ἱερὰ Αὐλὴ τοῦ Παναγίου Τάφου ἐπλημμύρησεν ἀπὸ ὅλας τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. Ἀντεπροσωπεύοντο ἐκεῖ ὅλαι αἱ θρησκεῖαι, αἱ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι. Εἰς τοὺς προσκυνητὰς διετέθησαν εἰδικαὶ θέσεις, εἶδος θεωρείων. Οἱ ἐξῶσται τῶν πέριξ κτιρίων, αἱ στέγαι, τὰ παράθυρα, αἱ θύραι, πλήρεις κόσμου.

Εἰς τὰς 8 π. μ. κατερχομένη ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖον ἐμφανίζεται ἡ θρησκευτικὴ πομπή. Προηγοῦνται ἑξαπτέρυγα, ὁ χορός, ὁ Κλῆρος, ἕπεται ὁ πατριαρχεύων φέρων λαμπρὰν βυσσινόχρουν στολήν, περιστοιχούμενος ὑπὸ τῶν 12 ἀρχιμανδριτῶν—δώδεκα μαθητῶν— καὶ τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ Κλήρου ψαλλόντων τὸ «Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν». Ἡ πομπὴ κατέρχεται εἰς τὴν Ἱερὰν Αὐλὴν καὶ ἀνέρχεται ἐπὶ τῆς ἐξέδρας. Ἀπέναντι αὐτῆς ἵσταται ὁ διάκονος, ὅστις ἄρχεται ἀναγινώσκων τὸ εὐαγγέλιον τῆς Διαθήκης τοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς 12 μαθητάς. Καὶ ἀναγιγνωσκομένης τῆς περικοπῆς «καὶ λαβὼν ὁ Ἰησοῦς λέντιον (λευκὴν ἐμπροσθέλλαν) πλύνει τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν αὐτοῦ», ὁ πατριαρχεύων, ἐκδυόμενος τῶν πολυτίμων ἀμφίων, ζώνεται τὸ λέντιον, πλύνει τὸν πόδα ἑνὸς ἑκάστου τῶν μαθητῶν, ἀπομάσσει αὐτὸν καὶ ἀσπάζεται τοὺς πόδας, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ἕκαστος τῶν μαθητῶν ἀρχιμανδριτῶν ἀσπάζεται τὴν χεῖρα τοῦ Πατριάρχου. Ἡ τελετὴ αὐτὴ εἶνε ὄντως μεγαλοπρεπὴς ὅσῳ καὶ διδακτική, καταδεικνύουσα τὴν ἁπλότητα, τὴν λιτότητα, τὴν σεμνότητα καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ναζωραίου, διδάσκοντος εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὴν μετριοφροσύνην.

Καὶ οὕτω περατοῦται ἡ τελετὴ αὐτή, ἡ Ἱερὰ Πομπὴ κατέρχεται τῆς ἐξέδρας καὶ τοῦ χοροῦ ψάλλοντος, καὶ τῶν κωδώνων τοῦ Μεγάλου Ναοῦ ἠχούντων, ἐπανέρχεται αὕτη εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ὅπου ταυτοχρόνως μεταβαίνομεν πάντες οἱ προσκυνηταὶ καὶ ὑποβάλλομεν τὰ σέβη μας καὶ τὰς εὐχάς μας εἰς τὸν πατριαρχεύοντα, προσφερομένων ἀναψυκτικῶν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πατριαρχείου εἰς πάντας.

Εἰς ἑπομένην ἐπιστολὴν ἡ ἐπίσκεψις τῆς Βηθλεέμ, τῆς Γαλιλαίας, τῆς Ἀναλήψεως, ἐπίσκεψις τοῦ Πατριάρχου Δαμιανοῦ καὶ περιγραφὴ τῶν τελετῶν τοῦ Ἐπιταφίου καὶ τῆς Ἀναστάσεως.

Γ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ
Δημοτικὸς Σύμβουλος Ἀθηναίων

Οἱ ἐπιδρομεῖς τοῦ βυθοῦ

Ὁ τρόμος τῶν θαλασσῶν

Αἱ περιπέτειαί μου μὲ τὰ ὑποβρύχια

Ἀφηγήσεις τοῦ Γερμανοῦ πλοιάρχου τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ Μὰξ Βαλεντίνερ

58ον

Ἔστρεψα πάλι μερικὲς φορὲς πρὸς τὰ πίσω.

Οἱ ναῦτες ἐστέκοντο πάντα στὴν ἴδια θέσι. Κανεὶς δὲν εἶχε σηκώσει τὸ τουφέκι του.

Ἀφοῦ ἀπεμακρύνθην ἀρκετὰ ἀπὸ τοὺς στρατῶνας, μπῆκα σ' ἕνα μαγαζί, ἐπῆρα τὸ τηλέφωνο καὶ ζήτησα τὸν διοικητὴ τοῦ Βίκ. Περιέργως, ἦλθα εἰς ἐπικοινωνίαν μαζί του. Τοῦ παρέστησα μὲ ποιὸν τρόπο κατώρθωσα νὰ βγῶ ἀπὸ τοὺς στρατῶνας καὶ τὸν ἐσυμβούλευσα νὰ χρησιμοποιήσῃ κι' αὐτὸς τὴν ἴδια μέθοδο. Ὁ διοικητὴς δὲν ἐννοοῦσε ν' ἀκούσῃ. Ἐθεωροῦσεν ὅτι ἦτο καθῆκόν του νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν θέσιν του.

Ἄξαφνα ἔνοιωσα τρομερὴν πεῖνα. Κύτταξα τὸ ρολόγι μου: Ἦταν πέντε ἡ ὥρα τὸ ἀπόγευμα. Κατηυθύνθην λοιπὸν ἀργὰ πρὸς τὸ σπίτι μου.

Ἀκούω τότε τὸν ἀπαίσιο θόρυβο πυρῶν ἀπὸ πολυβόλα...

Τί ἦταν; Μάχαι στοὺς δρόμους; Μήπως ἐπενέβη τὸ πεζικόν; Τί νὰ ἐσήμαιναν ὅλα αὐτά;

. . . .

Δὲν ἐσήμαιναν καὶ σπουδαῖα πράγματα. Οἱ πυροβολισμοὶ αὐτοὶ ἐπανελαμβάνοντο τακτικώτατα καὶ τὰς ἀκολούθους ἡμέρας. Ἦσαν ὅμως ἐντελῶς ἀνώδυνοι. Ἁπλῆ ἐκδήλωσις «ἐνθουσιασμοῦ» καὶ «χαρᾶς» εἰς τὰς τάξεις τῶν ἐπαναστατῶν. Ἐπυροβολοῦσαν ὅλοι εἰς τὸν ἀέρα ἢ ἐναντίον τῶν παραθύρων τῶν σπιτιῶν... ἀπὸ καυχησιά. Καὶ ἔκαναν γοῦστο μὲ τὸ παιχνίδι αὐτό, σὰν παιδιά.

Προσπαθῶ νὰ ἔλθω ἀπὸ τὸ σπίτι μου εἰς τηλεφωνικὴν ἐπικοινωνίαν μὲ διαφόρους ἀρχὰς καὶ συναδέλφους. Ἀλλὰ τὸ τηλεφωνικὸν κέντρον εἶχεν ἤδη καταληφθῆ ἀπὸ τοὺς ἐπαναστάτας καὶ ἀπηγορεύθησαν τὰ ἰδιωτικὰ τηλεφωνήματα. Πρὸς τὸ βράδυ κατέφθασεν ἡ ὀρδινάντσα μου, ἕνας ναύτης, τὸν ὁποῖον μοῦ εἶχεν ἀποσπάσει ἡ Σχολὴ Ὑποβρυχίων. Μὲ συνεβούλευσε νὰ μὴν ἐξέρχωμαι εἰς τοὺς δρόμους. Ἔχουν στήσει κυνῆγι κατὰ τῶν ἀξιωματικῶν, προβαίνουν δὲ καὶ εἰς κατ' οἶκον ἐρεύνας μήπως ἀνακαλύψουν ὅπλα. Πλῆθος ἀξιωματικῶν ἔχουν συλληφθῆ καὶ φυλακισθῆ.

Τὸ ἄλλο τὸ πρωῒ ἐβγῆκα λοιπὸν μὲ πολιτικὴν ἐνδυμασίαν ἔξω. Καθὼς εἰσῆλθα εἰς τὴν Χόλστενστράσσε, τὴν κυριωτέραν ὁδὸν τοῦ Κιέλου, εἶδα νὰ ἔρχεται πρὸς τὸ μέρος μου μεγάλη διαδήλωσις ἐπαναστατῶν. Εἰς τὴν διαδήλωσιν αὐτὴν ἐλάμβαναν μέρος ναῦται, ὑπαξιωματικοί, ἀκόμη καὶ ἀρχικελευσταί. Οἱ περισσότεροι ναῦται εἶχον μασκαρευθῆ, σὰν νἆταν ἀποκρηές. Μερικοὶ φοροῦσαν μαῦρα ψηλὰ καπέλλα, γύρω ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶχαν περιτυλίξει μακρυὲς κόκκινες ταινίες, ἄλλοι πάλι εἶχαν φορέσει πολύχρωμα γυναικεῖα φορέματα. Ὅλοι γελοῦσαν καὶ ἐφέροντο ἐντελῶς σὰν παλαβοί. Πολλοὶ κρατοῦσαν στὸ χέρι μποτίλιες μὲ ροῦμι ποὺ περνοῦσαν ἔπειτα ἀπὸ στόμα σὲ στόμα. Τὸ οἰνόπνευμα φαίνεται πῶς προορισμὸν εἶχε νὰ τοὺς διατηρῇ ὅλους στὸ κέφι. Προφανῶς, οἱ περισσότεροι ναῦτες δὲν εἶχαν συναίσθηση καθόλου τῆς σοβαρότητος τῆς καταστάσεως. Συμμετεῖχον εἰς ὅλα αὐτά, διότι ἐλάμβανον καὶ οἱ ἄλλοι μέρος, ὅλη δὲ αὐτὴ ἡ φασαρία τοὺς ἔκανε πολὺ γοῦστο.

Πῆγα στὸ «Μετέωρο» κι' ἐκεῖ, πρὸς μεγάλην μου ἔκπληξιν, εὑρῆκα τοὺς περισσοτέρους ἀξιωματικούς... μὲ πολιτικὰς ἐνδυμασίας. Κάποιοι ναῦται, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἔλθει προφανῶς ἐκεῖ ἀπὸ τὰ ἄλλα καράβια, εἶχον ἀναλάβει τὴν διοίκησιν. Δὲν μᾶς ἐχαιρετοῦσαν, ἡμᾶς τοὺς ἀξιωματικούς, ἀλλὰ καὶ δὲν μᾶς ἐσκότιζαν. Περιέργως δὲν εἶχον καταλάβει τὴν τραπεζαρίαν μας, οὔτε τὶς καμπίνες μας.

Τὸ ἀπόγευμα ἄγριο τουφεκίδι εἰς τοὺς δρόμους. Τὰ πολυβόλα ἐσφυροκοποῦσαν ἀδιάκοπα...

Ἄξαφνα ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ λιμανιοῦ ἠκούσθη βαθὺς κανονιοβολισμός!

Διάβολε! Θὰ ἦταν κανένα κανόνι ἀρκετὰ μεγάλου διαμετρήματος!

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἡ ὀρντινάντσα μου ὁρμᾷ εἰς τὸ δωμάτιον: «Κύριε ἀντιπλοίαρχε, πεζικὸν βαδίζει κατὰ τοῦ Κιέλου!»

Ἐπὶ τέλους!, συλλογίζομαι καὶ ἀνασαίνω.

Ὁ ὑπηρέτης μου ξεσχίζει ἀστραπηδὸν ὅλες τὶς κόκκινες κορδέλλες καὶ τὶς κονκάρδες ποὺ φοροῦσε.

Τώρα ὁ θόρυβος ζυγώνει πρὸς τὸν δρόμον μου.

Κυττάζω ἀπὸ τὸ παράθυρο. Ναῦτες τρέχουν στοὺς δρόμους... εἴτε μοναχοί... εἴτε κατὰ ὀρδάς... Πανικὸς πραγματικά!!

Ὁ ὑπηρέτης μου κυττοῦσε μαζί μου πρὸς τὸ δρόμο: «Μὰ τὸ Θεό, ἔτσι μοὔρχεται ὄρεξη νὰ ρίξω μερικὰ σμπάρα ἀπάνω τους», μοῦ λέγει.

Χτυποῦν στὴν πόρτα μου καὶ κουδουνίζουν ἀδιάκοπα. Καμμιὰ δεκαπενταριὰ νέοι ναῦτες στέκουν μπρὸς στὴν ἐξώπορτα καὶ μὲ παρακαλοῦν ἐπιμόνως νὰ τοὺς κρύψω. Δὲν εἶνε —μοῦ λένε— καθόλου ἐπαναστάται, φοβοῦνται ὅμως μήπως τυφεκισθοῦν μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους.

Τοὺς ἀποκρίνομαι: «Ἀφῆστε ἁπλῶς ἐδῶ τὰ ὅπλα σας καὶ τὰ ἐπαναστατικὰ διάσημά σας. Δὲν ἔχω οὔτε χῶρο, ἀλλ' οὔτε καὶ διάθεση νὰ σᾶς κρύψω ὅλους».

Ἐπέταξαν τότε ἀμέσως, μὲ μεγάλο θόρυβο, τὰ τουφέκια τους, τὰ πιστόλια τους, τὶς ξιφολόγχες τους καὶ ὅ,τι ἄλλο ὅπλο εἶχαν μαζί τους, στὸ διάδρομο τοῦ σπιτιοῦ μου. Ἡ γυναίκα μου, ἡ ὑπηρέτριά μας καὶ ὁ ὑπηρέτης μου ἀρχίζουν τώρα μὲ σουγιάδες καὶ ψαλίδια νὰ βγάζουν ἀπὸ τὰ ἐνδύματα τῶν ναυτῶν ὅλες τὶς κόκκινες κορδέλλες των κι' ὅ,τι ἄλλο ἐπαναστατικὸ διάσημο εἶχαν ἐπάνω στὶς στολές των. Τὸν ὑπηρέτη μου τὸν στέλλω ἔξω, νὰ μοῦ φέρῃ λεπτομερέστερες πληροφορίες περὶ τῆς καταστάσεως.

Ἄξαφνα νέος τρομερὸς θόρυβος στοὺς δρόμους. Κρότος τουφεκιῶν καὶ πολυβόλων. Ἄκουγες νὰ σφυρίζουν ἐπανωτὲς οἱ σφαῖρες τῶν πολυβόλων, κι' ἀπὸ τὸ διπλανὸ σπίτι ἔπεφτε στὸ δρόμο τὸ χορῆγι.

Ὕστερα ἠκολούθησε γαλήνη. Κι' ἀπότομα, πλήρης ἡσυχία.

Κατεπνίγη ἡ ἐπανάστασις, συλλογίζομαι. Δὲν ξέρω ὅμως γιατί δὲν ἤθελα νὰ πιστέψω οὔτε ὁ ἴδιος καλὰ-καλὰ τὸ πρᾶγμα.

Καὶ νά, γυρίζει τώρα πίσω ὁ ὑπηρέτης μου. Καὶ ἔχει φορεμένα καὶ πάλι τὰ κόκκινα διάσημα!!

—Τί! Νίκησαν οἱ στασιασταί;

—Ὄχι ἀκριβῶς, μοῦ ἀποκρίνεται. Ἀλλὰ τὸ πεζικὸ πῆγε μὲ τὸ μέρος τῶν ἐπαναστατῶν!

Θαρροῦσα πῶς θὰ γυρίσουν τώρα πάλι πίσω οἱ δεκαπέντε ναῦτες γιὰ νὰ ξαναπάρουν κι' αὐτοὶ τὰ τουφέκια τους καὶ τὶς κορδέλλες τους, ἀφοῦ ὁ τρόμος των εἶχεν ἀποδειχθῆ μάταιος. Φαίνεται ὅμως ὅτι ντράπηκαν νὰ τὸ κάμουν. Δὲν ἦλθε κανείς των.

Τὸ σπίτι μου ἔμοιαζε τώρα μὲ ἀποθήκη πυρομαχικῶν. Σκέφθηκα, ὅτι θὰ μποροῦσα ἴσως νὰ χρησιμοποιήσω ἀκόμη τὰ πράγματα αὐτά. Τόση ἦταν ἡ δειλία κι' ὁ φόβος τῶν ἐπαναστατῶν, ὥστε θὰ ἀρκοῦσε ἕνα ἀπόσπασμα τριάντα ἢ σαράντα ἀνδρῶν ἀποφασισμένων, γιὰ νὰ ἀνακαταλάβῃ ὁλόκληρο τὸ Κίελο.

(Ἀκολουθεῖ)

ΜΠΕΝΤΟΝΙΕΡΑ μεταχειρισμένη ἀλλ' ἐν καλῇ καταστάσει ζητεῖται πρὸς ἀγοράν. Ἑταιρεία Ἐλεκτρογκὰζ ὁδὸς Λυκούργου 4.

Η Καθημερινή 5-6-31

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Τετάρτην

[Ὥρα Ἀθηνῶν.—Τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος σημειοῦνται δι' ἀστερίσκων.]

ΛΕΙΨΙΑ (259,3 μ.). 8 ½ μ. μ. Μουσικὴ δωματίου μὲ πνευστά. Χάϋδν, Σοῦλτζ, Χίμμελ, Μπράμς. 9 μ.μ. Συναυλία. Χορῳδία. 10.10' μ.μ. Συναυλία. Νικολάϊ «Αἱ εὔθυμοι γυναῖκες τοῦ Οὐΐντσορ», εἰσαγωγή. Ρ. Στράους: Σερενάτα. Σμετάνα: Συμφωνικὸν ποίημα. Τσαϊκόφσκυ: Σουΐτα. Σοῦμαν: «Γενοβέφα», εἰσαγωγή. 11. 10' μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΟΣΤΡΑΒΑ (263 μ.). 6 ½ μ.μ. Συναυλία. Ντὲ Τάεγε: Ἀρχαϊκὴ σουΐτα. Φούλντς: «Ἑρρῖκος 8ος», σουΐτα. Ντβόρζακ: Ποιητικὴ σουΐτα. 7.25' μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. Μπάλλινγκ: «Ἀτλαντίς». Μπένες: «Ἡ γιαγιὰ συνεχίζει», φαντασία. Χαϊνέκε: Βάλς. Σματέκ: «Ἀρλεκῖνος», ιντερμέτζο. Ντρέγερ: Σερενάτα. Πέτερ: «Ἀντινέα», ἰντερμέτζο.

ΚΟΖΙΤΣΕ (293 μ.). 8 μ.μ. Ὁ Κάρπιν θὰ τραγουδήσῃ ἄριες ἀπὸ τὶς ὄπερες: «Μαγεμένος αὐλός», «Ἑβραία», «Τανχόϋζερ». 8 ½ μ.μ. Συναυλία βιολιοῦ. Βιόττι: Κοντσέρτο ἀρ. 23.

ΣΤΟΥΤΤΓΑΡΔΗ (360,1 μ.). 5 ½ μ.μ. Συναυλία. 9 ¼ μ.μ. Συναυλία τραγουδιοῦ. 10 μ.μ. Συναυλία μὲ ἔργα Μέγερ—Χέλμουνδ.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385,1 μ.). 7 ¼ μ.μ. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα. 7 ¾ μ.μ. Καντσονέττες. 8 μ.μ. Ἀργεντινὴ ὀρχήστρα. 8 ¼ μ. μ. Ἱσπανικὰ τραγούδια. 8 ¾ μ.μ. Μανδολινάτα. 9 μ.μ. Μελῳδίαι. 9 ¼ μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ. 9 ¾ μ.μ. Συναυλία. Ρουμπινστάϊν: Μελῳδία. Σοῦμπερτ: Σερενάτα. Στράους: «Ὁ ὡραῖος γαλάζιος Δούναβις». Στράους: Μάρς. 10 μ.μ. Τραγούδια ἀπὸ τὶς ὄπερες «Παλιάτσοι» καὶ «Κουρεὺς τῆς Σεβίλλης». 10 ¼ μ.μ. Συναυλία βιολιοῦ. Φωρέ: «Ὕστερα ἀπὸ ἕνα ὄνειρο». Ντρίντλα: «Σουβενίρ». Τσαϊκόφσκυ: «Λυπητερὸ τραγοῦδι». Τοζέλλι: Σερενάτα. 10 ½ μ.μ. Καντσονέττες. 10 ¾ μ.μ. Βιεννέζικη ὀρχήστρα. 11 μ.μ. Συναυλία. 1 μ. μεσον. Καντσονέττες. 1 ½ μ. μεσον. Τραγουδιστὰ ταγκό. 1 ¾ μ. μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394,2 μ.). 7 ¼ μ.μ. Συναυλία. 10 μ.μ. Συναυλία βιολιοῦ. Ναρντίνι: Σονάτα. Μαρτίνι: «Ἀνταντίνο». Φρίμλ: «Ἰνδικὸ τραγοῦδι». Κράϊσλερ: «Φίλοι». 10 ¾ μ.μ. Συναυλία τοῦ βαρυτόνου Στεφανέσκου-Γκοάνγκα. 11 ¼ μ.μ. Πιάνο.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (430,4 μ.) 6 ½ μ. μ. Συναυλία τῆς ραδιορχήστρας. Μουτόν: «Στὴν ἄνοιξι τῆς ζωῆς», εἰσαγωγή. Σοῦμπερτ-Μπερτέ: «Τὸ σπίτι τῶν τριῶν κοριτσιῶν». Κοστάλ: Μενουέττο. Κοστάλ: Πόλκα. Βαλδτόϋφελ: «Χαμοανέρα», βάλς.

* ΡΩΜΗ (441,2 μ.). 6 μ. μ. Ποικίλη συναυλία. 10 μ.μ. Μεταβίβασις ὄπερας ἐκ τοῦ θεάτρου «Ρεάλε» καὶ τοῦ «Σὰν Κάρλο».

ΠΡΑΓΑ (477 μ.). 5 ½ μ.μ. Μαριονέττες. 8 μ.μ. Λαϊκὰ τραγούδια. 9 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία ἐκ τῆς αἰθούσης Σμετάνα, τῆς Τσέχικης Φιλαρμονικῆς. Μπάχ: Πρελούδιο. Φούγκα εἰς ρὲ μείζ. Μπερλιόζ: «Μπενβενοῦτο Τσελλίνι», εἰσαγωγή. Λίστ: Κοντσέρτο εἰς λὰ μείζ. διὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα. Ἰερεμίας: «Ἡ στιγμὴ τῆς δόξης». Ὄστρτσιλ: Σουΐτα.

ΜΙΛΑΝΟ (500,8 μ.). 8 ¼ μ. μ. Ποικίλη μουσική. 10.20' μ. μ. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα μὲ ἔργα Κερουμπίνι, Ρεσπίγκι, Μπόσι, Ἀρντάου, Ἰμπερατόρι, Μπὰχ, Χάλβορσεν.

ΒΙΕΝΝΗ (516,3 μ.). 8 ½ μ. μ. Εὔθυμη βραδυά. 9 ½ μ.μ. Συναυλία ἐκ Βουδαπέστης ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Ντόχνανι, συμμετοχῇ Ἐλισάβετ Σάντορ (τῆς Ὄπερας), Στεφανιάϊ (πιάνο) καὶ τῆς ὀρχήστρας τῆς Ὄπερας. Βάϊνερ: «Καρναβάλι», εἰσαγωγή. Λίστ: Κοντσέρτο γιὰ πιάνο. Σζαμπαντός: Τραγοῦδι ἀπὸ τὴν ὀπερέττα «Βίλλυ». Μπαρτόκ: Συμφωνία ἀρ. 1. 11.10' μ.μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας Χιοῦμεν.

* ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550,5 μ.). 6 ½ μ. μ. Συναυλία στρατιωτικῆς ὀρχήστρας. 9 ½ μ. μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας τῆς Ὄπερας συμμετοχῇ τῆς ἀοιδοῦ Σάντορ καὶ τοῦ καθηγητοῦ Στεφανιάϊ. Κατόπιν τσιγγάνικη ὀρχήστρα.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411,7 μ.). 9 ½ μ.μ. Μεγάλη συναυλία ἐκ Βουδαπέστης. 11.25' μ.μ. Ἄριες καὶ τραγούδια. 12 μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

— Τί θὰ ἀκούσωμεν αὔριον Πέμπτην

ΛΕΙΨΙΑ (259,3 μ.). 5 ½ μ.μ. Συναυλία. Κερουμπίνι: «Ἀλῆ Μπαμπᾶς», εἰσαγωγή. Στάμιτς: Κοντσέρτο γιὰ βιόλα καὶ ὀρχήστρα. Βέμπερ: Μελῳδίαι ἀπὸ ὄπερα. Ράφφ: Παραλλαγαὶ σὲ λαϊκὰ τραγούδια. Γκρήγκ: Νορβηγικὸς χορός. 10 ¼ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ ὑπὸ ὀρχήστρας.

ΚΟΖΙΤΣΕ (293 μ.). 8 μ.μ. Λαϊκὰ τραγούδια ὑπὸ Ἐμὶλ Ροῦσκο.

ΜΠΡΥΝΟ (342 μ.). 5 ½ μ. μ. Συναυλία ραδιορχήστρας. Νέμπνταλ: «Πολωνέζικο αἷμα», μαζοῦρκα. Ὄφφενμπαχ: «Ὀρφεὺς στὸν Ἅδη», εἰσαγωγή. Συπὲ—Βένινγκερ: «Βοκκάκιος», φαντασία. Προβαζνίκ: «Ὁ βασιλεὺς Μπουμπόν», βάλς. Ζιλμπέρ: «Ἡ Ἁγνὴ Σουζάννα», ποτπουρί. Χόϋμπεργκερ: «Χορὸς Ὄπερας», ἰντερμέτζο. Λέχαρ: «Κόμης τοῦ Λουξεμβούργου». 7 μ.μ. Παραμύθια γιὰ παιδιά. 8.35' μ.μ. «Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔχει 5.000 στὴν τσέπη» (Τὸμ καὶ Ἀουρέλια) ὑπὸ Μπαρτός.

ΣΤΟΥΤΤΓΑΡΔΗ (360,1 μ.). 8 ¾ μ.μ. Συναυλία μὲ μέρη ἀπὸ τὶς ὀπερέττες: «Ἀνοιξιάτικο ἀεράκι», «Γκασπαρόνε», «Εὔθυμη χήρα», «Ὁ Κόμης τοῦ Λουξεμβούργου», «Ἀρχιτσίγγανος», «Ὀνειρῶδες βάλς» κλπ. 1 ½ μ. μεσον. Συναυλία. Μουσικὴ δωματίου. Τρία κομμάτια (Φαντασία) γιὰ κλαρινέττο καὶ πιάνο τοῦ Σοῦμαν. Κοντσερτίνο γιὰ κλαρινέττο καὶ πιάνο τοῦ Βέμπερ. Τέσσερα κομμάτια γιὰ πιάνο, κλαρινέττο καὶ βιόλα τοῦ Μπρούχ.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385,1 μ.). 7 ¼ μ.μ. Ἀργεντινὴ ὀρχήστρα. 7 ¾ μ. μ. Διάλεξις μὲ τραγοῦδι τοῦ Σοῦμπερτ. 8 μ.μ. Τὸ «Ἱσπανικὸ Καπρίτσιο» τοῦ Κορσακὼφ ὑπὸ συμφωνικῆς ὀρχήστρας. 8 ¼ μ.μ. Μελῳδία. 8 ¾ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. Τραγουδιστὰ ταγκό. 9 ¼ μ.μ. Βιεννέζικη ὀρχήστρα. Καντσονέττες καὶ μονόλογοι. 10 μ. μ. Στρατιωτικὴ μουσική. 10 ½ μ.μ. Τραγούδια ἀπὸ ὄπερες. 10 ¾ μ.μ. Συναυλία βιολιοῦ. Σερενάτα (Ραχμανίνωφ), «Ὁ βαρκάρης τοῦ Βόλγα» (Κράϊσλερ), «Ὁ Κύκνος» (Σαὶν-Σάνς), «Ρόδα τοῦ Πίκαρντυ» (Βούντ). 11 μ.μ. Ρεσιτὰλ πιάνου. 11 ¼ μ.μ. Ὑπὸ συμφωνικῆς ὀρχήστρας: Πρῶτος, δεύτερος καὶ τρίτος νορβηγικὸς χορός, τοῦ Γκρήγκ. 11 ½ μ.μ. Μελῳδίαι. 12 μεσον. Συναυλία. 1 μ. μεσον. Καντσονέττες. 1 ½ μ. μεσον. Κιθάρα χαβάγιας. Τζάζ.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394,2 μ.). 6 μ.μ. Ἐλαφρὰ ρουμανικὴ μουσική. 7 ½ μ.μ. Ἡ ὀρχήστρα Μοτόϊ. 8 μ.μ. Ὁμιλία περὶ τέχνης καὶ μουσικῆς. 10 μ.μ. Συναυλία μὲ ἔργα Ὠμπέρ, Ταρτίνι (Παστοράλε), Ἐνάκοβιτς (Ἰντερμέτζο), Γκρήγκ (Ἐρωτικόν). 10 ¾ μ.μ. Συναυλία τραγουδιοῦ μὲ ἄριες μελοδραμάτων. 11 ¼ μ.μ. Συναυλία Μοσκόβσκυ: Ἱσπανικὸς χορός. Κάλμαν: Βάλς ἀπὸ τὴν «Πριγκήπισσαν τοῦ Τσίρκου». Κέτελμπε: Ἰνδικὸ ἰντερμέτζο. Κάλμαν: «Κοντέσσα Μαρίτσα».

* ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (430,4 μ.). 6 ½ μ.μ. Ἐθνικὰ τραγούδια. 7 μ.μ. Ἐθνικοὶ σκοποὶ ἀπὸ φυσαρμόνικα. 11.50' μ. μ. Συναυλία ραδιορχήστρας. «Ὀρλώφ», ὀπερέττα τοῦ Γκρανισταῖτεν.

ΡΩΜΗ (441,2 μ.). 6 μ.μ. Συναυλία χορῳδίας καὶ ὀρχήστρα. 9.50' μ. μ. Κωμῳδία μονόπρακτος τοῦ Ἐνρίκο Σερρέτα. 10 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ τραγουδιοῦ μὲ συνθέσεις Ροσίνι, Μπέλλμαν, Μέντελσον, Μασσενὲ καὶ Μασκάνι.

ΠΡΑΓΑ (487 μ.). 5 ½ μ.μ. Συναυλία. 10 ¼ μ.μ. Ρωσσικὸ θέατρο «Ἀρλεκῖνος». 11.20' μ.μ. Συναυλία τοῦ ὀργανίστα Βήντερμαν. Μοσκόβσκυ: «Ἡ ἄνοιξις» ὀπ. 27. Σίντιγκ: «Ἔφθασε ἡ ἄνοιξις». Μέντελσον: «Τραγοῦδι τῆς ἀνοίξεως». Γ. Στράους: «Ἡ φωνὲς τῆς ἀνοίξεως». Μέντελσον: Νυκτῳδία ἀπὸ τὸ «Ὄνειρον θερινῆς νυκτός».

* ΜΙΛΑΝΟ (500,8 μ.). 6 μ.μ. Μουσική. 8 ¼ μ.μ. Ποικίλη μουσική. 10 μ.μ. Μεταβίβασις ὄπερας.

* ΒΙΕΝΝΗ (516,3 μ.). 9 μ.μ. «Τὸ σπίτι τῶν τριῶν κοριτσιῶν», μουσικὸν ἔργον εἰς τρεῖς πράξεις μὲ μουσικὴν Σοῦμπερτ. 11.40' μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας Μασσό.

* ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550,5 μ.). 6 ¾ μ.μ. Οὐγγρικὰ λαϊκὰ τραγούδια ὑπὸ Ἔμμας Κομλόσσυ, συνοδείᾳ τσιγγάνικης ὀρχήστρας. 8 ½ μ.μ. Μεταβίβασις ἐκ τῆς Οὐγγρικῆς Ὄπερας τῆς «Ἑβραίας» τοῦ Χαλεβύ. Κατόπιν τσιγγάνικη ὀρχήστρα.

* ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411,7 μ.). 6 ¾ μ.μ. Συναυλία. 9 ½ μ.μ. Ρουμανικὴ μουσική. Ἐνέσκο: Ρουμανικὴ Ραψῳδία. Γκόλεσταν: α) Παραλλαγαί, β) Χορός. Ἐνέσκο: Ὀρχήστρα—σουΐτα. Τραγοῦδι. Σιμπιάνου: Ραψῳδία. 10 ½ μ.μ. «Σαλώμη» τοῦ Ὄσκαρ Οὐάϊλδ. 12.10' μ. μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας»

Μία Ἐρωτευμένη

Ὑπὸ τῆς Δανίδος συγγραφέως Κάρεν Μαράμσον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἦταν ἕτοιμος νὰ φύγῃ ὅταν ἡ δεσποινὶς Λούντβιχ ἀνήγγειλε τὸν βαρῶνον Κνοὺτ Λένναρτ.

— Ἂς περάσῃ, εἶπεν ἡ Μπρίττα.

— Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ φύγω πρῶτα; ἐρώτησεν ὁ Ὄβε.

— Γιατί;

—Δὲν ἔχουμε πολλὴ συμπάθεια ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλον.

— Ἄ! δὲν τὸ ἤξερα....

— Ἐπὶ πλέον δὲν μπορῶ νἄρθω ἐδῶ ἔστω καὶ γιὰ πέντε λεπτά, χωρὶς νὰ τὸν συναντήσω.

Ζηλεύει; Ἐσκέφθηκε ἡ Μπρίττα σουφρώνοντας τὰ φρύδια.

— Δὲν μ' ἀρέσει οἱ φίλοι μου νὰ ἐξετάζουν ποιὸς μπαίνει καὶ ποιὸς βγαίνει ἀπὸ τὸ σπίτι μου.

— Δὲν μπορεῖτε ὅμως νὰ ἐμποδίσετε τοὺς φίλους σας νὰ πιστοποιοῦν ποιὰ σχέσις σᾶς ὠφελεῖ καὶ ποιὰ σᾶς βλάπτει, ἀποκρίθηκεν ὁ Ὄβε στὸν ἴδιο ζωηρὸ τόνο.

— Νὰ μὲ βλάψῃ... σὲ τί;

— Νὰ βλάψῃ τὸ ταλέντο σας, ἀφοῦ θέλετε νὰ τὸ μάθετε! Πάνω ἀπὸ ἕνα χρόνο, κάθε σας ἔργο φέρει τὴν σφραγῖδα τοῦ..... τοῦ...

Δὲν ἀποτελείωσε τὴ φράσι του.

— Τί θέλετε νὰ πῆτε;

— Τοῦ κενοῦ, ποὺ ἔχετε μέσα σας.

Ὁ Κνοὺτ ἐμπῆκε, πρὶν ἡ Μπρίττα προφθάσῃ ν' ἀπαντήσῃ. Νευρικός, μισόκλεισε τὰ μάτια, ὅπως συνηθίζουν οἱ μύωπες, γιὰ νὰ ἰδῇ ποιὸς ἦταν μαζὶ μὲ τὴ Μπρίττα.

— Αὔριο, θὰ πετάξω πρὸς τὴν σελήνη, μαζὶ μὲ τὸν Ὄβε Στέεν, εἶπεν ἡ Μπρίττα σ' ἕναν ἐλαφρὸ τόνο, κάπως κοσμικό.

— Δηλαδή;

Ὁ Κνοὺτ ἔρριξε μιὰ δυσαρεστημένη ματιὰ πρὸς τὸν Ὄβε ζητῶντας τὴ σχετικὴ ἐξήγησι.

—Ἄ! ἡ δεσποινὶς Βάνγκεν μοῦ ὑποσχέθηκε νὰ κάνῃ μαζί μου μιὰ σχετικὴ βόλτα μὲ τὸ ἀεροπλάνο, ἀποκρίθηκε ὁ Ὄβε.

Οἱ δύο ἄνδρες ἀλληλοεκυττάχθηκαν ἐχθρικά.

«Νὰ πετάξῃ μαζύ του; Δὲν θὰ τὸ ἐπιτρέψω αὐτό», ἐσκέφθηκεν ὁ Κνούτ.

— Τί παραξενιὲς εἶνε πάλι αὐτές; ἐρώτησεν ἀφοῦ ἔφυγεν ὁ Ὄβε.

— Ποῦ βρίσκεται τὸ παράξενο; Σήμερα ὅλος ὁ κόσμος πετάει. Πρέπει νὰ δοκιμάσω κ' ἐγώ.

Ὁ Κνοὺτ ἐπῆρε τὸ χέρι τῆς Μπρίττας.

— Σὲ ἱκετεύω μὴν πᾶς, εἶνε ἐπικίνδυνο. Χθὲς τὸ μεγάλο ἀγγλικὸ ἀεροπλάνο ἐπῆρε φωτιὰ κ' ἔπεσε κοντὰ στὴν ἀκτή. Πέντε ἐπιβάται ἐκάησαν ζωντανοί! Τὸ γράφουν οἱ πρωϊνὲς ἐφημερίδες.

Μιὰ φαεινὴ ἰδέα ἐπέρασε ἀπὸ τὸ νοῦ τῆς Μπρίττας. «Νά, μιὰ καλὴ εὐκαιρία νὰ τὰ χαλάσουμε, ἂν ἐκεῖνος ἐπιμείνῃ».

— Μιὰ μέρα θὰ πεθάνουμε ὅλοι, τί σήμερα, τί αὔριο, εἶπε σηκώνοντας τοὺς ὤμους της.

— Ἐὰν ἐπιμένῃς τόσο πολύ, ἔλα μιὰ μέρα νὰ πετάξουμε μαζί.

— Ἐὰν δῶ πὼς μ' ἀρέσῃ εὐχαρίστως. Γιατὶ ὁπωσδήποτε αὔριο θὰ πετάξω μὲ τὸν Ὄβε Στέεν, ἀφοῦ τοῦ τὸ ὑποσχέθηκα.

Ἡ Μπρίττα ἄδικα περίμενε τὴν ἐπιθετικὴ ἀπάντησι. Ἄνοιξε τὸ στόμα της νὰ πῇ κάτι πειὸ τσουχτερό, μὰ εἶδε στὸ πρόσωπο τοῦ Κνοὺτ νὰ ζωγραφίζεται μιὰ τόσο βαθειὰ λύπη, ποὺ σταμάτησε.

«Μὰ τί ἔχω λοιπὸν καὶ δὲν μπορῶ νὰ μιλήσω.....»

Ἐθύμωνε βλέποντας τὸν ἑαυτό της σὲ τέτοιο σημεῖο ἀδύνατο. Ὁ Κνοὺτ ἐξεμεταλλεύετο τὴν ἀδυναμία της μὲ ἀναισχυντία. Κάθε φορά, ποὺ διέβλεπε κίνδυνον ἔπαιρνε ἕνα ὕφος πονεμένο, ἐκλιπαρῶντας τὸν οἶκτο της. Μὰ ἡ κατάστασις αὐτὴ ἔπρεπε νὰ παύσῃ, ἔπρεπε νὰ τοῦ μιλήσῃ πειὰ καθαρά.

— Ἄκουσε, Κνούτ, δὲν εἴμαστε εἰλικρινεῖς μεταξύ μας!

Τὰ βλέφαρα τοῦ Κνοὺτ ἀνοιγόκλεισαν νευρικά. Ἔνοιωσε πὼς ἡ καταστροφὴ ἐπίκειται.

— Δὲν εἴμαστε εἰλικρινεῖς; Τί ἐννοεῖς;

— Ὅτι δὲν ἐκφράζομεν μὲ εἰλικρίνειαν τὰ αἰσθήματά μας.

Τὴν ἐκύτταξε.

— Δὲν πιστεύεις ὅτι ἡ ἀγάπη μου εἶνε εἰλικρινής;

—Μὴ παίζῃς μὲ τὶς λέξεις, Κνούτ. Ἀπὸ καιρὸ ἔχεις καταλάβει πὼς δὲν σ' ἀγαπῶ πειὰ καὶ ὅμως κάθε φορὰ ποὺ θέλησα νὰ σοῦ μιλήσω γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα μὲ ἀναγκάζεις νὰ σιωπήσω... μὲ τὸ δυστυχισμένο ὕφος ποὺ παίρνεις. Ἀντὶ σὰν τίμιος ἄντρας νὰ μ' ἀφήσῃς ἥσυχη καὶ νὰ φύγῃς, μ' ἔχεις ἁλυσοδέσει μὲ τὸν οἶκτο μου γιὰ σένα!

Ἐπὶ τέλους ἐμίλησε! Ἐβύθισε τὸ μαχαῖρι στὴν καρδιὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ὅσο γιὰ τώρα θὰ ἔφευγε καὶ θὰ τὴν ἄφινε ἐλεύθερη.

Ὁ Κνοὺτ μὲ μισοκλεισμένα μάτια ἔμεινε ἀκίνητος. Τὸ πρόσωπό του ἔμοιαζε μὲ τραγικὴ μάσκα.

«Πόσο ὑποφέρει ὁ δυστυχής!» ἐσκέπτετο ἡ Μπρίττα μὲ τὴν καρδιὰ σφιγμένη. Ἀλλὰ γιατὶ δὲν τῆς ἀπαντάει; Πόσον καιρὸ θὰ κρατήσῃ αὐτὸ τὸ μαρτύριο;

— Μίλησε λοιπόν, Κνούτ! Πρέπει νὰ τελειώνουμε....

—Τί θέλεις νὰ πῶ; Καταλαβαίνω πὼς ἔπρεπε ἀπὸ καιρὸ νὰ σ' ἀφήσω.... ἀφοῦ δὲν σ' εὐχαριστεῖ πειὰ νὰ μὲ βλέπῃς. Ἀλλὰ δὲν μποροῦσα νὰ τὸ κάμω, γιατὶ ἡ ἀγάπη μου σὲ σένα εἶνε πειὸ μεγάλη ἀπὸ τὴν ἀξιοπρέπεια, τὴ λογικὴ καὶ τὴ φιλοτιμία μου... Εἶμαι ἄρρωστος. Εἶνε νοσηρὸ νὰ πιστεύῃς πὼς ἡ ζωή σου ἐξαρτᾶται ἀπὸ μιὰν ἄλλη ὕπαρξι καὶ νὰ δέχεσαι ἀπὸ αὐτὴν τὰ πάντα, ἀκόμη καὶ τὸν οἶκτο. Μὲ εἶπες ἀνειλικρινῆ καὶ ὅμως χωρὶς ντροπὴ σοῦ ἐξομολογοῦμαι πὼς μοῦ εἶνε ἀδύνατο νὰ ζήσω χωρὶς νὰ σὲ βλέπω καὶ γι' αὐτὸ σὲ ἱκετεύω νὰ μοῦ ἐπιτρέπῃς νἄρχωμαι κοντά σου κάθε τόσο. Μὴ μοῦ πῇς ὄχι... γιατί... δὲν ξέρω... ἄν...

Ἐτελείωσε τὴ φράσι του τόσο ψιθυριστὰ ποὺ δὲν ἀκούστηκε τί εἶπε.

Ἡ Μπρίττα ἦταν ἕτοιμη ν' ἀναλυθῇ εἰς δάκρυα. Ὁ ταπεινωμένος αὐτὸς ἄνδρας, ποὺ ἐκλιπαροῦσε τὸν οἶκτο της ἦταν ὁ Κνούτ, ὁ ὑπερήφανος, ὁ αὐταρχικός, ὁ ψύχραιμος Κνούτ! Ἀντίκρυζε μὲ τρόμο τὸν ἔρωτα, τὸν ἔβλεπε σὰν μιὰ πανίσχυρη δύναμι ποὺ καταλύει τὰ πάντα.

— Μπρίττα, ποιὰ εἶνε ἡ ἀπόφασίς σου;... Θέλεις νὰ φύγω;

Τὴν ἐρωτοῦσε κυττάζοντάς την μὲ μάτια τόσο ἱκετευτικὰ ποὺ τὴν ἔκαμε νὰ ὑποφέρῃ. Πῶς ἦταν δυνατὸν νὰ θέσῃ τέλος σ' αὐτὸ τὸ μαρτύριον χτυπῶντας σκληρότερα τὸν δυστυχισμένο αὐτὸν ἄνθρωπο; Ὄχι μόνον δὲν εἶχε τὴ δύναμι νὰ τὸ κάμῃ, ἀλλ' ἔνοιωθε τὴν ἀνάγκη νὰ τὸν παρηγορήσῃ. Μὲ βεβιασμένο χαμόγελο καὶ μὲ γλυκειὰ φωνὴ τοῦ εἶπε:

— Μὴ λυπᾶσαι, Κνούτ. Ἀναγνωρίζω πὼς παρεφέρθηκα. Ἤμουν ἐκνευρισμένη ἀπὸ τὴν πολλὴ δουλειά, ποὺ εἶχα σήμερα. Συγχώρησέ με. Ἐὰν μπορῇς νὰ ὑπομένῃς.... μὲ ἐπιείκεια... τὸ κακό μου ὕφος ὁσάκις εἶμαι κουρασμένη καὶ νευριασμένη, πίστεψε πὼς εἶμαι πάντα εὐχαριστημένη νὰ σὲ βλέπω.

Ὁ Κνοὺτ ἤξερε πὼς τοῦ ἔλεγε ψέμματα ἐπειδὴ τὸν λυπόνταν, ὡστόσο προσποιήθηκε πὼς τὴν πιστεύει:

— Σ' εὐχαριστῶ, τῆς εἶπε.

Ἡ ἀπάντησίς του ἔκαμε τὴν Μπρίττα πάλι νὰ κλάψῃ. «Μ' εὐχαριστεῖ, ἐσκέφθηκε, γιὰ τόσο δὰ πραγματάκι».

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

κ. Θεοδωρῆν, Καμάρι.— Εἰς τὸν Ναύσταθμον ἐδρεύει. 2) Ὄχι. Ἠμπορεῖτε μόνον νὰ καταταχθῆτε ὡς ἁπλοῦς χωροφύλαξ καὶ μετὰ ἐνιαύσιον ὑπηρεσίαν νὰ εἰσαχθῆτε εἰς τὸ Β' τμῆμα τοῦ Σχολείου Χωροφυλακῆς.

Ἀχτιᾶν, Πάτρας.— Πρὸς ἔκδοσιν τοῦ ἐντάλματος διὰ τὰς ἀποδοχὰς τριμήνου, πρέπει νὰ μᾶς στείλετε ὑπεύθυνον δήλωσιν εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ἀναφέρετε ρητῶς ὅτι δὲν ἐλάβατε προκαταβολικῶς, ὡς ἐγένετο πάντοτε, τὸν μισθὸν τοῦ Μαΐου, οὐδὲ ἐμισθοδοτήθητε ὁπωσδήποτε κατὰ τὸν ἐν λόγῳ μῆνα. Ζητήσατε τὸ φυλλάδιόν σας κλπ., ἀπὸ τὸν ταμίαν Πατρῶν.

κ. Γ. Λεόπουλον, Σπάρτην.— Οὐδεμία, καθὼς ἐπληροφορήθημεν, ἀντίδρασις ἐγένετο. Ἡ καθυστέρησις ὀφείλεται εἰς ἔλλειψιν πιστώσεως, ἐλπίζεται ὅμως ὅτι θὰ δοθῇ συντόμως ἡ σχετικὴ ἔγκρισις τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

Τελειόφοιτον, Νέα Λιόσια.— Διὰ κατωτέρας θέσεις δὲν προεκηρύχθη ἀκόμη διαγωνισμός, πρόκειται ὅμως νὰ προκηρυχθῇ συντόμως. Ἀπαιτοῦνται ἀπολυτήριον γυμνασίου, ἐκπλήρωσις στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων κλπ., συνήθη πιστοποιητικά. 2) Θὰ προκηρυχθῇ τὸν Ἰούνιον ἢ Ἰούλιον. 3) Δὲν πρόκειται νὰ προκηρυχθῇ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος.

κ. Γ. Λιανόπουλον, Λαμίαν.— Πρόκειται νὰ ληφθῇ μέτρον περὶ διορισμοῦ τῶν ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς σχολῆς εἰς διαφόρους ἐκκλησιαστικοὺς ὀργανισμοὺς καὶ σχετικὰς δημοσίας θέσεις.

Τακτικὸν Ἀναγνώστην., Λάρισαν. — Δὲν ἐλήφθη μέχρι σήμερον ὁριστικὴ ἀπόφασις.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Μαρασλείου Διδασκαλείου διακηρύττει ὅτι ματαιωθέντος τοῦ διαγωνισμοῦ τῆς 9 τρέχ. ἐκτίθεται εἰς νέαν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν τὴν 17ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Μαρασλείου Διδασκαλείου ἡ κατασκευὴ ἰσογείου διαμερίσματος μετὰ τοῦ ὑποστέγου γυμναστικῆς, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς λεπτομεροῦς διακηρύξεως, ἥτις μετὰ τῶν λοιπῶν σχετικῶν διαγραμμάτων κλπ., εἶνε κατατεθειμένη εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς προρρηθείσης Διευθύνσεως, ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν, προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἀπὸ τῆς 14 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς δημοπρασίας.

Ἐγγύησις δραχ. 20.000.

Δεκτοὶ ἐργολάβοι καὶ δόκιμοι τεχνῖται.

Ἀθῆναι τῇ 9 Ἀπριλίου 1931.

Ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ

ΜΟΝΑΔΙΚΑΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ ΠΩΛΟΥΜΕΝΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ

Ἔχουν πάντοτε, ὡς ἀρχαιότερα, τὰ Γραφεῖα Κτηματικῶν Συναλλαγῶν Στεφ. Μπολοβίνου, ὡς ἐπίσης μικρὰ καὶ μεγάλα χρηματικὰ ποσὰ διὰ κτηματοδάνεια μὲ τόκον 10—12 ο)ο ἐτησίως.

Γραφεῖα Σταδίου 61. (Στοὰ Σαρόγλου). Τηλ. 75—63.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἑταιρείας «Ὀσμάν», ἥτις ἀνέλαβε τὴν ἀνέγερσιν τῆς Ν. Σμύρνης, καὶ Νέας Καλλιπόλεως, προσέρχονται καθ' ἑκάστην οἱ ἐνδιαφερόμενοι οἰκοπεδοῦχοι καὶ λαμβάνουσι πληροφορίας διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν οἰκημάτων των, καὶ τὴν κατάθεσιν τῆς προκαταβολῆς κτλ.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἐνδείξεις μέχρι τῆς 1ης Μαΐου, ὁπότε ὡς γνωστὸν θὰ κατατεθῇ καὶ ὁ θεμέλιος λίθος, θὰ ἔχῃ συμπληρωθῇ ἡ πρώτη σειρὰ ἀνεγέρσεως, τὰ ἔργα τῆς ὁποίας θὰ ἀρχίσωσιν ἀμέσως.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἑταιρεία θ' ἀρχίσῃ κατ' αὐτὰς τὴν ἀνέγερσιν τῶν πρώτων ὑποστέγων καὶ παραπηγμάτων της ἐν Νέᾳ Σμύρνῃ, πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν τεχνικῶν αὐτῆς ὑπηρεσιῶν, συνεργείων καὶ γραφείων.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἑταιρείας συνειργάσθη τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐπανειλημμένως μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Προνοίας κ. Φραγκοπούλου διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν λεπτομερειῶν διὰ τὴν ταχυτέραν ἔναρξιν τῶν ἔργων.

Τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας ἔθεσεν ἤδη εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἑταιρείας πλήρη πίνακα τῶν ὀνομάτων τῶν οἰκοπεδούχων καὶ οἰκιστῶν κατὰ σειρὰν οἰκιστῶν καὶ τετραγώνων.

ΝΕΑ ΚΛΗΡΩΣΙΣ
ΑΔΙΑΘΕΤΩΝ ΟΙΚΟΠΕΔΩΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Κατὰ τὴν τελευταίαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Στεγάσεως τοῦ ὑπουργείου Προνοίας κλήρωσιν ἀδιαθέτων οἰκοπέδων τῆς Ν. Σμύρνης ἐξήχθησαν οἱ κάτωθι τῆς πρώτης κατηγορίας:

Χαρίκλεια Γαβριήλογλου 10)165, Νικόλαος Νικολαΐδης 3)164, Ἀνδρονίκη Ξάνθου 11)164, Ζωὴ Ἀν. Λίτσικα 8)165, Μηλίτσα Ὀρφανίδου 10)164, Ἀλέξανδρος Γρηγοριάδης 9)165, Ἰωάννης Τσιμένογλου 5)164, Κωνστ. Χ'' Δῆμος 5)170, Ἀγγέλα Γ. Πούλιου 13)168, Μαρία Μ. Τρύφωνος 5)165, Γεώργιος Χ'' Ἀθανασίου 7)164, Μαρία Ἐμμ. Σάλτα 3)163, Ἀναστάσιος Τσεκέρζογλου 11)165, Γεώργιος Τουτουντζῆς 1)162, Πρόδρομος Ἀρζιμάνογλου 6)165, Ζαφείριος Ζαφειρόπουλος 2)165, Ἀντιγόνη Ἀνερούση 3)165, Ἐλισσάβετ Καμσίζογλου 8)164, Δημήτριος Καραγιαννίδης 1)164, Πρόδρομος Σινιόσογλου 2)164, Ἄννα Δημητριάδου 4)162, Περικλῆς Γαβριηλίδης 5)162, Ἰσαὰκ Τσστόγλου 9)164, Βικτωρία Συμεώνογλου 7)165, Ρένος Βελώνιας 12)165 Ζωὴ Ἠλ. Βογιατζῆ 2)162, Ἄννα χήρα Ἀπ. Παναγιωτοπούλου 12)181, Ἑλένη Ρωμαντζῆ 8)174, Ἑλένη Σπυριδωνίδου 4)164, Χαράλαμπ. Καπούρογλου 12)164, Αἰκατερίνη Ζάννου 13)181, Ὄλγα Θεοφανίδου 6)164, Στέφανος Δεληγιάννης ἢ Δεληγιαννόπουλος 3)174, Γεώργιος Τζιβανόπουλος 4)163, Σοφία Παπάζογλου 3)162, Αἰκατερίνη Ὄγδη 1)163, Στέλλα Καΐρη 13)164, Κωνστ. Γαρουφαλίδης 12)174, Δέσποινα Ζουλουμιάδου 7)162, Στάμος Σταμέλος 1)165, Δέσποινα Ν. Γούλα 2)163, Ἔλλη Καρβέλλη 6)162, Φανὴ Ζαφειρίδου 4)165.

Καὶ οἱ κάτωθι τῆς Γ'. κατηγορίας:

Σπῦρος Παλήογλου 3)333, Ἀσπασία Σκορδέλη 11)311, Ὅμηρος Βεζιργιάνογλου 5)321, Αἰκατερίνη Τζουμάκη 25)321, Ἀγγέλα Γιαούρτογλου 1)331, Σωκράτης Ἀσλάνης 2)339, Μαροῦσα Γρηγοριάδου 1)339, Ἱπποκράτης Σαρρῆς 1)333, Στυλιανὴ Ἰγγλέση 2)333 Κωνστ. Παπᾶς 8)324, Βασίλειος Μαρκογιάννης 17)322, Μαρία Σικιώτου 9)334, Ἀνδρέας Ζεπέκης 10)294, Παρασκευὴ Ἀράπογλου 8)323, Μερόπη Περροῦ 5)339.

— Ἡ συγκοινωνία τῆς Ν. Σμύρνης

Πληροφορούμεθα ὅτι μεταξὺ τῶν οἰκιστῶν καὶ οἰκοπεδούχων τῆς Ν. Σμύρνης τῶν ἀποτελούντων τὸν συνεταιρισμὸν ἰδιοκτητῶν λεωφορείων αὐτοκινήτων τοῦ συνοικισμοῦ ἀφ' ἑνὸς καὶ ὁμίλου ἐπιχειρηματιῶν ἀφ' ἑτέρου, ὑπεγράφη σύμβασις περὶ συστηματικῆς ἐξυπηρετήσεως τῆς συγκοινωνίας τοῦ ὡς ἄνω συνοικισμοῦ.

Διὰ τῆς συμβάσεως ὑποχρεοῦται ὁ ὅμιλος νὰ θέσῃ μετὰ τρίμηνον εἰς κυκλοφορίαν 8 μεγάλα αὐτοκίνητα, μετὰ ἑξάμηνον δὲ ἕτερα 8. Τὸ σχετικὸν προνόμιον ἐδόθη ἤδη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας, σχετικὴ δὲ ἀνακοίνωσις ἀπεστάλη εἰς τὴν διοίκησιν τῆς «Πάουερ».

— Γενικὴ συνέλευσις εἰς Ν. Φιλαδέλφειαν

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν συγκροτεῖται εἰς τὸν Συνοικισμὸν τῆς Ν. Φιλαδελφείας Γενικὴ Συνέλευσις τῶν κατοίκων αὐτῆς, καθ' ἣν θὰ λογοδοτήσῃ ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς «Ἑνώσεως Προσφύγων Ν. Φιλαδελφείας» ὁ πρόεδρος αὐτοῦ κ. Ἕκτωρ Ψαλλιδόπουλος.

Ἡ συνέλευσις θὰ γίνῃ τὴν 10 1)2 π. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Κινηματοθεάτρου «Λούξ». Τὴν μεταπροσεχῆ Κυριακήν, θὰ ἐνεργηθῇ ἐκλογή, πρὸς ἀνάδειξιν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

— Ὁ Παπαδᾶτος εἰς Μυτιλήνην

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ ἀντικαθιστῶν τὸν ὑπουργὸν τῆς Προνοίας, ὑφυπουργὸς κ. Παπαδᾶτος μετέβη εἰς τὸν ὑπουργὸν καὶ συνειργάσθη μετὰ τῶν ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τρεχούσης φύσεως ζητημάτων.

Ὁ κ. Παπαδᾶτος ἀνεκοίνωσε χθὲς ὅτι μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Ἰασωνίδου θὰ πραγματοποιήσῃ τὸ εἰς Μυτιλήνην ταξείδιόν του, ὅπου θὰ μελετήσῃ ἐπιτοπίως τὰ ἐκεῖ προσφυγικὰ ζητήματα.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΦΟΡΔ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΡΙΟΔΕΥΟΥΣΑ ΠΡΟΣ ΕΠΙΔΕΙΞΙΝ ΕΚΘΕΣΙΣ

Μὴ χάσετε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἰδῆτε τὴν ἀναχώρησιν τῆς μεγάλης ἀποστολῆς τῶν αὐτοκινήτων Φόρδ, ἡ ὁποία θὰ ἐκκινήσῃ εἰς τὰς 15 Ἀπριλίου ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11 π.μ. διὰ τὸν γύρον τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ὁποίας τὴν ἐκκίνησιν ἐκ τῆς ὁδοῦ Παπαρρηγοπούλου (Πλατεῖα Κλαυθμῶνος) ἐδέχθησαν εὐγενῶς νὰ δ[illegible]σουν αἱ ἐπίσημοι Ἀρχαί.

Ὁ αὐτοκινητιστικὸς κόσμος κατεκλύσθη ἐξ ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ τοῦ Νέου Αὐτοκινήτου Φόρδ, τοῦ ἀνε[illegible]μήτου εἰς ἀξίαν. Κατὰ τὴν ἀποστολὴν ταύτην δύνασθε νὰ ἐξετάσητε τὴν μεγάλην σειρὰν τῶν ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων, τὰ ὁποῖα ἀνταποκρίνονται ἄλλωστε εἰς ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις.

Ὅλα ἔχουν χαμηλὰς εὐθείας γραμμὰς μὲ τὰς τελειοποιήσεις τοῦ Νέου Φόρδ. Ὁδηγοῦνται ἀσφαλῶς καὶ εἶνε οἰκονομικὰ καὶ ταχέα.

Οἱ ἐργολάβοι καὶ ἐν γένει οἱ ἐπιχειρηματίαι δὲν πρέπει νὰ χάσουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἰδοῦν τὰ Νέα μεταφορικὰ Φόρδ καὶ τοὺς ἄλλους μετακομιστικοὺς τύπους μὲ τὴν ἄφθαστη ἱκανότητα διὰ βαρείας ἐργασίας καὶ μὲ εὐθηνὴν συντήρησιν.

Μία μεγάλη σειρὰ ἐμπορικῶν τύπων καροσσερὶ θὰ ἐπιδειχθοῦν ἐπίσης, οἱ ὁποῖοι οἰκονομοῦν, ὁπωσδήποτε καὶ ἂν ἐργασθοῦν, χρόνον καὶ χρῆμα.

Κατὰ τὴν διαδρομὴν θὰ προβληθῇ μία ἐνδιαφέρουσα κινηματογραφικὴ ταινία ἐπιδείξεως τοῦ τρόπου τῆς κατασκευῆς τῶν αὐτοκινήτων Φόρδ.

Βεβαιωθῆτε, ἐπιλαμβανόμενοι τῆς εὐκαιρίας, ἐπισκεπτόμενοι τὴν μεγάλην αὐτὴν ἀποστολήν.

Ἐπισκεφθῆτε τὸν πλησιέστερον ἀντιπρόσωπον Φόρδ καὶ ζητήσατε μίαν ἐπίδειξιν σήμερον.

LINCOLN Ford Fordson
AIRCRAFT

ΠΩΛΗΣΙΣ ΕΠΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΕΥΝΟΪΚΩΤΕΡΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΥΦ' ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΜΕΤΑΠΩΛΗΤΩΝ ΦΟΡΔ

Τὸ καραβάνι Φόρδ χρησιμοποιεῖ ἀποκλειστικῶς βενζίνην ΠΡΑΤΤΣ *καὶ ὀρυκτέλαιον* SOCONY *καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν τοῦ γύρου τῆς Ἑλλάδος.*

Η ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΟΥ Β' ΦΥΛΛΟΥ
ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΥ ΜΗΤΡΩΟΥ

Ποῖαι κοινότητες θὰ πληρωθοῦν Πέμπτην, Παρασκευὴν καὶ Σάββατον

Συνεχιζομένης τῆς πληρωμῆς τῶν ἀποζημιώσεων εἰς τοὺς δικαιούχους τοῦ Β' Φύλλου Συμπληρωματικοῦ Μητρῴου ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τῶν ἐν Ἀθήναις Συνεργείων αὐτῆς τῶν λειτουργούντων ἐν τῷ Κτιρίῳ τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου 146 (Β' Πάτωμα) καὶ τοῖς Πρακτορείοις Παγκρατίου, Καλλιθέας καὶ Νέας Ἰωνίας,

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

γνωστοποιεῖ τὰ ἀκόλουθα:

Τὴν Πέμπτην, Παρασκευὴν καὶ Σάββατον 16ην, 17ην καὶ 18ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ., θὰ καταβληθῶσιν ἐν Ἀθήναις αἱ ἀποζημιώσεις τῶν δικαιούχων τῶν καταγομένων ἀπὸ τὰς κάτωθι Κοινότητας.

Ἀλάϊας, ἐπαρχίας Πισιδίας

Ἄππα Δινὲρ Γισβρίλ, ἐπαρχίας Φιλαδελφείας

Ἀζιζιὲ Βακατζίκ, ἐπαρχίας Ἡλιουπόλεως

Ἀϊδινίου, ἐπαρχίας Ἡλιουπόλεως

Ἀργάνων, ἐπαρχίας Θεοδοσιουπόλεως

Ἀγριδίου (Χάτς), ἐπαρχίας Χαλδείας

Ἀδύσσης Σίδης, ἐπαρχίας Χαλδείας

Ἀρτάκης, ἐπαρχίας Κυζίκου

Ἀλικαρνασοῦ, ἐπαρχίας Ἡλιουπόλεως

Ἀνακοῦ, ἐπαρχίας Ἰκονίου

Ἂκ Κιοΐ, ἐπαρχίας Ἀννέων

Οἱ μὲ τόπον πληρωμῆς «Πειραιᾶ» δικαιοῦχοι θ' ἀποζημιωνται παρὰ τοῦ Συνεργείου τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου 146.

Οἱ δικαιοῦχοι θὰ πληρώνωνται τὰ μετρητά των καὶ τὰς ὁμολογίας των ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Ἐκτιμητικῶν Ἀποφάσεων, τῶν Ὑπευθύνων Δηλώσεων καὶ ἑνὸς πιστοποιητικοῦ ταὐτότητος, ἐκδιδομένου ὑπὸ ἀνεγνωρισμένου Προσφυγικοῦ Σωματείου τοῦ τόπου τῆς νῦν διαμονῆς των ἢ Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς περιφερείας των καὶ ὅπερ θὰ φέρῃ βεβαίωσιν τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς περὶ τῆς ταὐτότητος καὶ διαμονῆς τοῦ δικαιούχου.

Ὡσαύτως πιστοποιητικὸν μὴ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως ἐκδιδόμενον παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης (Τμῆμα Εἰσπράξ. Χρεῶν, ὁδὸς Ἀπελλοῦ).

Αἱ προσφυγικαὶ ὀργανώσεις εἰδοποιοῦνται ὅπως τὸ ταχύτερον ἐνεργήσωσι παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας διὰ τὴν ἀποστολὴν ἡμῖν ἐγγράφου ἀναγνωρίσεως, ἄλλως τὰ πιστοποιητικὰ των δὲν θὰ γίνωνται δεκτά.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἡ Β' Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ καλεῖ τοὺς κάτωθι διαδίκους οἵτινες καίτοι κληθέντες πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεών των δὲν προσῆλθον, ὅπως προσέλθουν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἐνώπιον αὐτῆς ἑδρευούσης ἐν τῇ ὁδῷ Κριεζώτου 8 καὶ παράσχουν τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας πρὸς προσδιορισμὸν τῶν ὑποθέσεών των.

Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει ἀπορρίψῃ τὰς σχετικὰς προσφυγάς των.

Προσφεύγοντες

1) Παράσχου Ἰωάννης.
2) Ἑλένη Θεοδ. Σαρρῆ.
3) Κωνστ. Συνοδινοῦ.
4) Μαυρίδου Ι. Νικόλαος ἢ Σαρηγιάννου.
5) Ἑλένη Χαραλαμπίδου.
6) Χαροῦλα σύζ. Ἀντωνίου Μακρυγιάννη.
7) Ἑλένη Στεφ. Χ'' Ρήγα.
8) Μαρία Ἀριστείδου Τριχλιανοῦ.
9) Κληρονόμοι Βασιλείου Παπαδοπούλου.
10) Γεωργιάδης Θεοδ. Γεώργιος.
11) Τουλουμτζόγλου Νικόλαος.
12) Χ'' Στρατῆς Χ'' Ἐμμανουήλ.
13) Διαμαντόπουλος Ἰω. Παναγῆ.
14) Σμάρω Γιοβὰν Βασιλειάδου.
15) Ἀναστασία Ἀβράμογλου.
16) Νικόλαος Μαυρέλιας.
17) Φωτεινὴ Γιανίκου.
18) Εὐανθία Κ. Σοφοκλέους.
19) Χατζόπουλος Νικόλαος.
20) Ἀναστάσιος καὶ Παναγιώτης Δημ. Χιώτη.
21) Αἰκατερίνη Φ. Βουτσᾶ.
22) Ἰωάννης Κωρωνάκις.
23) Ἀναστασία Κωρωνάκη.
24) Ἀπόστολος, Τερζῆς.
25) Μαρίκα Ἡρακλέους Τοτάκη.
26) Ζαχαρένια Δανιὴλ Σεϊτανίδου.
27) Θεόδωρος Ραδονόπουλος.
28) Ἀθηνᾶ Δ. Κουροῦ Καφᾶ.
29) Οἰκονόμου Κωνστ. Λουκᾶς.

Ὁ Πρόεδρος	Ὁ Γραμματεὺς
Δ. ΔΗΜΑΚΗΣ	Ἀντ. Μαράκης

ΠΑΜΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι τὸ λαχεῖον τοῦ Παμμικρασιατικοῦ Σωματείου ἀναβάλλεται διὰ τὴν 3ην Μαΐου τὴν αὐτὴν ὥραν.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΑΛΤ!

Πωλοῦνται ὅλαι αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ παλαιῶν ἡμερομηνιῶν εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον ΠΕΤΡΟΥ ΚΡΙΑΛΗ, Σοφοκλέους 7, (Στοὰ Πάππου).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ & ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ Α. Ε.

Ἀναβληθείσης, συνεπείᾳ αἰτήσεως Μετόχων ἐκπροσωπούντων τὸ 1)20 τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου, τῆς ἐτησίας τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων τῆς Ἑλληνικῆς Τραπέζης Ἐμπορίας, Βιομηχανίας καὶ Ναυτιλίας τῆς 29 Μαρτίου ἐ. ἔ. καλοῦνται οἱ κ.κ. Μέτοχοι ὅπως προσέλθωσιν ἐν τῷ ἐνταῦθα καταστήματι τῆς Τραπέζης τὴν 28 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 5 μ. μ. πρὸς συζήτησιν καὶ λῆψιν ἀποφάσεως ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς ἀναβληθείσης Γενικῆς Συνελεύσεως.

Συνεπείᾳ ἀποφάσεως τῆς Συνελεύσεως τὰ ἐκδοθέντα ἤδη εἰσιτήρια ὡς καὶ τὰ κατατεθέντα πληρεξούσια ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν παροῦσαν Γενικὴν Συνέλευσιν.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 15ῃ Ἀπριλίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γεν. Συνελεύσεως
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΛΥΔΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Τῆς ὑπ' ἀριθ. 1113 τοῦ 1930 ἔτους ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἠλείας, ἐκδοθείσης μεταξὺ τοῦ ἐνάγοντος Πέτρου Παπαπέτρου, κατοίκου Ἀλφειούσης καὶ τῆς ἐναγομένης Ἀσπασίας θυγατρὸς Διονυσίου Λαμπίρα, κατοίκου πρώην Ἀλφειούσης καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς. Διὰ ταῦτα. Δικάζον ἐρήμην τῆς ἐναγομένης καὶ ὁρίζον τὸ παράβολον τῆς ἀνακοπῆς εἰς δραχ. 500. Δέχεται τὴν ὑπὸ κρίσιν καὶ ἀπὸ 9 Μαΐου 1930 ἀγωγὴν τοῦ ἐνάγοντος. Ὑποχρεοῖ τὴν ἐναγομένην ἵνα μεταβιβάσῃ τὴν κυριότητα τῆς ἐν τῇ ἀγωγῇ καὶ τῷ ἱστορικῷ τῆς παρούσης περιγραφομένης σταφιδαμπέλου δι' ἐπισήμου συμβολαίου, ἄλλως θεωρεῖ συντελεσθεῖσαν τὴν δικαιοπραξίαν ταύτην ἅμα τῇ τελεσιδικίᾳ τῆς παρούσης ἀποφάσεως. Ἀπειλεῖ κατὰ τῆς ἐναγομένης χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 3000. Ἐπικυροῖ τὴν συντηρητικὴν κατάσχεσιν τὴν ἐπιβληθεῖσαν ἐπ' αὐτῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 12 τῆς 8 Μαΐου 1930 ἐκθέσεως συντηρητικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τοῦ Δικαστηρίου τούτου Δ. Γαλανοπούλου. Ἀναγνωρίζει κύριον τὸν ἐνάγοντα τῆς ἐν τῇ ἀγωγῇ καὶ τῷ ἱστορικῷ τῆς παρούσης περιγραφομένης σταφιδαμπέλου. Κηρύσσει τὴν παροῦσαν προσωρινῶς ἐκτελεστήν. καὶ Καταδικάζει τὴν ἐναγομένην εἰς τὴν τοῦ ἐνάγοντος δικαστικὴν δαπάνην ἐκ δρχ. 800, ἐξ ὧν δραχμαὶ 600 δι' ἀμοιβὴν τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου καὶ τὰ τέλη ἔτι δὲ καὶ δρχ. 29.40)00 δι' ἀξίαν δικαστικοῦ ἐνσήμου. Ἀπεφασίσθη καὶ ἐγένετο ἐν Πύργῳ τῇ 21 καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1930. Ὁ ἀντιπρόεδρος Χ. Ζαγορᾶς. Ὁ γραμματεὺς Β. Α. Ἀποστολόπουλος. Ἀκριβὴς περίληψις. Ἐν Πύργῳ τῇ 24ῃ Φεβρουαρίου 1931. Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος τοῦ ἐνάγοντος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΤΕΛΛΗΣ.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚ

ΤΕΤΑΡΤΗ, 15)4)31

Σιδηροδρομικῶς. Διὰ Πάτρας, Τρίπολιν, Καλάμας γίνεται δεκτὴ ἁπλῆ ἀλληλογραφία μέχρι τῆς πρωϊνῆς, ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς 6 ἑσπερινῆς τῆς προτεραίας.

Μὲ τὴν ταχεῖαν Πατρῶν καὶ [illegible]πόλεως γίνεται δεκτὴ ἡ μὲν ἁπλῆ ἀλληλογραφία μέχρι τῆς 11.40 π. μ., ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς 10.10 π.μ.

«Ἄγκυρα» 9 π. μ. Κων)πολιν, Σμύρνην.

«Δαλματία» 2 μ.μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἁγ. 40, Βρινδήσιον.

«Ἰταλικὸν» 2 μ.μ. Ρόδον, Λέρον, Κῶ, Σμύρνην.

«Ὕδρα» 6 π. μ. Ἀργολικόν.

«Μάνα» 11 π. μ. Αἴγινα, Μέθανα, Πόρον.

«Ναυκρατοῦσα» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην, Καβάλλαν, Ἀλεξ)πολιν.

«Σπέτσαι» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην, Καβάλλαν, Ἀλεξ)πολιν.

«Παλεστίνα» 2 μ.μ. Βόλον, Θεσσαλονίκην, Καβάλλαν, Ἀλεξ)πολιν.

«Σάμος» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην.

«Ἀετὸς» 2 μ.μ. Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον.

«Κάρυστος» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἅγ. Κήρυκον, Φοῦρνους, Μαραθόκαμπον, Καρλόβασι, Βαθύ, Χίον, Καρδάμυλα, Βολισσόν, Ψαρά, Πλωμάριον, Γέρα, Μυτιλήνην, Μήθυμνα, Σίγρι, Ἅγ. Εὐστράτιον, Μοῦδρον, Κάστρον, Σαμοθράκην, Ἀλεξ)πολιν, Καβάλλαν.

«Ἀθῆναι» 2 μ.μ. Πάτρας, Ζάκυνθον, Ληξούριον, Ἀργοστόλιον.

«Ν. Τόγιας» 2 μ. μ. Πάτρας, Κέρκυραν.

«Πέτρος» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἀστακόν, Μύτικα, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν, Βόνιτσαν.

«Ναυσικᾶ» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Βιτρινίτσαν.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ "Ο ΦΑΡΟΣ"
ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΑΙ — ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΙ

Διὰ πᾶσαν ὁδηγίαν, χαμηλὰ εἰσιτήρια καὶ ἀκριβεῖς πληροφορίας γράψατε ἢ ἀποταθῆτε εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑταιρίας ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Ο «ΦΑΡΟΣ» τὰ ὁποῖα ἐκδίδουν εἰσιτήρια ὅλων τῶν Ἑταιριῶν δι' ἁπάσας τὰς χώρας τοῦ Κόσμου καὶ διατηροῦν εἰδικὸν γλωσσομαθὲς προσωπικὸν πρὸς τακτοποίησιν τῶν πιστοποιητικῶν καὶ διαβατηρίων.

ΑΘΗΝΑΙ Πλατεῖα Ὁμονοίας 3
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Μέγαρον Γιαννουλ[illegible]
ΠΑΤΡΑΙ Πλατεῖα Τριῶν Συμμ[illegible]
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ Ὁδὸς Συγγροῦ 17

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Ο ΑΝΔΡΙΑΣ ΤΟΥ ΚΑΝΙΓΓΟΣ

Κύριε Διευθυντά.

Διελθὼν πρὸ τοῦ δωρηθέντος εἰς τὸν Δῆμον μας ἀνδριάντος τοῦ φιλέλληνος Κάνιγγος, ἐπέστησα πολὺ τὴν προσοχήν μου εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ τοῦ Βρεττανοῦ Γλύπτου Σάντρεϋ.

Πόσον ὅμως ἐξ ἀντιθέτου, μὲ ἀπεγοήτευσε τελείως τὸ βάθρον, ἐφ' ὃ στηρίζεται ἓν τοιοῦτον ἔργον καὶ τὸ ὁποῖον ὑστερεῖ ἐξαιρετικά, ἀφοῦ, διότι κατὰ τοὺς εἰδικούς, ὡς γνωστόν, τὸ βάθρον παίζει σπουδαιότατον ρόλον εἰς κάθε γλυπτικὸν ἔργον, πρέπει νὰ εἶνε ἀκόμη καὶ ἀρχιτεκτονικῶς συνδεδεμένον μὲ τὸ σύνολον ἐν γένει παντὸς ἔργου, περισσότερον μάλιστα ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἔργου ἐν ὑπαίθρῳ.

Θεωρῶ λοιπὸν πρωτίστως καὶ ἐκφράζομαι καὶ τὴν γνώμην ἑτέρων συναδέλφων, ὅτι τὸ βάθρον ἐφ' ὅσον ἡ βάσις τοῦ ἀνδριάντος καταλήγει κυκλικῶς, οὕτως καὶ τὸ βάθρον του πρέπει νὰ εἶνε κυκλικὸν καὶ ὄχι τετράγωνον, πλὴν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὸ ὕψος περὶ τὰ 0,20 ἕως τὰ 0,25 ἑκατοστὰ ἀκόμη χαμηλότερον, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ κατὰ πλάτος γραμμαὶ τοῦ στυλοβάτου ἔχουν ὀλιγωτέραν κλίσιν ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς πρώτης βαθμίδος ἕως τῆς βάσεως τοῦ ἔργου, σχεδὸν κάθεται κλπ. κλπ. καὶ οὕτως τὸ ὅλον ἔργον κατὰ τὴν γνώμην μου, θὰ ἐνόμιζέ τις ὅτι φύεται μᾶλλον ἀπὸ τῆς γῆς, εἰς τὴν ἀληθῶς ὡραίαν αὐτὴν θέσιν.

Τὸ ἔργον καὶ τώρα ἀκόμη σώζεται μεταρυθμιζομένου τοῦ βάθρου, ἐγὼ τοὐλάχιστον προσφέρομαι ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀμοιβῆς μου, νὰ ἐκπονήσω τὸ σχέδιον ἵνα μεταρρυθμισθῇ τοῦτο, καθόσον ὅλοι ἐνδιαφερόμεθα διὰ τὴν καλαισθησίαν τῆς πόλεώς μας.

Θὰ μοῦ εἴπῃτε ὅτι τὸ ἔργον δυνατὸν νὰ εὑρίσκετο ἐν τῇ ξένῃ, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐργασίας τοῦ βάθρου καὶ τότε θὰ ἔπρεπε νὰ ἀνέμενον νὰ μεταφερθῇ πρῶτον, ἢ νὰ ἐζήτουν φωτογραφίαν ἀπὸ τὸ Οὐεστμίνστερ Ἀμπεῦ ὅπου εὑρίσκεται ἀντίγραφον τοῦ ἰδίου ἔργου, (διότι τὸ δωρηθὲν ἔργον εἶνε τὸ πρωτότυπον) καὶ οὕτως ἐλάμβανέτο κάποια ἰδέα πῶς ὁ καλλιτέχνης ἔθεσε τὸ ἔργον του αὐτόθι, ἢ πιθανὸν πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ βάθρου νὰ ἐζητήθῃ καὶ γνώμη συναδέλφου τινός, ἀλλ' αὐτὴ καὶ πάλιν εἶνε μεμονωμένη, ἐφ' ὅσον δὲν ἀποστέλλεται συγχρόνως ἀπὸ τὸν φιλοτεχνήσαντα τὸ ἔργον γλύπτην καὶ σχέδιον μετὰ τοῦ ἀναλόγου βάθρου του, ἀλλ' ἁπλῶς μόνον τὸ ἔργον.

Ἀναλογίζεσθε κ. Διευθυντὰ πόσον λυπεῖ ἡμᾶς τοὺς καλλιτέχνας, τὸ ὅτι διὰ τοιαύτης καλλιτεχνικῆς φύσεως ζητήματα, οὐδέποτε σχεδὸν ζητεῖται ἡ γνώμη τῶν εἰδικῶν ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους καὶ ἥτις εὐχαρίστως θὰ ἐδίδετο, ἂν καὶ ὅταν ἐρωτώμεθα κάποτε ἐπικρατοῦν αἱ ἀντιλήψεις των, ὡς συνέβη ἐπὶ παραδείγματι μὲ τὸ στηθὲν ἐν τῇ πλατείᾳ Συντάγματος ἔργον τοῦ Θησέως καὶ τῆς Ἱπποδαμείας, ἐνῷ ἡ ζητηθεῖσα παρὰ τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς γνώμη μας, ἦτο νὰ στηθῇ τὸ ἔργον ὅπου ἄλλοτε ἦτο τὸ ἀναβρυτήριον, ἐτοποθετήθη εἰς ἄλλην θέσιν, ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίσταται ἀκόμη ἕνα Καλλιτεχνικὸν Συμβούλιον, ὡς ζητοῦμεν ἀπὸ ἐτῶν ἀπὸ τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον νὰ συσταθῇ, ἵνα ἐπιβλέψῃ πᾶν ζήτημα ἀφορῶν τὴν Τέχνην.

Μὲ ἕνα λοιπὸν ἁπλοῦν ἐρώτημα, εἴτε ἀπὸ τὴν Σχολὴν Καλῶν Τεχνῶν, εἴτε ἀπὸ τὸν «Σύλλογον Γλυπτῶν», εἴτε ἀπὸ τὸν «Σύνδεσμον Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν», οἱ ὁποῖοι θὰ ἔδιδον οἱανδήποτε γνώμην εὐχαρίστως, ἀλλὰ καὶ καθ' ὑποχρέωσιν, δὲν θὰ ἐβλέπομεν συχνὰ παρόμοια καλλιτεχνικὰ τοὐλάχιστον λάθη, καθ' ὅσον δὲν εἶνε τὸ πρῶτον τοιοῦτον, εἴτε διὰ τὴν γλυπτικὴν πρόκειται, εἴτε διὰ τὴν Ζωγραφικήν, τοὐλάχιστον ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀπὸ τὸν «Σύνδεσμον Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν», οὗ τυγχάνω μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τοιοῦτον ἐρώτημα δὲν ἐζητήθη ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀναφερθὲν ἔργον.

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς
Γιώργος Ι. Συννέφας
Γλύπτης

Η ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Φιλτάτη «Πρωΐα»,

Εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον ἀνέγνωσα ὅσα γράφεις περὶ ἱδρύσεως Γεωργικῆς Σχολῆς εἰς τὸν δῆμον Αὐλῶνος τῆς Μεσσηνίας. Γνωρίζω μὲ πόσην προσοχὴν καὶ ἐνδιαφέρον παρακολουθεῖς ὅλα τὰ ζητήματα τῆς προόδου τοῦ τόπου, θὰ σὲ παρακαλέσω δὲ νὰ δώσῃς προσοχήν τινα εἰς τὰ ὀλίγα κατωτέρω σχετικὰ πρὸς τὸν τρόπον τῆς προαγωγῆς τῆς ἐθνικῆς καλλιεργείας.

Τίθεται ὑπὲρ πᾶσαν συζήτησιν ἡ χρησιμότης τῶν γεωργικῶν σχολῶν, ἰδίως ὅταν τὸ ἐξερχόμενον ἐξ αὐτῶν προσωπικὸν ἔχῃ ὅλα τὰ θεωρητικὰ καὶ κυρίως ὅλα τὰ πρακτικὰ ἐφόδια δι' ὧν θὰ φανῇ ὠφέλιμον εἰς τὸν καλλιεργοῦντα πληθυσμόν. Εὐκταῖον ἐπίσης θὰ ἦτο ἂν τὸ προσωπικὸν τοῦτο διετίθετο κατὰ τὸ πλεῖστον, ἂν μὴ ἐν ὅλῳ, εἰς τὴν ἐργασίαν, δηλαδὴ εἰς τὴν ἐπὶ τόπου προαγωγὴν τῆς καλλιεργείας. Θὰ ἦτο ὅμως πολὺ χρήσιμον νὰ μάθωμεν πόσοι ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀποφοίτων τῶν γεωργικῶν σχολῶν μας διετέθησαν πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν καὶ πόσοι ἐδέχθησαν ἀντὶ τούτου καὶ καταλαβῶσι δημόσιον τινὰ θέσιν.

Δὲν πρέπει νὰ ἀρνηθῇ τις ὅτι καὶ ὁ ἐν δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ γεωπόνος δύναται νὰ φανῇ ὠφέλιμος. Πρόκειται μόνον περὶ τῆς ἀναλογίας τῶν κατεχόντων δημοσίας θέσεις καὶ τῶν πραγματικῶς ἐργαζομένων. Διὰ νὰ εἶμαι σύντομος λέγω, ἀντὶ γεωργικῶν σχολῶν θεωρῶ προτιμότερον νὰ γίνουν εἰς ἑκάστην περιφέρειαν πρότυπα ἀγροκτήματα κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον: Εἰς ἑκάστην περιφέρειαν, ἔχουσαν ἴδιον τύπον καλλιεργείας, θὰ ἐξευρεθῇ, εἰς τὸ κέντρον περίπου, κατάλληλος καὶ ἀνάλογος χῶρος διὰ πᾶσαν συνήθη καλλιέργειαν τῆς περιφερείας ὡς καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην ἥτις διὰ δοκιμῶν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ἐπωφελής. Ἡ ἔκτασις αὐτὴ θὰ δοθῇ εἰς ἕνα γεωπόνον ἢ καὶ πλείονας διὰ καλλιέργειαν ἐπὶ 20 ἢ 30 ἔτη.

Τὰ ἔσοδα τῆς καλλιεργείας ἀποτελοῦν τὴν ἀμοιβὴν τοῦ διευθύνοντος γεωπόνου ὅστις θὰ ἀναλάβῃ τὰς ἑξῆς ὑποσχέσεις:

α) Ἐντατικὴ καλλιέργεια ἐν γένει καὶ ἐκλογὴ τῶν καλυτέρων εἰδῶν τῆς συνήθους ἐν τῇ περιφερείᾳ καλλιεργείας.

β) Δοκιμαὶ πάσης καλλιεργείας δυναμένης νὰ εὐδοκιμήσῃ εἰς τὴν περιφέρειαν.

γ) Χρησιμοποίησις ὅλων τῶν μηχανικῶν μέσων καλλιεργείας.

Τὰ μηχανικὰ ταῦτα μέσα θὰ δίδωνται, ἐπὶ ἀμοιβῇ, κατὰ σειρὰν αἰτήσεως, πρὸς τοὺς περιοίκους ἀγρότας.

δ) Καταρτισμὸς συγκριτικῶν πινάκων παραγωγῆς κατὰ στρέμμα τοῦ προτύπου ἀγροκτήματος πρὸς τὴν παραγωγὴν τῶν ἄλλων κτημάτων τῆς περιφερείας.

ε) Εἰδικὴ πρακτικὴ διδασκαλία, καθ' ὡρισμένας περιόδους, τῶν ἀγροτῶν τῆς περιφερείας.

στ) Πρακτικὴ γεωργικὴ διδασκαλία τῶν τέκνων τῶν ἀγροτῶν προσλαμβανομένων τούτων εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ ἀγροκτήματος δωρεὰν ἐν ἀρχῇ καὶ μὲ ἀνάλογον ἀμοιβὴν βραδύτερον.

στ) Ἐπιλογὴ σπόρων, καταρτισμὸς φυτειῶν κλ. Ταῦτα θὰ διατίθενται ἀντὶ μικρᾶς ἀμοιβῆς πρὸς τοὺς ἀγρότας τῆς περιφερείας.

Γράφων τὰ ἀνωτέρω ἐν μεγίστῃ συντομίᾳ ἐπιζητῶ νὰ δείξω τὸ πνεῦμα τῆς ἐνεργείας ἵνα προαγάγωμεν τὴν καλλιέργειαν καὶ παραγωγήν. Ζητῶ δηλαδὴ νὰ ἀποφύγωμεν τοὺς θεσιθήρας καὶ νὰ ὠθήσωμεν τοὺς δυναμένους νὰ ἐργασθῶσι πρὸς τὴν θετικὴν ἐργασίαν. Πρέπει νὰ μάθῃ ἀκόμη ὁ ἐργαζόμενος λαὸς πῶς πρέπει νὰ ζητῇ τὴν προαγωγήν του.

Ἡ ὑποδειγματικὴ διδασκαλία ἔσχε παντοῦ ἄριστα ἀποτελέσματα. Αὐτὴν πρέπει νὰ ἀκολουθήσωμεν ὅσοι δὲν ἐνδιαφερόμεθα διὰ τὰς ψήφους.

Μετ' ἐξαιρέτου ἐκτιμήσεως
Π. Ι. Κ.

Ἀθῆναι 10 Ἀπριλίου 1931

ΔΙΑ ΤΟΝ "ΜΑΓΟΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ,,

Κύριε Διευθυντά,

Σᾶς παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσητε ὅτι ὑπέβαλον μήνυσιν ἐναντίον τοῦ κ. Μελᾶ ὄχι διότι ἐκρικάρισε τὸ ἔργον μου «Ὁ Μάγος τῆς Ἀθήνας», ἀλλὰ διότι μὲ ἐξύβρισε προσωπικῶς. Ἐναντίον δὲ οὐδενὸς ἄλλου ὑπέβαλον μήνυσιν.

Μετὰ τιμῆς
ΜΑΔΡΑΣ
Σκηνοθέτης

ΔΕΝ ΕΙΝΕ ΓΝΗΣΙΟΣ Ο ΕΡΜΗΣ ΤΟΥ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ;

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ραιότερον ρωμαϊκὸν ἀντίγραφον ἑλληνικοῦ ἔργου, ἐξ ὅσων ὑφίστανται.

Εἰς τὴν ἀμείλικτον αὐτὴν ἐπίθεσιν αἱ ἀπαντήσεις ὑπῆρξαν δριμεῖαι καὶ βασιμώταται. Μὲ πολὺν σαρκασμὸν παρετήρησε κάποιος ὅτι, ἐὰν ὁ Ἑρμῆς εἶνε πράγματι μόνον ἀντίγραφον, τότε θὰ ἐκάναμεν καλύτερα νὰ ἀρχίσωμεν συλλέγοντες ρωμαϊκὰ ἀντίγραφα ἀντὶ τῶν ἑλληνικῶν πρωτοτύπων! Τονίζεται ἐπίσης ὅτι αἱ τεχνικαὶ ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς γνησιότητος τοῦ Ἑρμοῦ δύνανται ἐπίσης νὰ ἐξηγηθοῦν διὰ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Πραξιτέλης ἦτο μέγας καλλιτέχνης καὶ συγχρόνως μέγας νεωτεριστής. Ἄφηκε μέρη τοῦ ἀγάλματός του ἡμιτελῆ καὶ ἄφηκε τὸ ἀποκρουστικὸν στήριγμα ὁρατὸν ἁπλῶς διότι ἦτο μεγάλος καλλιτέχνης καὶ δὲν ἐσκοτίζετο νὰ τελειώσῃ λεπτομερείας χωρὶς οὐσιώδη σημασίαν. Ὁ Μιχαὴλ Ἄγγελος ἔκαμεν ἀκριβῶς τὸ ἴδιον εἰς δωδεκάδα ἀγαλμάτων — θὰ ἠδύνατο μάλιστα νὰ λεχθῇ ὅτι τὰ πλεῖστα σχεδὸν γλυπτικὰ ἔργα τοῦ Μιχαὴλ Ἀγγέλου εἶνε ἀτελείωτα. Ἐὰν ὁ Πραξιτέλης ἄφηκε τὸ συνδετικὸν αὐτὸ στήριγμα, ἐνεκαινίασε μίαν νέαν τεχνικὴν συνήθειαν, τὴν ὁποίαν ἠκολούθησαν οἱ Ρωμαῖοι ἀντιγραφεῖς, οἱ ὁποῖοι ἤθελαν νὰ εἶνε «Πραξιτέλειοι». Ὁ Ἑρμῆς εἶνε πάρα πολὺ μεγάλον ἔργον τέχνης, ὥστε νὰ μὴν εἶνε ἁπλοῦν σκαλάθυρμα ἑνὸς ἀντιγραφέως τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων. Ἔπειτα μήπως ἡ Νίκη τοῦ Παιωνίου, τῆς ὁποίας δὲν ἀμφισβητεῖται ἡ γνησιότης καὶ ἡ ὁποία θεωρεῖται ἐπισῆς κλασσικὸν ἀριστοτέχνημα, δὲν ἔχει σημεῖα ἀκατέργαστα, προφανῶς διότι ἡ κατεργασία των δὲν ἐνδιέφερε τὸν καλλιτέχνην, ἔχοντα ὑπ' ὄψει του τὴν θέσιν ποὺ θὰ κατελάμβανε τὸ ἄγαλμα; Τὸ αὐτὸ παρετηρήθη εἰς ὡρισμένα ἀγάλματα εὑρεθέντα εἰς τὸν Κεραμεικόν, τὰ ὁποῖα παρουσιάζουν φαινομενικῶς ἀτελῆ ἐπεξεργασίαν, βλεπόμενα ἐκ τοῦ σημερινοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἐδάφους, ἐνῷ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κατασκευῆς των τὸ ἐπίπεδον αὐτὸ εὑρίσκετο πολὺ χαμηλότερα (ἀνασκαφαὶ τοῦ μακαρίτου Σκιᾶ) βλεπόμενα δὲ ἐκεῖθεν τὰ ἀγάλματα, ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω, οὐδεμίαν ἀτέλειαν παρουσίαζον.

Αὐταὶ εἶνε αἱ γενικαὶ γραμμαὶ τῆς τόσον ἐνδιαφερούσης ἔριδος ἡ ὁποία ὅμως εὑρίσκεται μόλις εἰς τὴν ἀρχήν της καὶ φυσικὰ ὑπόσχεται μεγάλην συνέχειαν. Ὁ ἀρχαιολογικὸς συνεργάτης τοῦ «Μάντσεστερ Γκάρντιαν», ὁ ὁποῖος ἀσχολεῖται εἰς τελευταῖον ἄρθρον του μὲ τὸ ζήτημα, καταλήγει ὡς ἑξῆς:

«Γενικῶς καλὸν εἶνε κάθε ἀριστούργημα νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἐξαντλητικωτέραν δυνατὴν βάσανον. Καὶ ἀσφαλῶς φαίνεται ὅτι ὁ Ἑρμῆς οὐδόλως εἶνε ἀσφαλὴς ἐπὶ τοῦ θρόνου του. Οἱ ὑπερασπισταὶ του δὲν ἔχουν ἀντικρούσει ὅλας τὰς κατηγορίας ἐναντίον τῆς αὐθεντικότητός του. Εἰς τὸ κάτω-κάτω, ὁ Ἀπόλλων τοῦ Μπελβεντέρε, ὁ ὁποῖος ἐδέσποζε τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τέσσαρας σχεδὸν αἰῶνας ὡς ὁ «arbiter elegantiarum» τῆς ἑλληνικῆς τέχνης καὶ ὡς τὸ μέτρον καλαισθησίας, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἔδει νὰ κρίνωνται ὅλα τὰ μεταγενέστερα εὑρήματα, ἐξετοπίσθη πρὸ πολλοῦ τῆς ὑψηλῆς του θέσεως καὶ ἐτοποθετήθη ἐν μέσῳ τῆς μεγάλης ὁμάδος τῶν ὑποδεεστέρων ρωμαϊκῶν ἀντιγράφων. Ἡ Ἀφροδίτη τῆς Μήλου, ἀνακηρυχθεῖσα, μόλις ἀνεκαλύφθη, πρωτότυπον ἔργον τοῦ Πραξιτέλους, κατεδείχθη συντόμως ὅτι δὲν ἦτο παρὰ τὸ ἐνδιαφέρον ἴσως, ἀλλὰ μέτριον ἔργον ἑνὸς γλύπτου τῆς Ἑλληνιστικῆς περιόδου (τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ.). Τὸ κύριον δίδαγμα, τὸ ὁποῖον μᾶς παρέχεται, εἶνε ὅτι εἰς οὐδὲν ἄγαλμα ἐπιτραπῇ νὰ ἀξιώνῃ ὑψηλὴν θέσιν —ἤ, ὅπως ὁ Ἑρμῆς, ὑπερτάτην θέσιν— ἐὰν προηγουμένως δὲν ὑποβληθῇ εἰς τὴν πιὸ ἀνηλεῆ καὶ ἀμερόληπτον ἐξιχνίασιν».

Η ΚΡΙΣΙΜΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

τέχνην, τὸν μικρέμπορον— καί, ἐμμέσως, τὴν μεγάλην βιομηχανίαν, τῆς ὁποίας ἡ παραγωγὴ βασίζεται ἐπὶ τῆς οἰκιακῆς ζητήσεως. Συνεπῶς, ἔν τινι μέτρῳ, ἡ οἰκονομικὴ κρίσις εἰς τὴν Γερμανίαν δὲν δύναται νὰ ἐκλείψῃ εἰμὴ πολὺ βραδέως, ἀκόμη καὶ ἂν βελτιωθῇ ἡ παγκόσμιος οἰκονομικὴ κρίσις. Δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ ὅτι ἡ Γερμανία εὑρίσκετο καὶ εὑρίσκεται εἰς μειονεκτικὴν θέσιν ἔναντι τῆς παγκοσμίου οἰκονομικῆς κρίσεως. Πρῶτας ὅλας διὰ πολλὰ ἐκ τῶν ἐργοστασίων μας μόνον ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δυνάμεθα νὰ προμηθευθῶμεν, πληρώνοντες μεγάλους ναύλους καὶ ὑφιστάμενοι ἄλλας ἐπιβαρύνσεις.

ΠΩΣ ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ ΕΔΑΦΟΣ ΟΙ ΑΚΡΟΙ

Πολὺ σπουδαιότερον εἶνε τὸ φορτίον τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ἐπανορθώσεων. Οὐδεὶς λαὸς ὑποφέρει ἐκ τῶν συνεπειῶν τοῦ πολέμου ὅσον οἱ Γερμανοί. Ἐκτὸς τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς τοὺς ἀναπήρους πολέμου καὶ τὰς οἰκογενείας τῶν φονευθέντων ἐν πολέμῳ, ἥτις ἀπαιτεῖ γιγαντιαῖα ποσά, ἡ Γερμανία ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὰ ποσὰ τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ Σχεδίου Γιούνγκ.

Ὅλα αὐτὰ αὐξάνουν τὴν φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν τῆς οἰκονομίας καὶ τῶν καταναλωτῶν εἰς βαθμὸν ὥστε ἡ περαιτέρω ἐπιβάρυνσις ὑπάρχει φόβος νὰ τοὺς συντρίψῃ.

Ὅπως εἰς τὴν βιομηχανίαν, οὕτω καὶ εἰς τὴν γεωργίαν ἡ κατάστασις εἶνε πολὺ κακή.

Οὕτω ἡ ἀνεργία, μαζὶ μὲ τὸ ψῦχος καὶ τὰς ἄλλας στερήσεις, ἐπροκάλεσε κατὰ τοὺς τελευταίους ἓξ μῆνας σημαντικὴν αὔξησιν τῆς ἰσχύος τῶν ριζοσπαστικῶν κομμάτων.

Οἱ κομμουνισταὶ καὶ οἱ ἐθνικοσοσιαλισταὶ (φασισταί), κόμματα τὰ ὁποῖα δὲν ὑπέχουν εὐθύνας καί, συνεπῶς, δύνανται νὰ ἐκσφενδονίζουν ἀχαλινώτως τὰς βιαιοτέρας κατηγορίας ἐναντίον τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἐπέτυχον μεγάλα κέρδη εἰς ὅλας τὰς ἐκλογὰς τοῦ παρελθόντος ἔτους. Αἱ νῖκαι των δὲν πρέπει νὰ ἀποδίδωνται εἰς τὰ οὐτοπικὰ ἢ συγκεχυμένα κομματικὰ προγράμματά των, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ καταστοῦν ἡ βάσις καλυτέρας πολιτικῆς, ἢ νὰ ἐκτοπίσουν τὴν ἀνεργίαν ἢ τὴν ἔνδειαν. Αἱ νῖκαι αὐταὶ τῶν ριζοσπαστικῶν στοιχείων ὀφείλονται μᾶλλον εἰς τὸ αἴσθημα ἀπογνώσεως, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμεῖ κάτι «διαφορετικόν», χωρὶς νὰ ἐξετάζῃ ἐὰν θὰ εἶνε καὶ κάτι «καλύτερον».

Ἡ κατάρρευσις τοῦ νομίσματος τῷ 1923 ἐπτώχυνεν ἕνα μεγάλο μέρος τῶν οἰκονομικῶς ἀνεξαρτήτων πολιτῶν καὶ ἐκείνους τῶν ὁποίων τὰ εἰσοδήματα ἐξηρτῶντο ἐκ τῶν ἀποταμιεύσεων. Ἡ ἀποζημίωσις διὰ τὰς ἀπολεσθείσας καταθέσεις κατέστη δυνατὴ μόνον μετὰ πάροδον πολλοῦ χρόνου καὶ τότε εἰς μικρὸν μόνον βαθμόν. Ὅλοι ὅσοι κατεστράφησαν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἠκολούθησαν σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου τὰ ριζοσπαστικὰ κόμματα.

Ἡ διανοητικὴ ὅμως ἔξαψις τῶν ζημιωθεισῶν μαζῶν δὲν εἶνε συγγνωστὴ ὅταν παρουσιάζεται ὑπὸ τοιαύτας ὑπερβολάς. Ἀπεναντίας ἀπαιτεῖ σοβαρωτάτην διόρθωσιν, τὴν ὁποίαν ὅλαι αἱ γερμανικαὶ κυβερνήσεις ὀφείλουν καὶ ἀγωνίζονται ἀποφασιστικῶς νὰ ἐπιφέρουν. Ἀλλὰ μιὰ τοιαύτη διόρθωσις καὶ ἐπάνοδος εἰς τὴν λογικὴν θὰ ἦτο οὐσιαστικωτέρα, ἐὰν παρείχετο ὑποστήριξις ἔξωθεν.

Οὐδεὶς σοβαρὸς ἄνθρωπος ἐν Γερμανίᾳ παραδέχεται τὴν ἀποσπασθεῖσαν παρ' ἡμῶν ὁμολογίαν ὅτι ἡ Γερμανία εἶνε ἡ μόνη ὑπεύθυνος διὰ τὸν πόλεμον. Ὅλοι οἱ Γερμανοὶ θεωροῦν τὴν ἐπιβληθεῖσαν αὐτὴν ὁμολογίαν καὶ τὰς συνεπείας της ὡς ἀφορήτους. Ὁ γερμανικὸς λαὸς θὰ ἦτο εὐτυχής, ἐὰν οἱ ἄλλοι λαοὶ ἠννόουν ταχέως ὅτι, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δικαιοσύνης, τὸ ψεῦδος τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν δὲν δύναται νὰ διατηρηθῇ.

Τοῦτο ἀπαιτεῖ, φυσικά, ὅπως καὶ ἡ Γερμανία πράξῃ πᾶν ὅ,τι δύναται διὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν τάξιν ἐν τῷ οἴκῳ της. Ἓν ἐκ τῶν μέτρων ποὺ πρέπει νὰ ληφθοῦν εἶνε ὁ αὐστηρότατος περιορισμὸς ὅλων τῶν δαπανῶν, αἵτινες δύνανται νὰ ἀποφευχθοῦν ἢ νὰ ἀναβληθοῦν, χωρὶς ζημίαν τοῦ συνόλου.

Τὸ μέγα ἔργον τῆς γερμανικῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς εἶνε νὰ τονώσῃ τὸ πνεῦμα τῶν οἰκονομιῶν καί, ταὐτοχρόνως, νὰ παράσχῃ ἕνα ἐλάχιστον ὅριον συντηρήσεως εἰς τοὺς ἀνέργους. Εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ πρέπει νὰ ὑπαχθοῦν ὅλα τὰ ἄλλα.

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΜΦΥΛΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἀφ' ἑτέρου, ἡ οἰκονομικὴ σταθεροποίησις τῶν δημοσίων ὀργανισμῶν καὶ τὸ ἔργον τῆς κρατικῆς μεταρρυθμίσεως δὲν εἶνε δυνατά, ἐφ' ὅσον σημειοῦνται σοβαραὶ διαταραχαὶ τῆς δημοσίας τάξεως.

Ἡ ταραχοποιὸς δρᾶσις τῶν ριζοσπαστικῶν κομμάτων ἐπροκάλεσε συχνὰς συρράξεις μεταξὺ τῶν ἀνταγωνιστικῶν κομμάτων. Ἡ συμπεριφορὰ τῶν κομμάτων τούτων ἤγαγεν εἰς τοιαύτην ἐξαχρείωσιν τῶν πολιτικῶν ἠθῶν, ὥστε ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ υἱοθετήσῃ αὐστηρότερα μέτρα κατὰ τῶν ὑπερβολῶν των.

Οἱ Κομμουνισταὶ καὶ οἱ Ἐθνικοσοσιαλισταὶ ἁμιλλῶνται ποῖος θὰ προκαλέσῃ τὴν μᾶλλον δηλητηριώδη διαταραχήν. Ἡ προπαγανδιστικὴ δρᾶσις τῶν ὁμάδων αὐτῶν βασίζεται κυρίως εἰς ἀχαλίνωτον φανατισμὸν καὶ ἀχαλίνωτα πολιτικὰ μίση. Ἀλλὰ ἡ προπαγάνδα αὐτή, ὑπὸ τὴν μορφὴν τῆς ἀπειλῆς καὶ τοῦ καταναγκασμοῦ πρὸς ἐκφοβισμὸν τῶν ἀντιπάλων καὶ τῶν ἀδιαφόρων μαζῶν, ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἐπίδειξιν δυνάμεως ἡ ὁποία δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν ἰσχὺν τῶν κομματικῶν των ὀργανώσεων.

Ἡ ἐπιτυχία τῶν Ἐθνικοσοσιαλιστῶν εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1930 στηρίζεται οὐχὶ ἐν μικρῷ μέτρῳ εἰς τὴν ψευδῆ αὐτὴν ἐπίδειξιν δυνάμεως. Τὰ πρόσφατα γεγονότα θὰ ἔπεισαν τὸν κόσμον ὅτι ἡ Ἐθνικοσοσιαλιστικὴ κίνησις στηρίζεται ἐν μεγάλῳ μέτρῳ εἰς τὴν «μπλόφφαν» καὶ ὅτι τὸ «Τρίτον Ράϊχ», τὸ ὁποῖον οὗτοι ὑπόσχονται, δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ πολὺ γρήγορα.

Ἡ Γερμανία δὲν εὑρίσκεται εἰς τὰς παραμονὰς ἐμφυλίου πολέμου. Ἡ θέσις τῆς Γερμανίας εἶνε δυσχερὴς καὶ θὰ παραμείνῃ δυσχερὴς ἐπὶ τινα χρόνον. Ἀλλὰ ὁ γερμανικὸς λαὸς δὲν ἔχει χάσει τὴν αὐτοπεποίθησίν του, τὴν ἐνεργητικότητά του, τὴν πίστιν του ἐπὶ ἕνα καλύτερον μέλλον. Καὶ ὅταν αἱ ξέναι χώραι ἐννοήσουν ὅτι ἡ παγκόσμιος οἰκονομικὴ ὀργάνωσις δὲν δύναται νὰ παραμείνῃ ὑγιὴς παρὰ ἐὰν οὐδὲν ἐκ τῶν μελῶν της παραμείνῃ εἰς κατάστασιν ἀδυναμίας, τότε ἡ πρόοδος θὰ καταστῇ δυνατή.

KARL SEVERING

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣ ΠΛΗΡΩΣΙΝ ΧΗΡΕΥΟΥΣΩΝ ΘΕΣΕΩΝ

Προεκλήθη ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ὑπεγράφη διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου προβιβάζονται ἐκ τῶν κεκυρωμένων καὶ ἐγκριθέντων πινάκων πρὸς πλήρωσιν χηρευουσῶν θέσεων οἱ κάτωθι ἀξιωματικοὶ ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὸ πεζικόν. Εἰς ταγματάρχην ὁ λοχαγὸς Ι. Νικολός. Εἰς λοχαγοὺς οἱ ὑπολοχαγοὶ Β. Πέτας, Δ. Τάγκας, Γ. Γερακιανάκης. Εἰς ὑπολοχαγοὺς οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ Ε. Χειλαδάκης, Π. Μουζακίτης, Δ. Κατῆς ἢ Παπασωτηρίου, Γ. Μορφέσης, Δ. Τσιφακάκης, Ἀντ. Χριστοδούλου καὶ Π. Νικολάου.

Εἰς τὴν Ἐπιμελητείαν. Εἰς συνταγματάρχην ὁ ἀντισυνταγματάρχης Σπ. Ζωγράφος. Εἰς ἀντισυνταγματάρχην ὁ ταγματάρχης Ν. Κυριακός.

Εἰς τὸ Ὑγειονομικόν. Εἰς γενικὸν ἀρχίατρον ὁ ἀρχίατρος Χρῆστος Χρηστόπουλος. Εἰς ἀρχίατρον ὁ ἐπίατρος Γ. Ἀργυρόπουλος. Εἰς ἐπίατρον ὁ ἰατρὸς Ἠλίας Λογοθέτης.

Εἰς τὸ Φαρμακευτικόν. Εἰς φαρμακοποιὸν ὁ ὑποφαρμακοποιὸς Δημ. Κωνσταντόπουλος καὶ εἰς ὑποφαρμακοποιὸν ὁ ἀνθυποφαρμακοποιὸς Ἠλίας Μούντριχας.

Ἐπίσης προάγονται εἰς λοχαγοὺς οἱ ἐν πολεμικῇ διαθεσιμότητι διατελοῦντες ὑπολοχαγοὶ τοῦ πεζικοῦ ὡς ἑξῆς:

Ἀντ. Κουτσός, Παν. Παναγιωτόπουλος, Γ. Γιουρουκέλης, Ἀθ. Μπίμπας, Η. Δημόπουλος, Ν. Ἀνδρεάδης, Γ. Βακαλούδης, Ἀλεξ. Ἀλεξίου, Γ. Ἐξάρχου, Γεω. Σαβράμης, Δ. Τσάρας, Κ. Παπαντωνίου, Γ. Θεοφιλόπουλος ἢ Θεοφίλης, Β. Παναγούλης καὶ Α. Ραυτόπουλος.

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Δίγκας συνειργάσθη σήμερον μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν διὰ τὰ ζητήματα τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ προωθήσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως.

Ἐπίσης συνειργάσθη μετὰ τῶν διευθυντῶν τῶν ἑταιρειῶν Φαουντέσιον καὶ Οὔλεν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τοῦ Ἀξιοῦ καὶ τοῦ Στρυμόνος. Εἰς τὴν ἑταιρείαν Φαουντέσιον συνέστησε ὅπως ἀποκαταστήσῃ ἀμέσως τὰ φράγματα τὰ ὁποῖα παρεσύρθησαν ὑπὸ τοῦ Ἀξιοῦ. Ὁ κ. Δίγκας αὔριον θὰ μεταβῇ εἰς Στρυμόνα πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐκεῖ ἐκτελουμένων ἔργων.

Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΛΟΥΧΟΥ

Οἱ δικηγόροι Θηβῶν διὰ τηλεγραφήματός των πρὸς τὸν τέως Εἰσαγγελέα Ἐφετῶν Ἀθηνῶν κ. Μαλοῦχον συγχαίρουν αὐτὸν διὰ τὴν «ἀνδρικὴν στάσιν του».

Ὡς γνωστὸν ὁ κ. Μαλοῦχος παρῃτήθη μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ σκανδαλώδους νομοσχεδίου περὶ μεταθέσεως τῶν Εἰσαγγελέων.

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΣΤΕΓΑΣΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Σήμερον ἐπρόκειτο νὰ συγκροτηθῇ σύσκεψις διὰ τὸ ζήτημα τῆς Ἀγροτικῆς στεγάσεως. Ἡ σύσκεψις ὅμως αὐτὴ ἀνεβλήθη δι' αὔριον κατόπιν τηλεγραφήματος τοῦ κ. Καλογερᾶ ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι θὰ εὑρίσκεται ἐνταῦθα τὸ μεσονύκτιον. Κατὰ τὴν σύσκεψιν θὰ παρίστανται οἱ ἐνταῦθα εὑρισκόμενοι ὑπουργοὶ καὶ οἱ Γενικοὶ Διοικηταὶ Μακεδονίας καὶ Θράκης.

ΕΙΔΗ ΤΩΝ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΩΝ

Εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἐμπορευμάτων Πειραιῶς θὰ ἐκποιηθῶσι σήμερον 1200 τόννοι ζακχάρεως, προερχόμενοι ἐκ τῶν γερμανικῶν ἐπανορθώσεων.

ΤΟ ΔΙΠΛΟΥΝ ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ
ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ

Ἐκ τῶν ἀνακρίσεων, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο ἐν σχέσει μὲ τὴν προχθεσινὴν διπλῆν αὐτοκτονίαν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ Β. Γρηγοριάδη καὶ τῆς ἐρωμένης του Λιλῆς Ἀσκαρίδου, προκύπτει ὅτι αὕτη ὀφείλεται εἰς ἐρωτικοὺς λόγους. Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς ἀπεφάσισε ν' αὐτοκτονήσῃ, ἐπειδὴ δὲν ἐγένετο δεκτὸς εἰς τὴν ἀεροπορίαν, ὁπότε μόνον θὰ ἠδύνατο νὰ μείνῃ ἐνταῦθα καὶ νὰ εὑρίσκεται πλησίον τῆς φίλης του. Τὴν ἀπόφασίν του νὰ αὐτοκτονήσῃ φαίνεται ὅτι τὴν ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν νέαν τὴν Μεγάλην Παρασκευήν, ὁπότε καὶ ἐφωτογραφήθη μαζί της.

Οἱ αὐτόχειρες συνεδέοντο ἀπὸ πολλοῦ χρόνου, τὴν δὲ παραμονὴν τῆς Ἀναστάσεως ὁ Γρηγοριάδης, ὡς οἰκογενειακὸς φίλος, παρέμεινεν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς φίλης του μέχρι τῆς 3ης πρωϊνῆς. Τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ὁ Γρηγοριάδης, φεύγων ἐκ τῆς οἰκίας τῆς ἀδελφῆς του, ἄφηκε τὴν φωτογραφίαν του μὲ τὴν ἀφιέρωσιν «εἰς ἀνάμνησιν». Ἰδίαν φωτογραφίαν ἀφῆκε καὶ ἡ Ἀσκαρίδου εἰς μίαν θείαν της διαμένουσαν στὰ Πατήσια, πρὸς τὴν ὁποίαν καὶ ἐξεμυστηρεύθη τὸν ἔρωτά της πρὸς τὸν Γρηγοριάδην.

Οἱ δύο νέοι συνηντήθησαν τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα εἰς τὸν Κῆπον τοῦ Μουσείου, ἐπιβάντες δὲ αὐτοκινήτου κατηυθύνθησαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Γαλατσίου, ὅπου καὶ ηὐτοκτόνησαν περὶ τὴν 11ην νυκτερινὴν τῆς Κυριακῆς.

Τὸ πτῶμα τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ μετεφέρθη εἰς τὸ Β' Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον, τῆς δὲ νεάνιδος παρεδόθη εἰς τοὺς οἰκείους της. Ἡ κηδεία των ἐγένετο χθὲς τὸ ἀπόγευμα.

Εἰς τὰς ἐπιστολάς των οἱ αὐτόχειρες ζητοῦν συγχώρησιν ἀπὸ τοὺς οἰκείους των, λέγοντες ὅτι θὰ τοὺς λυπήσουν, ἀλλ' ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀποφύγουν τὸ μοιραῖον.

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ ΤΟΥ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΥ

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Μιχαλακοπούλου θὰ συγκροτηθῇ σήμερον τὴν πρωΐαν σύσκεψις, τῆς ὁποίας θὰ μετάσχουν οἱ ὑπουργοὶ τῶν τριῶν πολεμικῶν ὑπουργείων μετὰ τῶν ἐπιτελῶν των, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὁ ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴς κ. Πολίτης.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην θὰ κανονισθοῦν τὰ τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν μεγάλην Διάσκεψιν, ἥτις, συνερχομένη τὸ προσεχὲς ἔτος εἰς Γενεύην, θὰ ἐξετάσῃ τὸ ὅλον ζήτημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΛΙΜΕΝΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Μεγάλαι ἀφίξεις εἰς τὸ Τελωνεῖον Πειραιῶς Κρετὸν Τουάλντεζουΐ καὶ Χάρτου Ταπετσαρίας, τοῦ Οἴκου «Ρυθμὸς», Βουλῆς 22, διὰ τὴν θερινὴν περίοδον.

Ε'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ
ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἐπαναλαμβάνεται τὴν 19ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 ἡ μειοδοτικὴ δημοπρασία πρὸς μίσθωσιν ἢ ἑνιαίων ἢ χωριστῶν οἰκημάτων, ὅπως χρησιμεύσωσι ὡς διδακτήριον τοῦ Ε' Γυμνασίου Ἀθηνῶν ἐν τῷ Γραφείῳ αὐτοῦ (Διδότου 30).

Ἀνώτατον ὅριον ὡρίσθη τὸ ποσὸν τῶν 25.852.50 δραχμῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἀπριλίου 1931.

Ὁ Γυμνασιάρχης
Ν. Σ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΚΤΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε.

Ἔναρξις δρομολογίων ἀ)π.
'ΗΡΑ Μ, ΚΑΙ 'ΑΕΤΟΣ,
ἀπὸ 18 Ἀπριλίου

Α)Π "ΗΡΑ Μ,,
ἕκαστον Σάββατον, 6 ½ μ. μ. διὰ ΧΑΛΚΙΔΑ, ΒΟΛΟΝ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ καὶ ἑκάστην Πέμπτην, 6 ½ μ. μ. διὰ ΧΙΟΝ, ΜΥΤΙΛΗΝΗΝ.

Α)Π "ΑΕΤΟΣ,,
ἕκαστον Σάββατον, 6 ½ μ. μ. διὰ ΠΑΤΡΑΣ, ΚΕΡΚΥΡΑΝ, ΑΓΙΟΥΣ 40, ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΝ, ἑκάστην Τετάρτην, 6 ½ μ. μ. διὰ ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, ΡΕΘΥΜΝΟΝ, ΧΑΝΙΑ.

Η ΣΥΦΙΛΙΣ
ΘΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ ΑΝΕΥ ΕΝΕΣΕΩΝ
Εἰς ὅλα αὐτῆς τὰ στάδια

Ζητήσατε τὴν βιβλιογραφίαν τοῦ διαπρεποῦς Γάλλου Ἰατροχημικοῦ καὶ Μικροβιολόγου Dr POMARET ἀποστελλομένην ΔΩΡΕΑΝ παρὰ τοῦ ἐν Τριπόλει Γεν. Ἀντιπρ. διὰ τὴν Ἑλλάδα Ι. Η. ΛΟΥΚΑ-Ι-ΤΗ, Ἐργοστ. Χρωμάτων καὶ Χημικῶν Προϊόντων. Ἀντιπρ. Ἀθηνῶν Ν. Ε. Ἀναστασάκις, ὁδὸς Πεσμαζόγλου 9α.

Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι.

ΖΩΝΑΙ-ΚΟΡΣΕΔΕΣ

Ἐπιστημονικῶς οἱ τελειότεροι. Προσδίδουν χάριν καὶ ὑγείαν.

Κάλτσαι ἐλαστικαὶ πλουσιωτάτη συλλογή.

Διάφορα εἴδη διὰ μασσάζ. Ἐλαστικὰ πρὸς ἐξάλειψιν τῶν ρυτίδων.

Στὸ μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος του

ΤΟ ΑΡΕΤΑΙΕΙΟΝ
Ὁδὸς Ἐμμαν. Μπενάκη 5.

Διὰ τὰς Συναλλαγάς σας
προτιμᾶτε πάντοτε τὴν
ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΑΘΗΝΩΝ
τῆς ὁποίας αἱ θυρίδες εἶνε
εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ
ΑΠΟ ΤΗΣ 9ΗΣ Π. Μ. ΜΕΧΡΙ 5ΗΣ Μ. Μ.
ΑΝΕΥ ΔΙΑΚΟΠΗΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΚΑΘ' ΟΛΟΝ ΤΟ ΕΤΟΣ 1930

Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κατήρτισε μακρὰν ἔκθεσιν περὶ τῆς γεωργικῆς κινήσεως κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1930. Ἡ ἔκθεσις θὰ ὑποβληθῇ μὲ τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα, καὶ τὴν πρώτην συνεδρίασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης. Εἰς αὐτὴν ἀναφέρεται ὅτι κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐκαλλιεργήθησαν ἐν Ἑλλάδι διὰ τὴν παραγωγὴν τῶν κυριωτέρων γεωργικῶν προϊόντων 18.997.500 στρέμματα, ἐνῷ κατὰ τὸ 1929 ἐκαλλιεργήθησαν 17.784.000 στρέμματα, ἤτοι ἐπὶ πλέον 1.213.500 στρέμματα.

Σχετικῶς μὲ τὰς ἐπελθούσας ζημίας εἰς τὰ δημητριακὰ ἐκ τῶν διαφόρων θεομηνιῶν εἰς τὴν ἔκθεσιν ἀναφέρεται ὅτι ἡ ἀξία αὐτῶν ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 935.000.000 μὲ τὰς ἐκπεσμένας τιμὰς πωλήσεως αὐτῶν, μὲ τὰς συνήθεις δὲ τιμὰς τῶν προϊόντων θὰ ὑπερέβαινε τὸ 1.000.000.000 δραχμῶν.

Η ΕΞΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κίνησιν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐξαγωγῆς ἑνὸς ἑκάστου τῶν κυριωτέρων γεωργικῶν προϊόντων, καπνοῦ, οἴνων, σταφίδος κλπ.. ἡ ἔκθεσις ἀναφέρει τὰ ἑξῆς:

Διὰ τὸν Ἑλληνικὸν καπνὸν τὸ λῆξαν ἔτος θεωρεῖται ὡς τὸ μᾶλλον κρίσιμον ἔτος τῆς οἰκονομικῆς ἱστορίας του. Τόσον ἡ καπνοπαραγωγὴ ὅσον καὶ τὸ ἑλληνικὸν καπνεμπόριον καὶ αὐτοὶ οἱ καπνεργάται ἐδοκιμάσθησαν δεινῶς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Κατὰ τὸ 1930 ἡ καλλιεργηθεῖσα διὰ καπνὸν ἔκτασις ἀνῆλθε περίπου εἰς 830.000 στρέμματα ἔναντι 1.200.000 στρεμμάτων καλλιεργηθέντων κατὰ τὸ 1929. Παρήχθησαν δὲ 50.000.000 ὀκάδες καπνοῦ ἔναντι 62.000.000 ὀκάδων παραχθεισῶν κατὰ τὸ ἔτος 1929.

Ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ καπνοῦ ἀνῆλθε κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1929 εἰς 50.055.000 χιλιόγραμμα ἔναντι 49.195.351 χιλιογρ. περίπου, ἐξαχθέντων κατὰ τὸ 1930. Ἡ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κατανάλωσις τῶν καπνῶν ἀνέρχεται εἰς 4.500.000 χιλιόγραμμα, κατὰ τοὺς ἐπισήμους πίνακας τῶν καπνεργοστασίων, πράγματι ὅμως φθάνει τὰ 7.000.000—800.000 χιλιόγραμμα διότι, ὡς εἶνε γνωστόν, μία σημαντικὴ ποσότης καταναλισκομένου προϊόντος ἀπὸ τοὺς ἰδίους καπνοπαραγωγούς, καπνεργάτας καὶ ἄλλους, διαφεύγει τὸν ἔλεγχον τοῦ καπνεργοστασίου.

Οὕτω τὸ ἐκ τοῦ καπνοῦ εἰσαγόμενον ξένον συνάλλαγμα ἀνέρχεται εἰς 9—9 1)2 ἑκατομμύρια λιρῶν Ἀγγλίας. Σχετικῶς μὲ τὸ ἐπίπεδον τῶν τιμῶν, αὗται κατὰ τὸ 1930 ὑπερέβησαν κατὰ 10— 15 ο)ο, ἔναντι τῶν τοῦ 1929.

Ἡ ἐπὶ τοῦ καπνοῦ κρίσις, ἐξακολουθεῖ ἡ ἔκθεσις, ἐπεδεινώθη κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐκ διαφόρων λόγων καὶ παγκοσμίου σημασίας, ἀλλὰ καὶ εἰδικῶς ἑλληνικῶν τοιούτων. Ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ παγκόσμιος οἰκονομικὴ κρίσις συνετέλεσεν ὥστε αἱ βιομηχανίαι νὰ ἐπιδιώξουν τὸ κατώτερον βιομηχανικὸν κόστος τῶν σιγαρέττων των διὰ νὰ στηρίξουν τὴν κατανάλωσιν εἰς εὐθηνὰς τιμὰς πωλήσεως. Οὕτω διὰ νὰ ἐπιτύχουν τιμὰς χαμηλὰς καὶ προσιτὰς εἰς τὴν πελατείαν των ὑπεβίβασαν τὴν ποιότητα καὶ ἀξίαν τῶν προσμίξεων καὶ ἐπεδίωξαν τὴν ἀγορὰν κατωτέρων καὶ εὐθηνῶν καπνῶν, παραμελήσασαι αἱ καπνοβιομηχανίαι τὰ ἐκλεκτότερα ἑλληνικὰ καπνὰ διὰ τὰ χαρμάνια. Καὶ ἐνῷ ἐκ τῆς τακτικῆς ταύτης τὰ ἀποθέματα τῶν εὐγενῶν ἑλληνικῶν καπνῶν δὲν διετέθησαν, ἐπῆλθεν ἡ ἐσοδεία τοῦ 1929, ἡ μεγαλυτέρα ἐξ ὅσων ἐνθυμοῦνται οἱ καπνοπαραγωγοὶ καὶ ἔπειτα ἡ ἐσοδεία τοῦ 1930, κατωτέρα μὲν τῆς προηγουμένης, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἀνωτέρα ἐκείνης ἥτις ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἰσορρόπησιν τῆς προσφορᾶς πρὸς τὴν ζήτησιν (δηλαδὴ 45.000.000 ὀκάδες).

Η ΣΤΑΦΙΣ

Ὅπως διὰ τὸν καπνόν, οὕτω καὶ διὰ τὴν σταφίδα, τὸ σταφιδικὸν ἔτος 1929—1930 δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἔτος εὐεξίας.

Ἡ παραγωγὴ κατὰ τὸ ἔτος 1929—30 ἀνῆλθεν εἰς 272.342.197 ἐνετικὰς λίτρας, ἔναντι 296.167.380 ἐνετικῶν λιτρῶν τοῦ ἔτους 1927— 28, ἤτοι παρουσίασε διαφορὰν ἐπὶ ἔλαττον ἐξ ἐνετικῶν λιτρῶν 23.825.183.

Ποιοτικῶς ἡ παραγωγὴ τοῦ ὑπολόγου ἔτους ὑπῆρξε κατωτέρα τῆς τῶν προηγουμένων, διότι ὁ τρυγητὸς καὶ ἡ ἀποξήρανσις τοῦ προϊόντος διεξήχθησαν ὑπὸ δυσχερεῖς ὅρους, λόγῳ τοῦ φόβου τῶν βροχῶν.

Ἀπὸ ἀπόψεως τιμῶν τοῦ προϊόντος ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἡ κίνησις αὐτῶν ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1929—30 ὑπῆρξεν ὑποτιμητική, διότι, ὡς ἐμφανίζεται κατωτέρω, ἤνοιξεν ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔτους μὲ ὑψηλὰ ἐπίπεδα διὰ νὰ κατέλθῃ εἰς χαμηλὰ τοιαῦτα κατὰ τὴν λῆξιν αὐτοῦ.

Ἡ ἐξαγωγὴ κατὰ τὸ σταφιδικὸν ἔτος 1929—30 ἀνῆλθεν εἰς λίτρας 146.518.392 ἔναντι λιτρῶν 146.311.673 τοῦ σταφιδικοῦ ἔτους 1928—1929. Εἶνε ἐν τούτοις παρήγορον ὅτι κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ ἀρξαμένου σταφιδικοῦ ἔτους 1930—31 καὶ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1930, ἡ ἐξαγωγὴ ἐμφανίζει αὔξησιν κατὰ 12.000.000 περίπου λιτρῶν ἀπὸ τὸ ἀντίστοιχον χρονικὸν διάστημα τοῦ 1929 — 1930. Ὡς γνωστὸν τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα ἐκ τῆς σταφίδος ἀνέρχεται εἰς 2.000.000 — 2.500.000 λίρας Ἀγγλίας.

Τὸ σύνολον τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ Δελτίων κατὰ τὸ ἔτος 1929— 30 ἀνῆλθεν εἰς 120.142.500 μὲ συμψηφισμὸν 62.715.800, ἐνῷ ἡ κίνησις τῶν δελτίων κατὰ τὸ ἔτος 1928 — 29 παρουσιάζει σύνολον 103.255.300 μὲ συμψηφισμὸν 65.778.500.

Ἡ κίνησις τῶν ἐνεχύρων σταφιδοκάρπου κατὰ τὸ ἔτος 1929—30 παρουσίασε ποσὸν 66.500.000 Ε. Λ. ἔναντι Ε. Λ. 26.048.000 τοῦ ἔτους 1928—29.

ΣΥΜΠΛΟΚΗ
ΓΗΓΕΝΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Πτολεμαΐδος, ὅτι συνεπλάκησαν ἐκεῖ γηγενεῖς καὶ πρόσφυγες. Ἀποτέλεσμα τῆς συμπλοκῆς ταύτης ὑπῆρξεν ὁ φόνος τοῦ προσφυγος Σαμαρᾶ ὑπὸ τοῦ γηγενοῦς Καραμάνου.

ΕΠΙΔΗΜΙΑ
ΓΡΙΠΠΗΣ ΕΝ ΚΑΤΕΡΙΝΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Ἐλατοχωρίου (Κατερίνης) ἀναφέρει ὅτι ἐσημειώθησαν ἐκεῖ 150 κρούσματα γρίππης, ἐξ ὧν τὰ τέσσαρα θανατηφόρα. Ὁ Γεν. Διοικητὴς διέταξε τὸν νομίατρον ὅπως μεταβῇ ἐπὶ τόπου.

Η ΚΡΙΣΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 14 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατ' ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν, αἱ πραγματικαὶ εἰσπράξεις εἰς τὴν ἀγορὰν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα ἀνῆλθον εἰς τὸ ἥμισυ τῶν περυσινῶν. Τοῦτο ἀποδίδεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν κατῆλθον εἰς τὴν πόλιν ἐφέτος χωρικοὶ διὰ νὰ προβοῦν εἰς προμηθείας λόγῳ τῆς ἐπικρατούσης οἰκονομικῆς κρίσεως.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΙΣ ΣΠΕΤΣΑΣ

Ὁ κ. Βενιζέλος μετέβη χθὲς εἰς Σπέτσας, ὅπου θὰ παραμείνῃ ἐπὶ ὀκταήμερον πρὸς ἀνάπαυσιν.

ΟΙ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΙ ΔΑΣΜΟΙ

Εἰς τὴν Βουλὴν θὰ κατατεθῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ τελωνιακοῦ κώδικος.

Δι' αὐτοῦ θὰ λαμβάνεται πρόνοια ὅπως διὰ τὰ μεταχειρισμένα ἔπιπλα τῶν ἐπιβατῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ μὴ πληρώνεται ἐφεξῆς δασμός, εἰς ἐλάχιστα δὲ μόνον ἐξ αὐτῶν ἐπιβάλλεται μικρὸν ποσοστὸν δασμοῦ.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου, Πανεπιστημίου ἀρ. 53, ἐν διαμέρισμα εἰς τὸν 1ον ὄροφον ἐξ ὀκτὼ κυρίων δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ἐπίσης 15 δωμάτια διὰ γραφεῖα. Τὰ ἐπὶ τῆς προσόψεως πρὸς 1500 δρχ. ἕκαστον, τὰ δὲ ἐσωτερικὰ πρὸς 1000 δρχ. ἕκαστον.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικολ. Χεύντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πεσμαζόγλου καὶ ἀκριβῶς ἔναντι τοῦ Χρηματιστηρίου εὐρύχωρον ἡμιυπόγειον διαμέρισμα. Πληροφορίαι γραφεῖα «Πρωΐας» 12—1 καθ' ἑκάστην.

ΛΟΓΙΣΤΗΣ— Ἀλληλογράφος Ἑλληνικῆς καὶ Γαλλικῆς μὲ ἀρίστας συστάσεις, προϋπηρετήσας εἰς τὸ ἐξωτερικόν, διαθέτων ὥρας ἢ ὁλόκληρον ἡμέραν ζητεῖ θέσιν. Γράψατε Μ. Ι. «Πρωΐαν».

ΠΩΛΕΙΤΑΙ μονοκατοικία διώροφος μὲ κῆπον, νερὸ πόλεως καὶ φρέαρ, ἠλεκτρικὸν καὶ ἀεριόφως πλησίον Σταθμοῦ, στάσις Χαροκόπου. Πληροφορίαι: κ. Δ. Μεϊντάνη, Νοταρᾶ 112, Πειραιᾶ.

ΛΟΓΙΣΤΗΣ διπλωματοῦχος λίαν πεπειραμένος, γνώστης τῆς Γαλλικῆς καὶ ἀριστοῦχος σχεδιαστής, ζητεῖ θέσιν ἀνάλογον μὲ ἀπαιτήσεις μετρίας ἀμοιβῆς. Πληροφορίαι Διαχείρισιν «Πρωΐας» 12—2 καὶ 7—10 μ.μ.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
Η "ΚΥΡΑΜΙΧΑΛΑΙΝΑ,,
ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΕΛΚΟΥ
ΕΝ ΚΟΡΙΝΘΩ
ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΣΤΑΘΜΟΝ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΑΧ. 425.915.011
Πᾶσαι αἱ Τραπεζιτικαὶ ἐργασίαι ὑπὸ ὅρους συμφέροντας.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΑΡΓΟΣ
ΠΥΡΓΟΣ
ΠΑΤΡΑΙ
ΚΕΡΚΥΡΑ
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
ΝΑΥΠΛΙΟΝ
ΑΙΓΙΟΝ
ΚΑΛΑΜΑΙ
ΣΥΡΟΣ
ΧΙΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
ΒΟΛΟΣ
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ
ΛΑΡΙΣΣΑ
ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΧΑΝΙΑ
ΖΑΚΥΝΘΟΣ
ΠΛΩΜΑΡΙΟΝ
ΤΡΙΠΟΛΙΣ
ΧΑΛΚΙΣ
ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΚΑΒΑΛΛΑ
ΠΡΕΒΕΖΑ
ΚΑΡΛΟΒΑΣΙ
ΒΑΘΥ
ΝΑΞΟΣ
ΡΕΘΥΜΝΟΣ
ΦΑΡΣΑΛΑ
ΙΣΤΙΑΙΑ
ΦΛΩΡΙΝΑ
ΑΓΡΙΝΙΟΝ
ΑΜΑΛΙΑΣ
ΛΑΜΙΑ
ΔΡΑΜΑ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις ΕΛΛΑΔΟΣ & ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD
4 LONDON WALL BULDINGS EC 2
Μεθ' ὑποκαταστημάτων ΕΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΙ & ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
Καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀποδοτέαι εἰς ὃ νόμισμα ἐγένοντο, ὑπὸ ὅρους συμφέροντας,
Ταμιευτήριον μέχρι 100.000 δρ. 4 1)4 ο)ο ἀπηλλαγμένον φόρου

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΓΕΥΤΙΚΗΝ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΙΝ

Διὰ νὰ ἐνισχυθῇ ἡ ἤδη λειτουργοῦσα (6 λεωφορεῖα) συγκοινωνία μὲ 5 νέα λεωφορεῖα 15 θέσεων καὶ ἐλαττωθῇ ὁριστικῶς τὸ εἰσιτήριον τῶν μονίμων κατοίκων εἰς δραχ. 2.50.
Διὰ νὰ χορηγηθοῦν εἰς τὴν Κοινότητα τὰ μέσα τῆς συμπληρώσεως τοῦ δικτύου ὑδρεύσεως καὶ τῆς κατασκευῆς ὁδῶν.
Διὰ νὰ καταβληθῇ ἡ ζητηθεῖσα παρὰ τῆς Πάουερ ἀποζημίωσις ἐκ 1000 λιρῶν διὰ τὴν ἄμεσον ἐγκατάστασιν τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ.
Διὰ νὰ ἐξελιχθῇ ἔτι ταχύτερον ὁ Συνοικισμὸς τῶν 350 ἤδη οἰκιῶν εἰς μίαν ὡραίαν πόλιν

ΔΙΑΤΙΘΕΝΤΑΙ ΤΑ ΑΠΟΜΕΝΟΝΤΑ
ΟΙΚΟΠΕΔΑ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΜΟΝΑΔΙΚΗΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ
ΚΑΙ ΜΕ ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΔΟΣΕΙΣ 100-300 ΔΡΑΧΜΩΝ
ΑΝΕΥ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗΣ

Γραφεῖα: Μέγαρον Λαϊκῆς Τραπέζης, 3ος ὄροφος, ἀριθ. 15

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΥΠΕΒΛΗΘΗΣΑΝ ΕΠΙΣΗΜΩΣ ΝΕΑΙ ΓΑΛΛΙΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΟΙΝΩΝ

ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΑΠΟΔΟΧΗ ΤΩΝ

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κ. Κλεμὰν Σιμόν, κατόπιν προηγουμένης εἰδοποιήσεως, ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν 7ην μ. μ. εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν κ. Μιχαλακόπουλον, παρὰ τῷ ὁποίῳ παρέμεινε συνομιλῶν ἐπὶ ὥραν καὶ πλέον.

Ὡς ἐγνώσθη, ὁ Γάλλος πρεσβευτὴς κατόπιν τηλεγραφικῆς ἐντολῆς τῆς Κυβερνήσεώς του ὑπέβαλε νέας προτάσεις διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῆς εἰσαγωγῆς τῶν Ἑλληνικῶν οἴνων εἰς Γαλλίαν καὶ τὴν ἐν συνεπείᾳ διατήρησιν ἐν ἰσχύϊ τῆς καταγγελθείσης ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως Ἑλληνογαλλικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως.

Διὰ τῶν προτάσεων αὐτῶν ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εἰσαγωγῆς εἰς Γαλλίαν 300 χιλιάδων ἑκατολίτρων Ἑλληνικῶν οἴνων ἢ θειωμένου γλεύκους, πρὸς ἀνάμιξιν, ἐπιβαρυνομένων μὲ τὸν παλαιὸν εἰσαγωγικὸν δασμὸν τῶν 55 φράγκων κατὰ ἑκατόλιτρον. Ἐπίσης ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἀγορᾶς ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ μονοπωλίου ἑλληνικῶν καπνῶν ἀξίας μέχρι τὸ πολὺ 50 ἑκατομμυρίων δραχμῶν κατ' ἔτος.

Ὁ Γάλλος πρεσβευτὴς ὑπεστήριξεν, ὅτι αἱ γενόμεναι προτάσεις πρέπει νὰ κριθοῦν εὐνοϊκῶς ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, δεδομένου ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῆς πείρας, ἡ εἰσαγωγὴ τῶν Ἑλληνικῶν οἴνων εἰς τὴν Γαλλίαν δύναται πραγματικῶς νὰ ὑπερβῇ τὰς 250 χιλ. ἑκατόλιτρα καὶ ὅτι αὐτὴ ἡ Ἰταλία, ἡ ὁποία εἶνε ἡ δευτέρα μετὰ τὴν Γαλλίαν οἰνοπαραγωγὸς χώρα ἐδέχθη τὸν ποσοτικὸν περιορισμὸν τῆς εἰσαγωγῆς Ἰταλικῶν οἴνων εἰς Γαλλίαν εἰς 250 χιλ. ἑκατόλιτρα.

Ἡ διεξαχθεῖσα ἐπὶ τῶν προτάσεων συζήτησις μεταξὺ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου καὶ τοῦ κ. Κλεμὰν Σιμόν, μακρὰ καὶ ἐμπεριστατωμένη, εἶχεν ὡς συμπέρασμα ν' ἀναληφθῇ ὑπὸ τοῦ δευτέρου ἡ πρωτοβουλία, ὅπως εἰσηγηθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησίν του καὶ ἄλλην τινὰ ὑποχώρησιν, τὸν καθορισμὸν ὅτι κατὰ τὰ ἔτη καθ' ἃ ἡ γαλλικὴ οἰνοπαραγωγὴ δὲν θὰ εἶνε μεγάλη, θὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ εἰσαγωγὴ Ἑλληνικῶν οἴνων καὶ πέραν τοῦ ποσοῦ τῶν 300 χιλ. ἑκατολίτρων δασμολογουμένων μὲ τὸν ἐλάχιστον συμβατικὸν δασμὸν τῶν 55 φράγκων.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐπεφυλάχθη ν' ἀπαντήσῃ περὶ ἀποδοχῆς ἢ μὴ τῶν προτάσεων, ἀφοῦ συνεννοηθῇ καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ἁρμοδίων συναδέλφων του.

Πρὸς τοῦτο ἐκάλεσε διὰ τὴν 10ην π.μ. σήμερον εἰς σύσκεψιν τοὺς κ. κ. ὑπουργοὺς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Γεωργίας.

Ἐφ' ὅσον γίνουν ἀποδεκταί, ὡς προβλέπεται, αἱ προτάσεις, θ' ἀνασταλῇ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ γενικοῦ δασμολογίου διὰ τὰ ἐκ Γαλλίας προϊόντα, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Παρασκευῆς, ὁπότε παύει ἰσχύουσα ἡ καταγγελθεῖσα Ἑλληνογαλλικὴ ἐμπορικὴ σύμβασις.

ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΜΠΟ-Υ-ΚΟΤΑΖ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀναφερόμενος εἰς τὰς συνεχιζομένας ἐκδηλώσεις διαφόρων κοινωνικῶν ὀργανώσεων περὶ κηρύξεως μποϋκοτὰζ κατὰ τῶν γαλλικῶν προϊόντων ἐπανέλαβεν, ὅτι θεωρεῖ ταύτας ἀστόχους καὶ ἐντελῶς πρωτοτύπους.

«Ἡ Κυβέρνησις, προσέθεσεν, εἶνε ἐκείνη ἡ ὁποία διαχειρίζεται τὰ ζητήματα τῆς συνάψεως τῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων. Εἰς ἑκάστην χώραν, μεθ' ὧν συμβαλλόμεθα ὑπάρχουν ἐσωτερικαὶ δυσκολίαι, εἴτε ἕνεκα ὡρισμένων ἐσωτερικῶν συνθηκῶν, εἴτε καὶ ἕνεκα τῆς σοβούσης παγκοσμίου ἐσωτερικῆς κρίσεως. Τὰ κοινοβούλια ἀναγκάζονται νὰ λαμβάνουν, καὶ λαμβάνουν προστατευτικὰ μέτρα ὑπὲρ ὡρισμένης ἢ ὡρισμένων τάξεων παραγωγῶν. Τὰ μέτρα ταῦτα πλήττουν ἀσφαλῶς τὰς πρὸς ἃς αἱ συναλλαγαὶ χώρας. Ἀλλὰ θὰ ἦτο κανεὶς πολὺ ἀπλοϊκός, ἂν τ' ἀπέδιδεν εἰς ἐχθρικὴν στάσιν.

Ἀπόκειται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ κατὰ τὰς διεξαγομένας διαπραγματεύσεις μέτρα προστασίας τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων τῆς χώρας. Τὸ ὀρθὸν καὶ ὁμαλὸν εἶνε, ν' ἀφεθῇ ἀπερίσπαστος ἡ Κυβέρνησις πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἤδη καθ' ἑαυτὰς κοπιωδῶν διαπραγματεύσεων καὶ νὰ μὴ λαμβάνουν χώραν ἐκδηλώσεις αἱ ὁποῖαι ἂν εὕρουν ἀντίκτυπον εἰς παρομοίας ἐκδηλώσεις ἐν Γαλλίᾳ θὰ δυσχεράνουν ἀκόμη περισσότερον τὰς ἤδη δυσχερεῖς συνεννοήσεις καὶ θὰ δημιουργήσουν μίαν ἀτμόσφαιραν βαρεῖαν.

Δὲν εὑρίσκω δὲ καὶ πρακτικὴν ἔννοιαν εἰς τὰς ἐκδηλώσεις ταύτας, διότι ἓν ἐκ τῶν δύο θὰ συμβῇ, ὡς ὀρθῶς παρετήρησε ὁ Τύπος: Ἢ δὲν θὰ φθάσουν αἱ διεξαγόμεναι διαπραγματεύσεις εἰς τὴν σύναψιν συμβάσεως καὶ τότε ἐφαρμοζομένου τοῦ ἀνωτάτου γενικοῦ δασμολογίου ὅλα τὰ γαλλικὰ προϊόντα θὰ ἀποκλείωνται, διότι τὸ ἀνώτατον δασμολόγιον εἶνε πολὺ βαρύ, ἢ αἱ διαπραγματεύσεις θὰ καταλήξουν εἰς συμφωνίαν καὶ οὐδεὶς θὰ ὑπάρχῃ λόγος ἐκδηλώσεων, αἱ ὁποῖαι ἔχουν τὸν χαρακτῆρα, ἂν ὄχι ἀντιποίνων, τοὐλάχιστον ποιᾶς τινος αὐτοδικίας. Ἀπευθύνω λοιπὸν πρὸς ὅλους παράκλησιν νὰ ἀπέχουν τοιούτων ἐκδηλώσεων καὶ νὰ ἐπιφυλαχθοῦν νὰ κρίνουν τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως, ὅταν τοῦτο καταλήξῃ εἰς σύναψιν νέας συμβάσεως ἢ δὲν καταλήξῃ εἰς συμφωνίαν».

ΝΕΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΠΛΗΜΜΥΡΑΙ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΚΑΙ ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Η ΣΙΔ)ΜΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ ἀπ' εὐθείας σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία μετὰ τῶν Ἀθηνῶν δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἀποκατασταθῇ οὔτε σήμερον, συνεπείᾳ ἀποφράξεως τῆς γραμμῆς εἰς τὸ 145 χιλιόμετρον παρὰ τὸ Λιανοκλάδι. Ἕνεκα τούτου ἡ συγκοινωνία εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο γίνεται διὰ μεταβιβάσεως. Ἀπόψε τὴν 8 καὶ 45' ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν ἡ ταχυδρομικὴ ἁμαξοστοιχία Ἀθηνῶν, αὔριον δὲ τὴν πρωΐαν θὰ ἀναχωρήσῃ καὶ τὸ Σεμπλόν. Ἀντιθέτως ἐξ Ἀθηνῶν δὲν θὰ ἀφιχθῇ αὔριον ἡ ταχυδρομικὴ ἁμαξοστοιχία καθόσον παρουσιάζονται δυσχέρειαι κατὰ τὴν μεταβίβασιν τῶν ἐπιβατῶν.

ΝΕΑΙ ΠΛΗΜΜΥΡΑΙ

Ἀπὸ τῆς νυκτὸς εἰς ὁλόκληρον τὴν Μακεδονίαν ἐνέσκηψε καταιγίς. Συνεπείᾳ τῶν συνεχῶν βροχῶν τὰ ὕδατα τῆς λίμνης Γιαννιτσῶν κατέκλυσαν τὴν περιφέρειαν Παλαιοχωρίου καὶ τὰ χωρία Λιανοβέργι καὶ Κορυφή. Τὰ ὕδατα ἐπίσης τοῦ Λουδία ἐκχειλίσαντα παρεξέκλιναν τοῦ κανονικοῦ των ροῦ καὶ κατέκλυσαν 2 χιλ. στρέμματα ἐσπαρμένων ἀγρῶν τοῦ προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ Πλατύ.

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Λουτροῦ τηλεγραφεῖ ζητῶν νὰ σταλῇ νομὴ καθ' ὅσον κατεκλύσθησαν ὅλαι αἱ βοσκήσιμοι γαῖαι.

Ὡσαύτως ζημίαι σημαντικαὶ ἐπροξενήθησαν εἰς τὰς κοινότητας Λιθίου καὶ Ἀδένδρου.

Ὁ Γεν. Διοικητὴς ἠδυνήθη νὰ ἀποστείλῃ σήμερον μόλις 1000 ἄρτους καὶ 3000 ὀκάδας κριθῆς εἰς τὴν περιφέρειαν Πλατύ. Αὔριον θὰ σταλοῦν διάφορα εἴδη εἰς ἄλλας περιφερείας.

Ἐκ Γρεβενῶν τηλεγραφοῦν ὅτι συνεπείᾳ τῶν βροχῶν διεκόπησαν αἱ συγκοινωνίαι μεταξὺ τῆς πόλεως καὶ τῶν πέριξ χωρίων.

ΛΑΡΙΣΑ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Λόγῳ τῆς πεσούσης καὶ πάλιν ραγδαίας βροχῆς τὰ ὕδατα τοῦ Πηνειοῦ ἤρχισαν νὰ ἀνυψοῦνται ἐπικινδύνως. Οὕτω εἰς τὸ χωρίον Κουλοῦρι παρεσύρθη τὸ πρόχειρον φράγμα καὶ τὰ ὕδατα εἰσῆλθον ἐντὸς τῶν οἰκιῶν.

Ἡ συγκοινωνία διεξάγεται διὰ στρατιωτικῶν λέμβων. Οἱ κάτοικοι στεροῦνται τροφῆς. Κατέρρευσαν μέχρι τοῦδε πέντε οἰκίαι καὶ ἐφονεύθησαν ἀρκετὰ ζῷα. Κρατεῖ σκέψις ὅπως μεταφερθοῦν οἱ κάτοικοι εἰς Λάρισαν.

Ἐπίσης εἰς τὰ Καλύβια πλεῖσται οἰκίαι κατεστράφησαν.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΥΡΚΑΪΑ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. (Ἀσύρματος). —Τὰς πρώτας ἀπογευματινὰς ὥρας ἐσημειώθη ἔκρηξις εἰς τὰς κρατικὰς ἀποθήκας βενζίνης, ἥτις συνεκλόνισεν ὅλα τὰ γύρω κρατικὰ κτίρια ἀποθηκῶν τροφίμων καὶ τελωνείων. Ἡ ἐπακολουθήσασα πυρκαϊὰ ἀπετέφρωσε μεγάλα τμήματα τῶν ἐν λόγῳ κτιρίων. Αἱ ζημίαι ἀνέρχονται εἰς πολλὰς δεκάδας ἑκατομμυρίων.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΙΟΥ ΤΑΜΙΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Τὴν 1 1)2 μ.μ. τῆς χθὲς ἀπεπειράθη νὰ αὐτοκτονήσῃ εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὁ Δημ. Παπαθανασίου, ταμίας τοῦ ἐν Σάμῳ ὑποκαταστήματος τῆς Τραπέζης ταύτης, βληθεὶς διὰ σφαίρας περιστρόφου εἰς τὴν κοιλιακὴν χώραν.

Ὁ ἀποπειραθεὶς ἦλθε προὴμερῶν ἐνταῦθα ἐκ Σάμου, ἀφοῦ παρέδωσε τὰς κλεῖδας τοῦ χρηματοκιβωτίου τοῦ ὑποκαταστήματος εἰς τὴν ἐκεῖ διαμένουσαν σύζυγόν του, εἰς τὴν ὁποίαν εἶπεν ὅτι θὰ ἤρχετο ἐνταῦθα δι' ὑπόθεσίν του. Μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἀπὸ τὴν Σάμον, ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐκεῖ ὑποκαταστήματος ἔλαβε τὰς κλεῖδας τοῦ χρηματοκιβωτίου ἀπὸ τὴν σύζυγον τοῦ Παπαθανασίου, καὶ ἐνήργησεν ἔλεγχον εἰς τὴν διαχείρισιν αὐτοῦ. Ἐκ τοῦ ἐλέγχου ὁ Παπαθανασίου ἀπεκαλύφθη καταχραστὴς 277 χιλ. δραχμῶν αἱ ὁποῖαι ἔλειπαν ἐκ τοῦ ταμείου του.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ ὑποκαταστήματος ἐτηλεγράφησε κατόπιν τούτου εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Τραπέζης ἵνα φροντίσῃ διὰ τὴν σύλληψίν τουκ ἐφ' ὅσον ὁ καταχραστὴς εἶχεν ἔλθει ἐνταῦθα.

Χθὲς τὴν 1 1)2 μ.μ., ἐνῷ ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τῆς Τραπέζης εἶχεν ἀναζητήσει τοῦτον καὶ δὲν τὸν εἶχεν ἀνεύρει, ὁ Παπαθανασίου ἐθεάθη ἀπὸ τὸν ἐπιθεωρητὴν τοῦ ἱδρύματος κ. Σπ. Καραπᾶνον εἰς τὸν προθάλαμον τοῦ γραφείου τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ κ. Δροσοπούλου.

— Τί θέλεις ἐδῶ; τὸν ἠρώτησεν ὁ κ. Καραπᾶνος.

— Θέλω νὰ παρουσιασθῶ στὸν κ. Διοικητήν.

— Μὰ σὺ εἶσαι καταχραστής, τοῦ προσέθεσεν ὁ κ. Καραπᾶνος, καὶ πρέπει νὰ εἰδοποιήσωμεν τὸν Εἰσαγγελέα νὰ σὲ συλλάβῃ.

— Ὄχι, δὲν εἶμαι καταχραστής, τοῦ ἀπήντησεν ἐκεῖνος.

Καὶ τοῦ προσέθεσεν, ἐνῷ συγχρόνως ἐξήγαγε περίστροφον μὲ τὸ ὁποῖον ἐπυροβόλησε κατὰ τῆς κοιλίας του:

— Δὲν θὰ μὲ πᾶτε πουθενά· τὸ κουφάρι μου ἂν θέλετε πάρτε το.

Ἡ σφαῖρα διέτρησε εἰς τρία μέρη τὰ ἔντερά του. Ἡ κατάστασίς του εἶνε κρισιμωτάτη, διότι ὑπάρχει μεγάλος κίνδυνος νὰ τοῦ ἀνεπτύχθῃ περιτονῖτις.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Εὐθὺς ὡς ἐπαναληφθοῦν αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας κ. Ζάννας θὰ καταθέσῃ νομοσχέδιον περὶ ὀργανώσεως τῆς μετεωρολογικῆς ὑπηρεσίας. Δι' αὐτοῦ ἐπέρχεται ἡ συγχώνευσις τῶν ὑφισταμένων μετεωρολογικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἡ ἐπὶ τῇ βάσει τούτων σύστασις ἑνιαίας μετεωρολογικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐντατικωτέρας ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ὑφισταμένου εἰδικοῦ προσωπικοῦ καὶ ὑλικοῦ, τῆς οἰκονομικωτέρας διαρρυθμίσεως τῆς μετεωρολογικῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς πληρεστέρας ἱκανοποιήσεως τῶν ἀμέσων καὶ μελλουσῶν μετεωρολογικῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας. Συνιστᾶται ἐπίσης διοικητικὸν συμβούλιον ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων ὑπουργείων καὶ ὑπηρεσιῶν, τοῦ ὁποίου σκοπὸς θὰ εἶνε ἡ κατεύθυνσις τοῦ ἔργου τῆς μετεωρολογικῆς ὑπηρεσίας. Διὰ τὴν μετεωρολογικὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς γεωργίας συνιστᾶται τμῆμα γεωργικῆς μετεωρολογικῆς ὑπηρεσίας, ὅπερ ἀναπτυσσόμενον καταλλήλως θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἀποτροπὴν μέρους τοὐλάχιστον τῶν κατ' ἔτος καταστροφῶν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς. Ἀντιμετωπίζεται ἐπίσης ἡ περίπτωσις τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν μετεωρολογικῶν ἀναγκῶν τῆς ναυτιλίας καὶ ὑποδεικνύεται παραλλήλως ἡ πολύτιμος συμβολὴ τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ εἰς τὸ ἔργον τῆς μετεωρολογίας διὰ τοῦ ἐξοπλισμοῦ ἀριθμοῦ τινὸς ἐμπορικῶν σκαφῶν, διὰ μετεωρολογικῶν ὀργάνων, αἱ μετεωρολογικαὶ παρατηρήσεις τῶν ὁποίων θὰ μεταβιβάζονται εἰς τὴν μετεωρολογικὴν ὑπηρεσίαν τῆς χώρας, τὴν ὁποίαν ταῦτα θὰ παραπλέουν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑΝ

ΠΩΣ ΕΞΕΙΛΙΧΘΗΣΑΝ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ ΕΔΩΣΑΝ ΑΙ ΕΠΑΡΧΙΑΙ

Τὰ ἐν Ἰσπανίᾳ γεγονότα, μετὰ τὸ δυσμενὲς διὰ τὴν Μοναρχίαν ἀποτέλεσμα τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, ἐξειλίχθησαν ραγδαίως. Ὁ Βασιλεὺς Ἀλφόνσος, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν πραγμάτων, ἠναγκάσθη χθὲς νὰ παραιτηθῇ καὶ ν' ἀναχωρήσῃ διὰ τὸ ἐξωτερικόν. Κατόπιν τούτου, ἀνεκηρύχθη Δημοκρατία ἐν Ἰσπανίᾳ, ἐσχηματίσθη δὲ καὶ ἡ πρώτη Δημοκρατικὴ Κυβέρνησις ὑπὸ τὸν πρό τινος ἀποφυλακισθέντα ἡγέτην τοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος κ. Θαμόρρα. Τὰ γεγονότα ταῦτα μᾶς ἀνήγγειλεν ὁ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὴς τῆς «Πρωΐας» δι' ἀλλεπαλλήλων τηλεγραφημάτων του, τὰ ὁποῖα παρατίθενται ξηρὰ ὡς ἐλήφθησαν εἰς τὴν 1ην σελίδα. Μετὰ τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα ἤρχισαν καταφθάνοντα τὰ τηλεγραφήματα τῶν Πρακτορείων καὶ ἄλλα, τὰ ὁποῖα καταχωροῦμεν κατωτέρω:

Η ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ

ΜΑΔΡΙΤΗ, 14 (Πρακτ. Τρανζόσεαν).—Ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα τῆς σήμερον ἐπῆλθεν ἡ λύσις τῆς ἱσπανικῆς κρίσεως, διὰ τῆς παραιτήσεως τοῦ Μονάρχου. Ὀλίγον πρὸ τῆς 6ης ἀπογευματινῆς ὁ κόμης Ρομανόνες παρέδωσεν εἰς τὸν ἡγέτην τῶν δημοκρατικῶν Θαμόρρα ὅλην τὴν κρατικὴν ὑπηρεσίαν. Ἅμα τῇ ναλήψει τῆς ἐξουσίας ὁ Πρόεδρος τῆς νέας Κυβερνήσεως κ. Θαμόρρα ἐκάλεσε τοὺς Ἱσπανοὺς καὶ ξένους δημοσιογράφους, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὁ Βασιλεὺς Ἀλφόνσος παρῃτήθη οὐ μόνον δι' ἑαυτόν, ἀλλὰ καὶ δι' ὅλην τὴν δυναστείαν του καὶ ἀνεχώρησε κατευθυνόμενος εἰς Παρισίους.

Ἡ εἴδησις τῆς παραιτήσεως τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Δημοκρατίας διεδόθη ἀστραπιαίως καθ' ὅλην τὴν χώραν, κύματα δὲ πολιτῶν κατέκλυσαν τὰς ὁδοὺς τῆς Μαδρίτης. Πανταχοῦ ἀκούονται ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας, ἐνῷ φοιτηταὶ καὶ ἐργάται μὲ ἐρυθρὰς σημαίας κυκλοφοροῦν εἰς τὰς ὁδούς, ἐπευφημοῦντες τὸ νέον πολίτευμα. Μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς Δημοκρατίας ὑψώθη πανταχοῦ ἡ νέα δημοκρατικὴ ἱσπανικὴ σημαία, ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς τοῦ πλήθους.

Εἰς τὴν Βαρκελώνην ἐν τοσούτῳ ἐσημειώθησαν συγκρούσεις. Ἂν καὶ δὲν ἐγνώσθησαν εἰσέτι τὰ αἴτια τῶν συγκρούσεων, πιστεύεται ὅτι αὗται ἐγένοντο μεταξὺ δημοκρατικῶν καὶ αὐτονομιστῶν.

Ἡ Μαδρίτη πανηγυρίζει.

Πιστεύεται ὅτι ἡ νέα Κυβέρνησις, ἥτις συγκαταλέγει εἰς τοὺς κόλπους της καθολικούς, συντηρητικούς, δημοκρατικοὺς καὶ σοσιαλιστάς, θὰ κυβερνήσῃ καθαρῶς ὑπηρεσιακῶς τὴν χώραν ἐν ἀναμονῇ τῆς συγκλήσεως τῆς Συντακτικῆς Συνελεύσεως, ἥτις θὰ δώσῃ ὁριστιμορφὴν εἰς τὸ πολίτευμα.

Η ΤΜΗΜΑΤΙΚΗ ΜΕΤΑΒΟΛΗ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. (Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον).— Τηλεγραφήματα ἐκ Μαδρίτης μεταδίδουν λεπτομερείας τῆς ἐπελθούσης μεταβολῆς. Ὁ Βασιλεὺς παρῃτήθη καὶ μετεβίβασε τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν Ἀθνάρ, ἥτις πάλιν διὰ τοῦ κ.Ρομανόνες ἀνέθεσε τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν κ. Θαμόρρα ἢ μᾶλλον εἰς τὴν προσωρινὴν Δημοκρατικὴν Κυβέρνησιν, ἥτις συνῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Μιγκουὲλ —Μάουρα. Ὁ κ. Θαμόρρα ἔσπευσε πάραυτα νὰ καλέσῃ τὸν Στρατηγὸν Σὰν-Ζοῦρζο, ἀρχηγὸν τῆς πολιτοφυλακῆς, ὅπως τοῦ παράσχῃ ὁδηγίας διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ τὴν προσωπικὴν ἀσφάλειαν τοῦ παραιτηθέντος Βασιλέως. Ἡ δημοκρατικὴ σημαία ὑψώθη εἰς ὅλα τὰ δημόσια κτίρια. Ἔκτακτος ζωηρότης καὶ κίνησις παρατηρεῖται εἰς τὰς ὁδούς, τὰς ὁποίας διασχίζουν συνεχῶς αὐτοκίνητα φέροντα ἐρυθρὰς δημοκρατικὰς σημαίας. Ὁ σοσιαλιστὴς Σάλοριτς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα τοῦ Δημάρχου Μαδρίτης. Ἡ δημοκρατία ἐκηρύχθη ἐπίσης εἰς τὸ Δημαρχεῖον τῆς Βαρκελώνης, ὅπου ἐπαρχιακὴ ἀντιπροσωπεία παρέδωσε τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν Στρατηγὸν Μαθίαν καὶ τοὺς ὀπαδούς του, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιστάσεως. Ὑψώθη πάραυτα ἐπὶ τοῦ Δημαρχείου ἡ δημοκρατικὴ σημαία, ἐνῷ ὁ Στρατηγὸς Μαθίας ἐδημοσίευσεν ἐπίσημον ἀνακοινωθέν, καθ' ὃ ἀνακηρύσσεται ἀνεξάρτητον Καταλανικὸν Κράτος, μὲ δημοκρατικὸν καθεστώς.

Εἰς τὴν Μαδρίτην ἐξ ἄλλου οἱ ἀστυνομικοὶ ἐνθουσιῶντες προσεχώρησαν πρὸς τὸ πανηγυρίζον πλῆθος.

Εἰς τὸ Χρηματιστήριον τὰ μεγάλα πολιτικὰ γεγονότα ἐπέφεραν νέαν πτῶσιν τῆς τιμῆς τῆς πετσέτας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. (Ἀσύρματος).— Καθ' ἃ ἀγγέλλεται ἐκ Βαρκελώνης, ἡ Δημοκρατία ἀνεκηρύχθη ἐπισήμως ἐκεῖ περὶ ὥραν 14.15'.

Κατὰ πληροφορίας ἐξ ἄλλου ἐκ Μαδρίτης, πολὺ πρὸ τῆς ἐπισήμου ἀνακοινώσεως τῆς παραιτήσεως τοῦ Ἀλφόνσου ἐκυκλοφόρουν ἐπίμονοι φῆμαι εἰς τὴν πόλιν ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἀνεχώρησεν καὶ ὅτι ἐσχηματίζετο Κυβέρνησις ἐκ δημοκρατικῶν σοσιαλιστῶν καὶ φιλομοναρχικῶν, ἥτις θὰ συνεκάλει ἀμέσως Συντακτικὴν Συνέλευσιν.

ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΝ ΟΙ ΕΞΟΡΙΣΤΟΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14.(Τρανζόσεαν).—Οἱ σπουδαιότεροι τῶν Ἱσπανῶν δημοκρατικῶν ἐξορίστων, οἵτινες παρέμεναν εἰς τὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσαν, ἐν οἷς καὶ ὁ Σαντιάγκο Ντ' Ἄλμπα, ἑτοιμάζονται νὰ ἀναχωρήσουν μὲ τὴν νυκτερινὴν ἁμαξοστοιχίαν διὰ τὴν Μαδρίτην.

Πιστεύεται ὅτι μία ἐκ τῶν πρώτων πράξεων τῆς νέας Δημοκρατικῆς Κυβερνήσεως θὰ εἶνε καὶ ἡ ἀνάκλησις τοῦ ἐν Παρισίοις πρεσβευτοῦ Κινόνες - Ντὲ- Λεὸν καὶ ἡ ἀντικατάστασίς του διὰ τοῦ Δ)ρος Μαρανόν. Ἐπίσης λέγεται ὅτι εἰς τὴν Πρεσβείαν τοῦ Λονδίνου θὰ διορισθῇ πρεσβευτὴς ὁ συγγραφεὺς Περὲζ Ντὲ-Ἀγιάλα, εἰς δὲ τὴν τοῦ Βερολίνου ὁ δημοσιογράφος Τζούλιο - Ἀλβαρὲζ - Ντὲλ Βάγιο.

ΤΙ ΠΡΟΗΓΗΘΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. (Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον).— Τηλεγραφοῦν ἐκ Μαδρίτης ὅτι χθὲς (προχθὲς) τὴν ἑσπέραν συνεκροτήθη μακρὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ σήμερον τὴν πρωΐαν ὁ πρωθυπουργὸς Ἀθνὰρ συνεσκέφθη μετὰ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως, μεθ' ὃ ἀπεφασίσθη ἡ παραίτησις.

Πρὸ ταύτης, ἡ συνέλευσις τῶν δημοκρατικῶν καὶ σοσιαλιστικῶν κομμάτων ἐνέκρινε καὶ ἐδημοσίευσεν ἀνακοινωθέν, τὸ ὁποῖον, μεταξὺ ἄλλων, ἀνέφερε καὶ τὰ ἑξῆς: «Ἀξιοῦμεν ἀπὸ τὰς Ἀρχὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικάς, νὰ σεβασθοῦν τὴν ἀπόφασιν τοῦ λαοῦ. Ἐν ὀνόματι τῆς Ἱσπανίας, τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύομεν ἀφοῦ ἔχομεν τὴν πλειοψηφίαν, δηλοῦμεν ὅτι θὰ δράσωμεν μετ' ἀποφασιστικότητος, ἵνα ἱκανοποιήσωμεν τὸν πόθον τοῦ Ἔθνους, ἐγκαθιδρύοντες τὴν Δημοκρατίαν».

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14. (Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον). — Τηλεγραφήματα ἐκ Μαδρίτης ἀγγέλλουν ὅτι ἡ Κυβέρνησις Ἀθνὰρ εἶχε συμβουλεύσει τὸν Βασιλέα νὰ καλέσῃ τοὺς συνταγματικοὺς ἀρχηγοὺς καὶ νὰ ἐξετάσῃ μετ' αὐτῶν τὸ ζήτημα τῆς συγκλήσεως Συντακτικῆς Συνελεύσεως, ἥτις ν' ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ὁριστικῆς μορφῆς τοῦ πολιτεύματος. Ἀλλ' ἡ ἀδιάλλακτος στάσις τῶν Δημοκρατικῶν ἀπέτρεψε τὴν λύσιν ταύτην.

Ἡ Δημοκρατία ἀνεκηρύχθη εἰς Ἅγιον Σεβαστιανόν, ὅπου τὰ μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐκάλεσαν τὸν διοικητὴν καὶ τῷ ἀνεκοίνωσαν ὅτι ἀνέλαβον αὐτοὶ τὴν διοίκησιν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν μεταξὺ Δημοκρατικῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως Ἀθνὰρ διαπραγματεύσεων, εἰς διαφόρους ἱσπανικὰς πόλεις ἤρχισε ν' ἀνακηρύσσεται ἡ Δημοκρατία, καταργουμένων τῶν ἀρχῶν παρὰ τῶν δημοκρατικῶν δημοτικῶν συμβουλίων. Οὕτως ἡ Δημοκρατία εἶχεν ἀνακηρυχθῆ ἀπὸ τῆς μεσημβρίας (χθὲς) εἰς Βαρκελώνην, Σαραγόσσαν, Κόρδοβαν, Ἀλμέρια, Βίγκο, Χουΐλμπα καὶ Λεόν.

Ο ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑΝ

ΛΙΣΣΑΒΩΝ, 14. (Πρακτορεῖον Τρανζόσεαν).— Ἡ εἴδησις περὶ ἀνακηρύξεως τῆς Δημοκρατίας εἰς τὴν Ἱσπανίαν διεδόθη ἀστραπιαίως εἰς ὁλόκληρον τὴν Πορτογαλλίαν.

Ἡ ἐντύπωσις ὑπῆρξε καταπληκτική, χρησιμεύει δὲ ὡς νέον ἔναυσμα εἰς τὸν κατὰ τῆς δικτατορίας ἀγῶνα. Ὁ στρατηγὸς Φεράζ παρῃτήθη τῆς θέσεως τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Στρατοῦ καὶ ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ Σίλβα Μπάρρο.

Ὁ συνταγματάρχης Μπόργκες, διοικητὴς τοῦ ἀποβατικοῦ σώματος κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν, ἐξέδωσε προκήρυξιν, δι' ἧς προβλέπει τὴν ἐφαρμογὴν αὐστηροτάτων ποινῶν ἐναντίον παντὸς παρέχοντος οἱανδήποτε συνδρομὴν πρὸς τοὺς ἐπαναστάτας.

Ὁ Μπόργκες ἐτηλεγράφησε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι οἱ ἐπαναστάται τῆς Μαδέρας κατέστρεψαν τοὺς φάρους καὶ ὅτι ὁ στόλος ἐνεργεῖ ἤδη αὐστηρότατον ἀποκλεισμὸν τῶν νήσων. Ἡ Κυβέρνησις διέψευσε καὶ αὖθις τὰς πληροφορίας περὶ ἐκρήξεως ἐπαναστατικῶν κινημάτων εἰς τὰς πορτογαλλικὰς ἀποικίας καὶ τὴν μητρόπολιν.

Η ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ἐπεῖγον.—Κατὰ νυκτερινὰς πληροφορίας, ὁ Βασιλεὺς Ἀλφόνσος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Ριβέρα, ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν τῆς παραιτηθείσης Κυβερνήσεως Ἀθνάρ, καὶ τοῦ δουκὸς Μιράντα, ἀνεχώρησε πράγματι διὰ Καρθαγένην, ὅπου θὰ ἐπιβιβασθῇ πλοίου δι' ἄγνωστον κατεύθυνσιν. Ἡ ἐπιβίβασις λέγεται ὅτι θὰ γίνῃ εἰς τὸν παρὰ τὴν Καρθαγένην μικρὸν ὅρμον Γιοῦμπε. Πολλοὶ εὐγενεῖς ἐξ Ἱσπανίας ἤρχισαν διερχόμενοι τὰ γαλλικὰ σύνορα, καταφεύγοντες εἰς Γαλλίαν, διὰ τὸν φόβον ἐκδικήσεων.

Ὁ νέος Δήμαρχος τῆς Μαδρίτης ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον καθησυχαστικὴν πρὸς τὸν λαόν, συνιστῶν τάξιν.

Εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τῆς Κομποστέλλης ἐτελέσθη δοξολογία ἐπὶ τῇ ἀνακηρύξει τῆς Δημοκρατίας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14 (Ρώϋτερ).— Τηλεγραφοῦν ἐκ Μαδρίτης ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς κ. Θαμόρρα ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὁ Βασιλεὺς Ἀλφόνσος ἀνεχώρησεν ἐκ Μαδρίτης κατευθυνόμενος εἰς Καρθαγένην μὲ μικρὰν συνοδείαν, καὶ θὰ ἐπιβιβασθῇ αὔριον τὴν πρωΐαν κατευθυνόμενος πρὸς ἄγνωστον διεύθυνσιν. Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια θὰ ἀναχωρήσῃ αὔριον τὴν πρωΐαν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ἐπεῖγον. —Οἱ νέοι ὑπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν, τῆς Παιδείας καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀνεχώρησαν ἐντεῦθεν διὰ τῆς νυκτερινῆς ἁμαξοστοιχίας κατευθυνόμενοι εἰς Ἱσπανίαν διὰ νὰ ἀναλάβουν τὰ ὑπουργεῖά των. Εἰς τὸν σταθμὸν τοὺς ἀπεχαιρέτισε πλῆθος κόσμου.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ἐπεῖγον.— Ὁ νέος Πρωθυπουργὸς κύριος Ἀλκάλα Θαμόρρα ὡμίλησεν ἀπόψε ἀπὸ τοῦ ραδιοφώνου χαιρετίσας τὸ Ἱσπανικὸν ἔθνος, πρὸς τὸ ὁποῖον συνέστησε νὰ διατηρήσῃ τὴν ἀξιοπρέπειάν του καὶ ν' ἀποδείξῃ εἰς τὸν κόσμον τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἱσπανίας.

Ἀπὸ τὴν προσωρινὴν Δημοκρατικὴν Κυβέρνησιν, προσέθεσε, νὰ εἴσθε βέβαιοι ὅτι θὰ ἐργασθῇ συμφώνως πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ λαοῦ καὶ ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ ζητεῖτε παρ' αὐτῆς εὐθύνας.

ΘΟΡΥΒΩΔΗΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ ΑΝΕΡΓΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΒΑΛΛΑΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τηλεγραφοῦν ἐκ Καβάλλας, ὅτι οἱ ἐκεῖ ἄνεργοι ἐργάται προεκάλεσαν ταραχώδεις σκηνάς. Μεταβάντες εἰς τὴν Δημαρχίαν ἐζήτησαν ὅπως δοθοῦν εἰς αὐτοὺς ἐπιδόματα καὶ ἐργασία. Ὁ Δήμαρχος ἀπήντησεν ὅτι δὲν δύναται νὰ δώσῃ ἐπιδόματα διότι δὲν ὑπάρχει πίστωσις. Κατόπιν τούτου κατηυθύνθησαν εἰς τὴν Νομαρχίαν καὶ ἐζήτησαν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ Νομαρχιακὸν κατάστημα θορυβωδῶς. Ὁ κ. Νομάρχης ἐδέχθη πενταμελῆ ἐπιτροπήν, ἡ ὁποία μὲ γλῶσσαν τραχυτάτην ἐζήτησεν ἐργασίαν. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἔξωθεν τῆς Νομαρχίας ἐργάται ἤρχισαν νὰ φωνάζουν ὅτι θέλουν ἐργασίαν. Ταυτοχρόνως ἔθραυσαν τοὺς ὑελοπίνακας τῶν παραθύρων καὶ τοῦ διαδρόμου τῆς Νομαρχίας.

Ἀμέσως ἔσπευσαν ἀστυνομικὰ ὄργανα ὅπως τοὺς συλλάβουν. Οἱ ταραξίαι ὅμως ὑβρίζοντες τὸν Νομάρχην καὶ τὴν Κυβέρνησιν ἐτράπησαν εἰς φυγήν, χωρὶς νὰ συλληφθοῦν.

ΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΙ ΕΙΣ ΑΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΚΑΠΝΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐκοινοποιήθη πρὸς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους καὶ τὰ καπνεργοστάσια Διάταγμα δι' οὗ ἀπαγορεύεται ἡ καλλιέργεια καπνοῦ εἰς τὰς κάτωθι περιφερείας:

Ἀθηνῶν, Καλαμῶν, Λεβαδείας, Κυκλάδων, Πύργου, Πατρῶν, Πειραιῶς, Χαλκίδος, Αἰγιαλείας, Ἄνδρου, Ἀντανάσσου, Ἀχαρνῶν, Ἀμαρουσίου, Πελλίνης, Γόρτυνος, Δωρίδος, Εὐρυτανίας, Ζακύνθου, Νευροκοπίου, Θάσσου, Ἱεράπετρας, Ἰθάκης, Ἰκαρίας, Κεφαλληνίας, Καλαμπάκας, Καρυδιᾶς, Κανίας, Κλυτωρίας, Κιάτου, Βονίτσης, Κυνουρίας, Κυθήρων, Λίμνης, Λασσηθίου, Λεωνιδίου, Λακεδαίμονος, Μεγαλοπόλεως, Μεγαρίδος, Μεσσήνης, Οἰτύλου, Ὀλυμπίας, Τριφυλλίας, Παξῶν, Πέλλης, Σελινοῦντος, Σητείας, Σκοπέλου, Σύρου, Τήνου, Τροιζηνίας, Ὕδρας, Παραμυθιᾶς, Κρωπίας, Μαργαριτίου, Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, Κερκύρας, πλὴν τῆς Κοινότητος Ἀκρολοφιτῶν.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ τοῦ διευθυντοῦ καπνεργοστασίου ἐπιβάλλεται πρόστιμον ἀπὸ 1000—5000 δραχ., διπλασιαζόμενον ἐν ὑποτροπῇ, εἰς τοὺς παραβάτας. Αἱ παράνομοι σποραὶ ἢ καπνὰ δημεύονται ἢ καταστρέφονται.

ΟΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΡΟΥΣΘΕΝΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Κατὰ τὴν προχθεσινὴν σύγκρουσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 18081 αὐτοκινήτου μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 23661 φορτηγὸν τοιοῦτον ἐτραυματίσθησαν ἐκτὸς τοῦ κ. Α. Δενδρινοῦ, τῆς συζύγου του Φραγκίσκας καὶ τῶν θυγατέρων του Ζέας Συμεόνογλου καὶ Βασιλικῆς Δενδρινοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐπέβαινον τοῦ πρώτου αὐτοκινήτου καὶ οἱ Ἀχ. Καμβᾶς ράπτης ἐτῶν 57, Παναγιώτης Καμβᾶς ἀδελφός του, Μόσχα Κανελλοπούλου ἐτῶν 51 πενθερά του, Μ. Κανελλοπούλου ἐτῶν 12 κόρη της οἱ ὁποῖοι ἐπέβαινον τοῦ φορτηγοῦ ἐπιστρέφοντες ἐκ διασκεδάσεως. Ἐπίσης ἐτραυματίσθη καὶ ὁ Κ. Κορασίδης ἐπιβαίνων τοῦ πρώτου αὐτοκινήτου.

Η ΕΚΔΙΚΑΣΙΣ ΤΩΝ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καταρτίζεται διάταγμα εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. Δι' αὐτοῦ θὰ ὁρίζωνται αἱ δευτεροβάθμιοι φορολογικαὶ ἐπιτροπαί, αἵτινες θὰ ἀρχίσουν τὰς ἐργασίας των ἀπὸ τῆς 15 Μαΐου. Εἰς τὰς ἐπιτροπὰς ταύτας θὰ παραπεμφθοῦν ὅλαι αἱ φορολογικαὶ ὑποθέσεις αἱ μέχρι τῶν 10.000 δραχμῶν, αἵτινες ἐκκρεμοῦν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διὰ τὴν 10ην π.μ. τῆς αὔριον Πέμπτης ἐκλήθη εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Μερκούρη, ὡς προέδρου τῆς Ἑνώσεως τῶν Δήμων, ἡ διευθύνουσα ἐπιτροπὴ αὐτῆς, ἀποτελουμένη, πλὴν αὐτοῦ, ἐκ τῶν δημάρχων: Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης, Πατρῶν, Μεσολογγίου, Παγασσῶν, Χανίων, Λαμιέων καὶ Ναυπλιέων.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην θὰ καταρτισθῇ τὸ πρόγραμμα καὶ θὰ ἐγκριθῇ εἰς τὴν τελικήν του μορφὴν ὁ κανονισμὸς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου τῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ μετάσχουν, ἐκτὸς τῶν δημάρχων, καὶ οἱ πρόεδροι Συνδέσμων Κοινοτήτων, ὡς καὶ οἱ πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων πρωτευουσῶν ἐπαρχιῶν.

Ἐπίσης κατὰ τὴν ἰδίαν συνεδρίασιν θὰ συνταχθῇ καὶ ἡ ἔκθεσις πρὸς τὸ Συνέδριον περὶ ὧν πεπραγμένων τῆς Ἑνώσεως τῶν Δήμων.

Τὸ Συνέδριον τῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος θὰ συνέλθῃ ἐν Ἀθήναις τὴν 10ην Μαΐου ἐ.ἔ.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου...	374.25	375.—
Παρισίων...	3.01	3.02
Ν.Ὑόρκης..	76.94	77.14
Ἑλβετίας...	14.82	14.86
Ἰταλίας....	4 03	4.05
Ὁλλανδίας..	30.87	30.97
Βρυξελλῶν..	2.14	2.16
Βερολίνου..	18.37	18.40
Βιέννης....	10.84	10.88
Σόφιας.....	0 550	0.56
Βουκουρεστ.	0.471	0 479
Πράγας.....	2.280	2.295
Δηνάριον...	1 137	1.140

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ εἰς λίρας Κλείσιμον 13)4

5 % 1910	61.50	5 % 1881	76.—
5 % 1914	78.25	5 % 1884	76.—
7 % 1924	104.—	4 % 1887	62.—
6 % 192[illegible]	92.50	4 % 1889	59.—
Κτηματικ.	98.75	5 % 1890	75.—
Παραγωγ.	87.25	4 % 1902	61.50
Ἀνταλλάξ.	100.—	5 % 1907	90.50

ΠΑΡΙΣΙΩΝ εἰς φρ. γαλλ. Κλείσ. 14)4

5 % 1914		Λαυρίου..	
Τρ.Ἀθηνῶν		Ἠλεκτρικ.	
Τρ.Ἀνατολ.	219	Σ.Π.Α.Π.	176
Οἴνων.....	204	Σιδ.Θεσσ.	357

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ φρ. χρ. Κλείσ. 14)4 γρόσ.

Τρ.Ἀθην.	30.—	Ἀνταλλάξ.	249.—
Τρ.Ἀνατ.	46.—		

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 14)4	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 9)4
Ἑλλάδος....	7035	7000	7010	7030
Ἐθνικῆς....	77300	77000	77200	77100
Ἀθηνῶν....	440	425	429	440
Ἀνατολῆς ..	661	648	648	665
Ἐμπορικῆς..	744	730	732	745
Βιομηχανίας	141	141	141	141
Ἐθν.Ἀτμ...	228	228	228	228
Οἰνοπνευμ..	350	350	350	350
Οἴνων......	614	598	598	590
Ἠλεκτρ.Σιδ.	643	641	642	641
Ἠσαΐα.....	5.—	5.—	5.—	5.—
Πυριτιδοπ..	2100	2045	2045	2205
Λιπασμάτων	730	730	730	745
Ἔργον.....	270	270	270	270
Προμηθεὺς..	675	675	675	682
Σ.Π.Α.Π....	522	510	510	520
Ἐριουργίας.	242	242	242	242
Πειραϊκῶν..	70	70	70	70
Χρώματα...	457	455	457	467
Διαμαντοπ..	141	141	141	141
Καπνοῦ....	223	223	223	223
Τέκτων....	130	130	130	130
Ἠλεκτρικῆς	338	338	338	338
Ἀνταλλάξ..	95550	953—	954—	955—

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ : Λονδίνον, 14 Ἀπριλίου.—Παρισίων 124.15, Ν. Ὑόρκης 4.8521, Ἑλβετίας 25.21, Ἰταλίας 92.75, Ἱσπανίας 46.20, Ἀμστερνταμ 12.11, Στοκχόλμης 18.14, Βρυξελλῶν 34.87, Βουκουρεστίου 817, Βερολίνου 20.398, Βιέννης 34.51, Πράγας 164, Βελιγραδίου 276.60, Σόφιας 670, Βουδαπέστης 27.80.

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ : Φὶξ 470, Φῶς 45, Κάδμος 120, ΠΑΚ 90, ΕΛΚΑ 50, Ἱπποδρόμου 315, Χαρτ. Αἰγίου 260, Ἑλλ. Ξενοδοχείων 660, ΕΤΜΑ 210, Ὑποδ. Τιτὰν 510, Ἀβεζὰπ 27.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ : Ἀνταλλάξιμα 8 %. Προθεσμίᾳ 953—955.50 καὶ 954 (κλείσιμον).

Ἀνταλλάξιμα 6 %. Προθεσμίᾳ 831,50 καὶ 829 (κλείσιμον).

Ἑλλήνων ὑπηκόων. Προθεσμίᾳ 468.50 καὶ 467.50 (κλείσιμον).

ΤΟΚΟΜΕΡΙΔΙΑ ΔΑΝΕΙΩΝ. — Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἑξῆς Ἐθνικῶν Δανείων διαπραγματεύονται ἀπὸ χθὲς ἄνευ τοκομεριδίου : Ἀπαλλοτριώσεως 1919— ὑπ' ἀριθ. 23 πρὸς δραχ. 4. Ἀπαλλοτριώσεως 1925 καὶ 1929— ὑπ' ἀριθ. 11 πρὸς δραχ. 4. Ἐπιτάξεως 1917— ὑπ' ἀρ. 26 πρὸς δραχ. 3. Ἀναγκαστικὸν 1922 —ὑπ' ἀριθ. 9 πρὸς δραχ. 6.50.

Τρίτη, 14 Ἀπριλ. 1931. ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ Κλ. μεσημβρ.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 % 1881	5690	5 % 1898	75.50
5 % 1884	5690	5 % 1900	82.25
4 % 1887	4655	1 % 1906	52.—
4 % 1889	4360	6 % 1917	88.50
5 % 1890	5625	6 % 1918	89.—
5 % 1893	5350	8 % Α.Β. 1910	91.75
2 ½ % 1898	37000	8 % Γ.Σ. 1925	91.50
4 % 1902	4645	8 % Ζ.Ι. 1929	91.50
5 % 1907	1370	5 % 1920 π.	203.—
4 % 1910	4540	5 % 1920 μ.	206.—
5 % 1914	5850	6 ½ % 1922	96.25
7 % 1924	7760	6 % 1926	91.—
7 % 1924	38000	8 % 1926	97.—
8 % 1925	80500	8 % 1927	467.50
6 % 1928	6850	Ἀνταλλ. 8 %	954.—
6 % 1928	36000	Ἀνταλλ. 6 %	829.50
		Βουλγαρ. 6 %	414.—
		Πολεμοπ. 6 %	76.25

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

2.50 %	1904	80.—	7.— %	1925	289.50
2.50 %	1912	79.—	7.— %	1926	290.—
2.— %	1925	6700			

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν		Οἰνοποιητ.	
Ἑλλάδος....	7010	Οἰνοποιΐας..	350
Ἐθνικῆς....	77200	Οἴνων......	598
Κτηματικῆς.	3910	Καμπᾶ......	155
Ἀθηνῶν....	429	Ἠσαΐα.....	5.50
Ἀνατολῆς..	648	Ἕνωσις....	101
Λαϊκῆς.....	5550	Γεωργ.Βιομ.	162
Ἐμπορικῆς .	732		
Πειραιῶς...	400	**Ἀτμοπλ.**	
Βιομηχανίας	140		
Οἰκονομίας.	25	Κάππαρη...	2.—
Κεντρικῆς..	190	Ἀχαϊκῆς....	110
Κοσμαδοπ..	790	Ἐθνικῆς....	228
Χίου.......	695	Μιχαληνοῦ..	510
Ἐλ.Ἐμ.Πίσ.	215	Γιαννουλάτ.	310
Καραβασίλη	8200	Χιακῆς.....	50
Λακωνίας..	102	Κροκοδείλου	170

Βιομηχαν.		Οἰκοδ)καὶ	
Ἑρμῆς.....	163	Ἡρακλῆς..	637
Καπνοῦ....	221	Τιτὰν.....	2550
Ἀπόλλων...	100	Ξυλείας...	103
Βασιλειάδη.	300	Τέκτων...	130
Πυριτιδοπ..	2045	Ἔρεα.....	580
Λιπασμάτων	730	Ἄτλας....	30
Χρωμάτων	457	Ἔργον....	270
Ἄγκυρα....	20	Κέκρωψ ..	210
Βιὸ.......	122	Κύκλωψ ..	126
Παλλὰς	195	Ἐργοληπτ.	141
Κυλινδρόμ..	122	Ὄλυμπος..	175
Ἥλιος.....	38	ΑΚΤΕ....	26.—
ΨυγεῖαΘεσ.	185	ΠρώτηΟἰκ.	225
Ἀθηνᾶ.....	62	Καψαμπέλη	97
Παγοπ.Πατ.	90	Ἑλλοῦλ...	70
Ἀλεξόπουλ.	10		
Σάνιτας....	2.—	**Ὑφαντουρ.**	
Κονσέρβαι..	250		
Ψυγ. Πειρ..	195	Πειρ.Ἐπιχ	70
Ἀνατολὴ ...	80	Ἐριουργία	242
Χημ.Βιομηχ.	77	Βερμίου...	335
Ἅλατος....	78	Ἔρια.....	47
Λεβαδείας..	200	Ἑλλ.Ταπητ	17
Εὐρώτας...	95	Χρυσαλλὶς	113
		Βάμβαξ...	95
Ἀνθρακευτ.		Ὑφαντουρ.	31
		Ἀθηναΐς..	131
Ἀλιβερίου..	16	Ναθαναὴλ.	370
Ἀνθρακωρ..	8.—	Φανελλοπ.	50
Ἐπ.(κοιναὶ)	32.—		
Ἐπ. (προν.)	120		
Λαυρίου....	3.—	**Διάφοροι**	
Ὠρωποῦ....	15		
		Ἠλεκτρικ.	338
Σιδηρ)καὶ		Ἑνιαίας...	540
		Τίτλ.Ἰδρ.	40
Θεσσαλίας .	1085	Ὑπεγγύων	4200
Σ.Π.Α.Π...	510	Κορίνθου .	340
Ἠλεκτρ.Σιδ.	642	Γεν.Ἀποθ.	390
		Ἐξ. Καπν.	4965
		Προμηθεὺς	675

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΡΟΛΟΣ ΑΠΗΥΘΥΝΕΝ ΕΚΚΛΗΣΙΝ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΗΓΕΤΑΣ ΣΥΝΙΣΤΩΝ ΤΗΝ ΕΝΩΣΙΝ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων ἔγιναν δεκτοὶ εἰς ἀκρόασιν παρὰ τῷ Βασιλεῖ, ἥτις διήρκεσεν ἐπὶ μ ὥραν.

Παρίσταντο, πλὴν τοῦ κ. Τιτουλέσκο, οἱ κ.κ. Μανίου, Ντούκα, Ἀβερέσκο, Γιόργκα, Γεώργιος Βρατιάνο καὶ Λούπου. Ὁ Βασιλεὺς ἀπηύθυνε νέαν ἔκκλησιν πρὸς τοὺς ἀρχηγούς, συνιστῶν τὴν ἕνωσ των καὶ παρακαλῶν αὐτοὺς ὅπως ἀνακοινώσ τὰς τελικάς των ἀποφάσεις πρὸς τὸν κ. Τιτουλέσκο μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς αὔριον.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἀρχηγῶν ὁ κ. Τιτουλέσκο παρέμεινεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα συνομιλῶν μετὰ τοῦ Βασιλέως. Φαίνεται ὅτι τὸ ζήτημα εἰς τὸ ὁποῖον προσκόπτουν αἱ μεταξὺ τῶν κομμάτων συνεννοήσεις εἶνε τὸ τῆς κατανομῆς τῶν ἑδρῶν μεταξὺ τῶν κομμάτων εἰς τὴν νέαν Κυβέρνησιν.

Ὁπωσδήποτε κρατεῖ ἡ πεποίθησις ὅτι ἡ κρίσις θὰ ἔχῃ λυθῇ μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς μεθαυρίου (αὔριον) Πέμπτης.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 14 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατὰ γνωσθείσας πληροφορίας, ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων ὁ κ. Γιόργκα καὶ ὁ κ. Λούπου ἀπήντησαν εἰς τὸν Βασιλέα ὅτι, μὴ γνωρίζοντες τὸ οἰκονομικὸν πρόγραμμα τοῦ κ. Τιτουλέσκο, δὲν δύνανται νὰ δώσουν ἀπάντησιν εἰς τὴν ἔκκλησιν τοῦ πρὸς σχηματισμὸν Κυβερνήσεως ἐθνικῆς ἑνώσεως. Ὁ κ. Γιόργκα μάλιστα διευκρίνισε σαφέστερον ὅτι δὲν δύναται νὰ μετάσχῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ταύτην.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΡΟΛΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΡΧΗΓΟΥΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 14. (Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον). — Κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν ἀκρόασιν τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων ὁ Βασιλεὺς ἐδήλωσε πρὸς αὐτοὺς τὰ ἑξῆς:

«Ὅπως ἔλαβον τὴν εὐκαιρίαν νὰ σᾶς εἴπω κατὰ τὰς ἐπανειλημμένας κεχωρισμένας συσκέψεις μας, ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεώς μου εἰς τὸν θρόνον ἔστρεψα πάντοτε τὴν προσοχήν μου εἰς τὸ νὰ ἐπιτύχω τὴν συγκέντρωσιν τῶν ζωτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας, καὶ φρονῶ ὅτι ἐπέστη ἡ στιγμὴ διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐπιθυμίας μου ταύτης, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτο ἐπεφόρτισα τὸν κ. Τιτουλέσκο νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν ἐθνικῆς ἑνώσεως. Ἕκαστος ἐξ ὑμῶν, κύριοι, κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας, ἦλθε νὰ μοῦ ἐκθέσῃ τὴν σοβαρὰν κατάστασιν τὴν ὁποίαν διανύομεν καὶ νὰ μοῦ ζητήσῃ ἐπιμόνως τὴν λῆψιν ἐσπευσμένων μέτρων πρὸς θεραπείαν αὐτῆς. Ἡ χώρα ἔχει εἴπερ ποτε καὶ ἄλλοτε σήμερον ἀνάγκην μιᾶς Κυβερνήσεως συγκεντρούσης ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρας δυνάμεις ὅπως δυνηθῇ νὰ λάβῃ τὰ μέτρα τὰ ἐνδεικνυόμενα ἐκ τῆς καταστάσεως. Οὐδὲ πρὸς στιγμὴν δὲν ἠθέλησα νὰ θέσω ἐν ἀμφιβόλῳ τὸν πατριωτισμόν σας καὶ τὸν πατριωτισμὸν τῶν κομμάτων τῶν ὁποίων ἡγεῖσθε, ὡς ἐκ τούτου ἀπευθύνω ἔκκλησιν πρὸς τὴν Ρουμανικήν σας συνείδησιν καὶ καρδίαν. Ὑπάρχουν εἰς τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν μιᾶς χώρας στιγμαί τινες καθ' ἃς ὁ πατριωτισμός, λαμβανόμενος ἐν τῇ ὑψηλοτέρᾳ ἐννοίᾳ τῆς λέξεως, καθίσταται ἀπόλυτος καὶ ἐπιτακτικός. Ἐκεῖνος ὅστις, ἀδιακρίτως κομματικῆς ἀποχρώσεως, θελήσῃ νὰ ὑπεκφύγῃ τοῦ καθήκοντος τούτου, θὰ φέρῃ ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην ἐνώπιον τῆς ἱστορίας καὶ τῶν συμπολιτῶν του τῶν ἐχόντων συνείδησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας.

»Εἶμαι ἀποφασισμένος νὰ συγκεντρώσω ἐν τῇ Κυβερνήσει τὸ ἀνώτατον ὅριον τῶν πολιτικῶν δυνάμεων τῶν ἐχουσῶν συναίσθησιν τῶν καθηκόντων. Ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἡ κρίσις διαρκεῖ, ἔσχομεν ὅλοι τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκτιμήσωμεν τὰς ἀπαιτήσεις ὡς καὶ τὰς πιθανότητας μιᾶς εὐρυτέρας συνεργασίας, τῆς ὅσον δυνατὸν εἰλικρινεστέρας καὶ ἐπωφελεστέρας διὰ τὴν πατρίδα. Διαπιστῶ μεθ' ἱκανοποιήσεως ὅτι εἴσθε σύμφωνοι ἐπὶ τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος καὶ δὲν δύναμαι νὰ πιστεύσω ὅτι αἱ ἀπομένουσαι δυσχέρειαι αἱ ἀπορρέουσαι ἐκ τῆς ἀναλογίας τῶν δυνάμεων αἵτινες θὰ συμμεθέξουν εἰς τὴν συνεργασίαν αὐτήν, θὰ δυνηθοῦν νὰ ματαιώσουν τὴν ἐθνικὴν ἕνωσιν. Κατ' ἀκολουθίαν παρακαλῶ ὅπως ἡ ἕνωσις τῶν κομμάτων ἐπιτευχθῇ μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς αὔριον εἰς τρόπον ὥστε ἡ Κυβέρνησις, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμῶ ἐξ ὅλης καρδίας καὶ συνειδήσεως, νὰ δυνηθῇ νὰ σχηματισθῇ τὴν ἰδίαν ἡμέραν.

»Ἡ Ρουμανία ἔχει ἀνάγκην σήμερον, ὁπότε αἱ δυσχέρειαι καθ' ὧν ἀντιπαλαίει εἶνε τόσον μεγάλαι, μιᾶς Κυβερνήσεως συγκεντρούσης ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρας δυνάμεις. Ἐκεῖνοι οἵτινες θὰ ἀποδεχθοῦν εἰλικρινῶς τὴν πρότασίν μου, δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ ἔχουν συνείδησιν τοῦ ρόλου τὸν ὁποῖον καλοῦνται νὰ παίξουν εἰς τὴν χώραν ταύτην. Ἂν ἡ ἐθνικὴ αὕτη ἕνωσις δὲν πραγματοποιηθῇ, δὲν θὰ φέρω προσωπικῶς οὐδεμίαν εὐθύνην, ἐν τῇ συνειδήσει ὅτι ἔπραξα πᾶν ὅ,τι εἷς Βασιλεὺς θὰ ἠδύνατο νὰ πράξῃ εἰς ἀνάλογον περίπτωσιν».

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΟΜΟΛΟΓΙΟΥΧΟΥΣ ΤΟΥ ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΥ ΧΡΕΟΥΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). —Ἐγνώσθη ὅτι ἡ ἀπάντησις τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸ ζήτημα τοῦ δημοσίου ὀθωμανικοῦ χρέους, ἐγκριθεῖσα εἰς τὸ τελευταῖον ὑπουργικὸν Συμβούλιον, διεβιβάσθη εἰς τὴν Πρεσβείαν Παρισίων ἵνα ἀνακοινωθῇ παρ' αὐτῆς πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους Γάλλους ὁμολογιούχους. Ἡ ἀπάντησις ἀναπτύσσει τὴν ἄποψιν ὅτι ἡ σημερινὴ οἰκονομικὴ κατάστασις δέον νὰ ἐξετασθῇ μετὰ μεγαλυτέρας προσοχῆς ἢ αἱ διατάξεις τῆς συμφωνίας τοῦ 1928 περὶ τῶν εἰς δόσεις πληρωμῶν. Ἀναφέρει περαιτέρω ὅτι μολονότι ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Σάρλ Ρίστ ἔχει ὑποβληθῇ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ὁμολογιούχων τοῦ ὀθωμανικοῦ χρέους δὲν ἦλθον εἰς Ἄγκυραν, ὡς ἀνεμένετο, διὰ νὰ συζητήσουν τὰ συμπεράσματα τῆς ἐκθέσεως ταύτης. Ἡ Τουρκία ἐν τούτοις, δὲν ἔπαυσε νὰ καταβάλῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τὸ τρίτον τῶν ἐτησίων καταβολῶν της, παρὰ τὸ γεγονός, ὅτι αἱ καταβολαὶ αὗται ἀπετέλουν ἐξαιρετικὴν δι' αὐτὴν ἐπιβάρυνσιν. Ἐν τέλει ἡ Τουρκικὴ ἀπάντησις ἀναπτύσσει τὴν ἀνάγκην ὅπως συνεχισθοῦν αἱ διαπραγματεύσεις.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΧΡΕΟΥΣ

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Δροσόπουλος, ἤρχισεν ἀπὸ χθὲς μελετῶν τὰς σκέψεις τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν μετατροπὴν τῶν δύο ἐσωτερικῶν δανείων, τοῦ α' ἀναγκαστικοῦ καὶ τοῦ γ' ἀναγκαστικοῦ. Ὁ κ. Δροσόπουλος, θὰ συνεννοηθῇ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν μετὰ τῶν διευθυντῶν τῶν ἄλλων Τραπεζῶν διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ ἀπαιτουμένου κεφαλαίου, τὸ ὁποῖον ἀναλογεῖ πρὸς τὸ κεφάλαιον τῶν δύο τούτων δανείων.

Κατὰ παρασχεθείσας πληροφορίας, ἡ Κυβέρνησις θὰ τροποποιήσῃ τὰς συμβάσεις τῶν ὡς ἄνω δύο δανείων, μόνον εἰς τὸ σημεῖον τῆς διαρκείας ἐξοφλήσεώς των. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν τόκον κλπ., ὡς καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀνεκοίνωσε, δὲν πρόκειται νὰ μεταβληθῶσι. Ἡ Κυβέρνησις, ἐν τούτοις, ἀντιμετωπίζει τὸ ζήτημα καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως, καθ' ἣν οἱ σήμερον ὁμολογιοῦχοι τῶν ὡς ἄνω δανείων δὲν ἤθελον ἀποδεχθῆ τὴν μετατροπὴν ταύτην τοῦ χρόνου ἀποσβέσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ὁ κ. Δροσόπουλος ἔχει τὴν ἐντολὴν νὰ ἐξεύρῃ ἐσωτερικὸν δάνειον μὲ τιμὴν ἐκδόσεως εἰς τὰ 88, τόκον 6 % καὶ 40ετῆ ἢ 50ετῆ διάρκειαν. Διὰ τοῦ προϊόντος τοῦ δανείου τούτου θὰ ἐξοφληθοῦν εἰς τὸ ἄρτιον, ὅσοι ἐκ τῶν σημερινῶν ὁμολογιούχων τῶν δανείων τούτων ἤθελον ζητήσῃ τοῦτο.

Πάντως τὸ ζήτημα εὑρίσκεται εἰς τὸ στάδιον τῆς μελέτης του, ἡ δὲ πραγματοποίησις τῶν ἀνωτέρω σκέψεων θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῶν συνεννοήσεων τοῦ κ. Δροσοπούλου μετὰ τῶν λοιπῶν τραπεζιτῶν